

PSALMI DAVIDOVI

PSALAM 1

Blago ~ovjeku koji ne ide na vije}e bezbo`ni--ko, i na putu grje{ni~kom ne stoji, i u dru{tvu nevaljalijeh ljudi ne sjedi,

1:2 Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i no}!

1:3 On je kao drvo usa|eno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: {to god radi, u svemu napreduje.

1:4 Nijesu taki bezbo`nici, nego su kao prah koji rasipa vjetar.

1:5 Zato se ne}e bezbo`nici odr`ati na sudu, ni grje{nici na zboru pravedni~kom.

1:6 Jer Gospod zna put pravedni-ki; a put bezbo`ni-ki propa}e.

PSALAM 2

Za{to se bune narodi i plemena pomi{laju za ludne stvari?

2:2 Ustaju carevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda i na pomazanika njegova.

2:3 »Raskinimo sveze njihove i zbacimo sa sebe jaram njihov.«

2:4 Onaj, {to `ivi na nebesima, smije se, Gospodim se potsmijeva.

2:5 Pa im govori u gnjevu svojem i jaro}u svojom zbunjuje ih:

2:6 »Ja sam pomazao cara svojega na Sionu, na svetoj gori svojoj.«

2:7 Kaza}u naredbu Gospodnju; on re~e meni: »ti si sin moj, ja te sad rodih.

2:8 I{ti u mene, i da}u ti narode u na{ljedstvo, i krajeve zemaljske tebi u dr`avu.

2:9 Udari}e{ ih gvozdenom palicom; razbi}e{ ih kao lon~arski sud.«

2:10 Sad carevi, orazumite se; nau~ite se sudije zemaljske!

2:11 Slu`ite Gospodu sa strahom, i radujte se s trepetom.

2:12 Po{tujte sina, da se ne razgnjevi, i vi ne izginete na putu svome; jer }e se gnjev njegov brzo razgorjeti. Blago svjema koji se u nj uzdaju!

PSALAM 3

Gospode! kako je mnogo neprijatelja mojih! Mnogi ustaju na me.

3:2 Mnogi govore za du{u moju: nema mu pomo}i od Boga.

3:3 Ali ti si, Gospode, {tit koji me zaklanja, slava moja; ti podi`e{ glavu moju.

3:4 Glasom svojim vi~em ka Gospodu, i ~uje me sa svete gore svoje.

3:5 Ja lije`em, spavam i ustajem, jer me Gospod ~uva.

3:6 Ne bojim se mnogo tisu}a naroda {to sa svih strana navaljuje na me.

3:7 Ustani, Gospode! pomoz mi, Bo`e moj! jer ti udara{ po obrazu sve neprijatelje moje; razbija{ zube bezbo`nicima.

3:8 Od Gospoda je spasenje; neka bude na narodu tvom blagoslov tvoj!

PSALAM 4

Kad te zovem, ~uj me, Bo`e, pravdo moja! u tjeskobi daj mi prostor; smiluj se na me i usli{i molitvu moju.

4:2 Sinovi ~ovje~iji! dokle }e slava moja biti u sramoti? dokle }ete ljubiti ni{tavilo i tra`iti la`i?

4:3 Znajte da Gospod divno ~uva svetoga svojega; Gospod ~uje kad ga zovem.

4:4 Gnjeve}i se ne grije{ite; razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite.

4:5 Prinesite `rtvu za pravdu, i uzdajte se u Gospoda.

4:6 Mnogi govore: ko }e nam pokazati {to je dobro? Obrati k nama, Gospode, svijetlo lice svoje.

4:7 A meni si dao u srce radost ve}u nego {to je oni imaju, kad im rodi p{enica i vino.

4:8 Ja mirno lije`em i spavam; jer ti, Gospode, sam daje{ mi te sam bez straha.

PSALAM 5

^uj, Gospode, rije~i moje, razumij pomisli moje.

5:2 Slu{aj viku moju, care moj i Bo`e moj! jer se tebi molim, Gospode!

5:3 Ujutru slu{a{ glas moj, ujutru stojim pred tobom, i ~ekam.

5:4 Jer si ti Bog koji ne}e bezakonja; u tebe nema mjesta ko je zao.

5:5 Bezbo`nici ne}e iza}i pred o~i tvoje; ti nena-vidi{ sve koji ~ine bezakonje.

5:6 Potire{ la`ljivce; na krvopioce i lukave mrzi Gospod.

5:7 A ja po velikoj milosti tvojoj ulazim u dom tvoj, i klanjam se u svetoj crkvi tvojoj sa strahom tvojim.

5:8 Gospode! vodi me u pravdi tvojoj; radi neprijatelja mojih poravni preda mnom put svoj.

5:9 Jer nema u ustima njihovijem istine; u njima je nevaljalstvo; grlo im je grob otvoren; na jeziku im je dvoili~enje.

5:10 Bo`e! ne daj im napretka, neka se razbiju pomisli njihove. Za mnoga nevaljalstva njihova obori ih, jer se pobuni}e na tebe.

5:11 Pa }e se radovati svi koji se u te uzdaju; do vijeka }e se veseliti koje ti zaklanja}; di~i}e se koji ljube ime tvoje.

5:12 Jer ti, Gospode, blagosilja{ pravednika, kao {titom zaklanja{ ga milo}u svojom.

PSALAM 6

Gospode! nemoj me pokarati u jaroosti svojoj, niti me u gnjevu svojem nakazati.

6:2 Smiluj se na me, Gospode, jer sam iznemogao; iscijeli me, jer su kosti moje ustreptale,

6:3 I du{a se moja vrlo uzdrhtala. A ti, Gospode, dokle }e{.

6:4 Obrati se, Gospode, izbavi du{u moju, pomoz mi radi milosti svoje.

6:5 Jer mrtve ne spominju tebe; u grobu ko }e te slaviti?

6:6 Iznemogoh uzdi{u}i; svaku no} kvasim odar svoj, suzama svojim natapam postelju svoju.

6:7 Usahnu od `alosti oko moje, postara se od mno`ine neprijatelja mojih.

6:8 Idite od mene svi koji ~inite bezakonje, jer Gospod ~u pla~ moj.

6:9 ^u Gospod molbu moju, Gospod molitvu moju primi.

6:10 Nek se postide i prepadnu svi neprijatelji moji, neka se povrate i postide odmah.

PSALAM 7

Gospode, Bo`e moj! u tebe se uzdam, sa-uvaj me od svijeh koji me gone, i izbavi me.

7:2 Da mi neprijatelj ne i{~upa du{e kao lav. ^upa, a nema ko da izbavi.

7:3 Gospode, Bo`e moj! ako sam to u~inio, ako je nepravda u rukama mojima,

7:4 Ako sam zlo vratio prijatelju svojemu, ili krivo u~inio onima koji na me na pravdi napadahu;

7:5 Neka goni neprijatelj du{u moju, i neka je stigne, i pogazi na zemlju `ivot moj i slavu moju u prah obrati.

7:6 Ustani, Gospode, u gnjevu svojem; digni se na `estinu neprijatelja mojih; probudi se meni na pomo}, i otvori sud.

7:7 I ljudstvo }e se sle}i oko tebe; iznad njega iza | i u visinu.

7:8 Gospod sudi narodima. Sudi mi, Gospode, po pravdi mojoj, i po bezazlenosti mojoj neka mi bude.

7:9 Nek se prekine zlo}a bezbo`nika, a pravednika potpomoz, jer ti ispituje{ srca i utrobe, Bo`e pravedni!

7:10 [tit je meni u Boga, koji ~uva one koji su prava srca.

7:11 Bog je pravedan sudija, i Bog je svaki dan gotov na gnjev.

7:12 Ako se ne}e bezbo`nik da obrati, on o{tri ma~ svoj, nate`e luk svoj, i naperuje ga;

7:13 I zapinje smrtnu strijelu, ~ini strijele svoje da pale.

7:14 Gle, bezbo`nik za~e nepravdu, trudan bija- {e zlo~instvom, i rodi sebi prijearu.

7:15 Kopa jamu i iskopa, i pade u jamu koju je na~inio.

7:16 Zloba njegova obrati se na njegovu glavu, i zlo~instvo njegovo pade na tjeme njegovo.

7:17 Hvalim Gospoda za pravdu njegovu, i pjevam imenu Gospoda vi{njega.

PSALAM 8

Gospode, Gospode na{! kako je veli~anstveno ime tvoje po svoj zemlji! Podigao si slavu svoju vi{e nebesa.

8:2 U ustima male djece i koja sisaju ~ini{ sebi hvalu nasuprot neprijateljima svojim, da bi u~inio da zamukne neprijatelj i nemirnik.

8:3 Kad pogledam nebesa tvoja, djelo prsta tvojih, mjesec i zvijezde, koje si ti postavio;

8:4 [ta je ~ovjek, te ga se opominje{, ili sin ~o- vje~ji, te ga polazi{?

8:5 U~inio si ga malo manjega od an|ela, slavom i ~a{u vjen~ao si ga;

8:6 Postavio si ga gospodarom nad djelima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove,

8:7 Ovce i volove sve, i divlje zvjerinje,

8:8 Ptice nebeske i ribe morske, {to god ide morskim putovima.

8:9 Gospode, Gospode na{! kako je veli~anstveno ime tvoje po svoj zemlji!

PSALAM 9

Hvalim te, Gospode, iz svega srca svojega, kazujem sva ~udesa tvoja.

9:2 Radujem se i veselim se o tebi, pjevam ime- nu tvojemu, vi{nji!

9:3 Neprijatelji se moji vrati{e natrag, spotako{e se i nesta ih ispred lica tvojega;

9:4 Jer si svr{iio sud moj i odbranio me; sio si na prijesto, sudija pravedni.

9:5 Rasrdio si se na narode i ubio bezbo`nika, ime si im zatro dovijeka, zasnagda.

9:6 Neprijatelju nesta ma~eva sasvijem; gradove ti si razvalio; pogibe spomen njihov.

9:7 Ali Gospod uvijek `ivi; spremio je za sud prijesto svoj.

9:8 On }e suditi vasionome svijetu po pravdi, usudi}e narodima pravo.

9:9 Gospod je uto~i{te ubogome, uto~i{te u ne- volji.

9:10 U tebe se uzdaju koji znaju ime tvoje, jer ne ostavlja{ onijeh koji te tra`e, Gospode!

9:11 Pojte Gospodu, koji `ivi na Sionu; kazujte narodu djela njegova;

9:12 Jer on osve}uje krv, pamti je; ne zaboravlja jauka nevoljnih.

9:13 Smiluj se na me, Gospode; pogledaj kako stradam od neprijatelja svojih, ti, koji me podi`e{ od vrata smrtnijeh,

9:14 Da bih kazivao sve hvale tvoje na vratima k}eri Sionove, i slavio spasenje tvoje.

9:15 Popado{e narodi u jamu, koju su iskopali; u zamku, koju su sami namjestili, uhvati se noga njihova.

9:16 Pozna{e Gospoda; on je sudio; u djela ruku svojih zaplete se bezbo`nik.

9:17 Vrati}e se u pakao bezbo`nici, svi narodi koji zaboravljaju Boga;

9:18 Jer ne}e svagda biti zaboravljen ubogi, i nada nevoljnicima ne}e nigda poginuti.

9:19 Ustani, Gospode, da se ne posili ~ovjek, i da prime narodi sud pred tobom.

9:20 Pusti, Gospode, strah na njih; neka poznađu narodi da su ljudi.

PSALAM 10

Za{to, Gospode, stoji{ daleko, krije{ se kad je nevolja?

10:2 S oholosti bezbo`nikove mu~e se ubogi; hvataju se ubogi prijevarom koju izmi{laju bezbo`nici.

10:3 Jer se bezbo`nik di-i `eljom du{e svoje, grabljivica pohvaljuje.

10:4 Bezbo`nik u obijesti svojoj ne mari za Gospoda: »on ne vidi.« Nema Boga u mislima njegovijem.

10:5 Svagda su putovi njegovi krivi; za sudove tvoje ne zna; na neprijatelje svoje ne}e ni da gleda.

10:6 U srcu svojem veli: ne}u posrnuti; zlo ne}e do}i nigda.

10:7 Usta su mu puna nevaljalijeh rije~i, prijevarre i uvrede, pod jezikom je njegovijem muka i pogibao.

10:8 Sjedi u zasjedi iza ku}e; u potaji ubija pravoga; o~i njegove vrebaju ubogoga.

10:9 Sjedi u potaji kao lav u pe}ini; sjedi u zasjedi da uhvati ubogoga; hvata ubogoga uvukav{i mre`u svoju.

10:10 Pritaji se, privilegne, i ubogi padaju u jake nokte njegove.

10:11 Ka`e u srcu svome: »Bog je zaboravio, okrenuo je lice svoje, ne}e vidjeti nigda.«

10:12 Ustani Gospode! digni ruku svoju, ne zaboravi nevoljnijeh.

10:13 Za{to bezbo`nik da ne mari za Boga govore}i u srcu svom da ti ne}e{ vidjeti?

10:14 Ti vidi{; jer gleda{ uvrede i muke i pi{e{ ih na ruci. Tebi predaje sebe ubogi; siroti ti si pomo}nik.

10:15 Satri mi{icu bezbo`nome i zlome, da se tra`i i ne na|e bezbo`nost njegova.

10:16 Gospod je car svagda, dovijeka, nesta}e neznabo`aca sa zemlje njegove.

10:17 Gospode! ti ~uje{ `elje ni{tih; utvrdi srce njihovo; otvori uho svoje,

10:18 Da da{ sud siroti i nevoljniku, da prestanu goniti ~ovjeka sa zemlje.

PSALAM 11

UGospoda se uzdam; za{to govorite du{i mojoj: »leti u gору kao ptica;

11:2 Jer evo grje{nici natego{e luk, zape{e strijelu svoju za tetivu, da iz mraka strijeljaju prave srcem.

11:3 Kad su raskopani temelji, {ta }e ~initi pravednik?«

11:4 Gospod je u svetom dvoru svom, prijesto je Gospodnji na nebesima; o~i njegove gledaju; vje|e njegove ispituju sinove ~ove~ije.

11:5 Gospod ispituje pravednoga; a bezbo`noga i kojemu je milo ~initi zlo nenavidi du{a njegova.

11:6 Pusti}e na bezbo`nike da`d od `ivoga ugljevlja, ognja i sumpora; i ognjeni vjetar bi}e im dio iz ~a{e;

11:7 Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice }e njegovo vidjeti pravednici.

PSALAM 12

Pomagaj, Gospode; jer nesta svetijeh, jer je malo vjernijeh me|u sinovima ~ove~ijim.

12:2 La` govore jedan drugome, usnama la`ljivijem govore iz srca dvo~i~na.

12:3 Istrijebi }e Gospod sva usta la`ljiva, jezik veli~avi,

12:4 Ljude, koji govore: jezikom smo jaki, usta su na{a u nas, ko je gospodar nad nama?

12:5 Vide }i stradanje nevoljnih i uzdisanje ni{-tih, sad }u ustati, veli Gospod, i izbaviti onoga ko me zlobe.

12:6 Rije~i su Gospodnje rije~i ~iste, srebro u vatri o~i{eno od zemlje, sedam puta pretopljeno.

12:7 Ti }e{ nas, Gospode, odbraniti, i sa~uvati nas od roda ovoga do vijeka.

12:8 Bezbo`nici idu naokolo; kad se oni podi`u, sramote se sinovi ~ovje~iji.

PSALAM 13

Dokle }e{ me, Gospode, sasvijem zaboravljati? dokle }e{ odvra}ati lice svoje od mene?

13:2 Dokle }u se domi{ljati u du{i svojoj, mutiti se u srcu svom dan i no}? dokle }e se neprijatelj moj podizati nada mnom?

13:3 Pogledaj, usli{i me, Gospode, Bo`e moj! Prosvijetli o~i moje da ne zaspim na smrt.

13:4 Da ne re~e neprijatelj moj: nadvladao sam ga; da se ne raduju koji me gone, ako posrnem.

13:5 A ja se uzdam u milost tvoju; radova }e se srce moje za spasenje tvoje.

13:6 Pjeva }u Gospodu, koji mi dobro ~ini.

PSALAM 14

Re~e bezumnik u srcu svojem: nema Boga; nevaljali su, gadna su djela njihova; nema niko-ga da dobro tvori.

14:2 Gospod pogleda s neba na sinove ~ovje~ije, da vidi ima li koji razuman, tra`i li koji Boga.

14:3 Svi su za{li, svi se pokvarili, nema nikoga dobro da tvori, nema nijednoga.

14:4 Zar se ne }e opametiti koji ~ine bezakonje, jedu narod moj kao {to jedu hljeb, ne prizivaju Gospoda?

14:5 Ondje }e zadrhtati od straha; jer je Gospod u rodu pravednom.

14:6 Smijete se onome {to ubogi radi; ali Gospod njega zaklanja.

14:7 Ko }e poslati sa Siona pomo } Izrailju? Kad Gospod povrati zarobljeni narod svoj, onda }e se radovati Jakov i veseli }e se Izrailj.

PSALAM 15

Gospode ko mo`e sjedjeti u sjenici tvojoj? ko mo`e nastavati na svetoj gori tvojoj?

15:2 Ko hodi bez mane, tvori pravdu, i govori istinu iz srca svojega;

15:3 Ko ne opada jezikom svojim, ne ~ini drugome zla, i ne ru`i bli`njega svojega;

15:4 Ko ne gleda onoga koga je Bog odbacio, nego po{tuje one koji se boje Gospoda; ko se kune bli`njemu pa ne pori~e;

15:5 Ko ne daje srebra svojega na dobit, i ne prima mita na pravoga. Ko ovako radi, ne }e posrnuti do vijeka.

PSALAM 16

^uvaj me, Bo`e; jer se u te uzdam.

16:2 Rekoh Gospodu: ti si Gospod moj, nemam dobra osim tebe.

16:3 U svetima koji su na zemlji i u velikima sva je utjeha moja.

16:4 Neka drugi umno`avaju idole svoje, neka tr~e k tu |ima; ja im ne }u ljevati krvavih naljeva, niti }u metnuti imena njihovijeh u usta svoja.

16:5 Gospod je moj dio na{ljedstva i ~a{e; ti po-di`e{ dostojanje moje.

16:6 U`e mi je zahvatilo prekrasna mjesta, i dio mi je moj mio.

16:7 Blagosiljam Gospoda, koji me urazumljuje; tomu me i no }u u~i {to je u meni.

16:8 Svagda vidim pred sobom Gospoda: on mi je s desne strane da ne posrnem.

16:9 Toga radi raduje se srce moje, i veseli se jezik moj, jo{ }e se i tijelo moje smiriti u uzdanju;

16:10 Jer ne }e{ ostaviti du{e moje u paklu, niti }e{ dati da svetac tvoj vidi truhlost.

16:11 Pokaza}e{ mi put `ivotni: obilje je radosti pred licem tvojim, utjeha u desnici tvojoj dovijeka.

PSALAM 17

Usli{i, Gospode, pravdu, ~uj glas moj, primi u u{i molitvu moju ne iz usta la`ljivijeh.

17:2 Od lica tvojega neka iza|e sud moj, o-i tvoje neka pogledaju na pravicu.

17:3 Ispitaj srce moje, obidi no}u; u ognju me oku{aj, i ne}e{ na}i nepravde moje.

17:4 Usta se moja ne dohvataju djela ljudskih; radi rije-i usta tvojih dr`im se putova o{trih.

17:5 Utvrdi stope moje na stazama svojim da ne zalaze koraci moji.

17:6 Tebe prizivljem, jer }e{ me usli{iti, Bo`e! prigni k meni uho svoje, i ~uj rije~i moje.

17:7 Poka`i divnu milost svoju, koji izbavlja{ one koji se u te uzdaju od onijeh koji se protive desnici tvojoj.

17:8 ^uvaj me kao zjenicu oka: sjenom krila svojih zakloni me

17:9 Od bezbo`nika koji me napadaju, od neprijatelja du{e moje, koji su me opkolili.

17:10 Srce svoje zatvori{e; ustima svojim govore oholo.

17:11 Izagnav{i me opet su oko mene; o-i su svoje uprli da me obore na zemlju.

17:12 Oni su kao lav koji ho}e da rastr`e, i kao lavi} koji sjedi u potaji.

17:13 Ustani, Gospode, preteci ih, obori ih. Odbrani du{u moju ma~em svojim od bezbo`nika,

17:14 Rukom svojom, Gospode, od ljudi ovijeh, od ljudi ovoga svijeta, kojima je dio ovaj `ivot, kojima si trbuh napunio svoga bogatstva, da }e im i sinovi biti siti i ostatak ostaviti svojoj djeci.

17:15 A ja }u u pravdi gledati lice tvoje; kad se probudim, bi}u sit od prilike tvoje.

PSALAM 18

Ljubi}u te, Gospode, kreposti moja,

18:2 Gospode, grade moj, zaklone moj,

koji se oboriti ne mo`e, izbavitelju moj, Bo`e moj, kamena goro, na kojoj se ne bojim zla, {tite moj, ro`e spasenja mojega, uto~i{te moje!

18:3 Prizivljem Gospoda, kojemu se klanjati valja, i opra{tam se neprijatelja svojih.

18:4 Obuze{e me smrtne bolesti, i potoci nevaljalijeh ljudi upla{i{e me.

18:5 Opkoli{e me bolesti paklene, stego{e me zamke smrtne.

18:6 U svojoj tjeskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah; on ~u iz dvora svojega glas moj, i vika moja do|e mu do u{iju.

18:7 Zatrese se i pokoleba se zemlja, zadrma{e se i pomjeri{e iz temelja gore, jer se on razljuti.

18:8 Podi`e se dim od gnjeva njegova, iz usta njegovijeh oganj, koji pro`dire i `ivo ugljeglje ot-skaka{e od njega.

18:9 Savi nebesa i si|e. Mrak bje{e pod nogama njegovijem.

18:10 Sjede na heruvima i podi`e se, i poletje na krilima vjetrnijem.

18:11 Od mraka na~ini sebi krov, sjenicu oko sebe, od mra~nijeh voda, oblaka vazdu{nijeh.

18:12 Od sijevanja pred njim kroz oblake njegove udari grad i `ivo ugljeglje.

18:13 Zagrmje na nebesima Gospod, i vi{nji pusti glas svoj, grad i `ivo ugljeglje.

18:14 Pusti strijele svoje, i razmetnu ih; silu munja, i rasu ih.

18:15 I pokaza{e se izvori vodeni, i otkri{e se temelji vasionoj od prijetnje tvoje, Gospode, od dihanja duha gnjeva tvojega.

18:16 Tada pru`i s visine ruku, uhvati me, izvu~e me iz vode velike.

18:17 Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i od mojih nenavidnika, kad bijahu ja~i od mene.

18:18 Usta{e na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora.

18:19 Izvede me na prostrano mjesto, i izbavi me, jer sam mu mio.

18:20 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, i za ~i-stotu ruku mojih dariva me.

18:21 Jer se dr`ah putova Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga svojega,

18:22 Nego su svi zakoni njegovi preda mnom, i zapovijesti njegovijeh ne uklanjam od sebe.

18:23 Bih mu vjeran, i ~uvah se od bezakonja svojega.

18:24 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po ~istoti ruku mojih pred o~ima njegovima.

18:25 Sa svetima postupa{ sveto, s ~ovjekom vjernim vjerno,

18:26 S ~istim ~isto, a s nevaljalim nasuprot njemu.

18:27 Jer ti poma`e{ ljudima nevoljnim, a o~i ponosite poni`ava{.

18:28 Ti raspaljuje{ vidjelo moje; Gospod moj prosvjetljuje tamu moju.

18:29 S tobom razbijam vojsku, i s Bogom svojim ska~em preko zida.

18:30 Put je Gospodnji vjeran, rije~ Gospodnja ~ista. On je {tit svjema koji se u nj uzdaju.

18:31 Jer ko je Bog osim Gospoda, i ko je obrana osim Boga na{ega?

18:32 Ovaj Bog opasuje me snagom, i ~ini mi vjeran put.

18:33 Daje mi noge kao u jelena, i na visine stavlja me.

18:34 U~i ruke moje boju, i mi{ice moje ~ini da su luk od mjedi.

18:35 Ti mi daje{ {tit spasenja svojega; desnica tvoja dr`i me, i milost tvoja ~ini me velika.

18:36 Ti {iri{ korak moj, te se ne spoti~u noge moje.

18:37 Tjeram neprijatelje svoje i sti`em ih, i ne vra}am se dok ih ne istrijebim.

18:38 Obaram ih, i ne mogu ustati, padaju pod noge moje.

18:39 Jer me ti opasuje{ snagom za boj, i koji ustanu na me, obara{ ih preda mnom.

18:40 Neprijatelja mojih ple}i ti mi obra}a{, i potirem nenavidnike svoje.

18:41 Oni vi~u, ali nemaju pomaga~a, ka Gospodu, ali ih on ne slu}a.

18:42 Rasipam ih kao prah po vjetru, kao blato po ulicama gazim ih.

18:43 Ti me izbavlja{ od bune narodne, postavlja{ me da sam glava tu|im plemenima; narod kojega ne poznavah, slu`i mi.

18:44 Po samome ~uvenju slu{aju me, tu|ini pokorni su mi.

18:45 Tu|ini blijede, dr{}u u gradovima svojim.

18:46 @iv je Gospod, i da je blagosloven brani~moj! Da se uzvisi Bog spasenja mojega,

18:47 Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi narode,

18:48 Koji me izbavlja od neprijatelja, podi`e me nad one koji ustaju na me i od ~ovjeka `estoka izbavlja me!

18:49 Toga radi hvalim te, Gospode, pred narodima, i pojem imenu tvojemu,

18:50 Koji slavno izbavlja{ cara, svojega, i ~ini{ milost pomazaniku svojemu Davidu i natra`ju njegovu do vijeka.

PSALAM 19

Nebeska kazuju slavu Bo`iju, i djela ruku njegovijeh glasi svod nebeski.

19:2 Dan danu dokazuje, i no} no}i javlja.

19:3 Nema jezika, niti ima govora, gdje se ne bi ~uo glas njihov.

19:4 Po svoj zemlji ide kazivanje njihovo i rije~i njihove na kraj vasiljene. Suncu je postavio stan na njima;

19:5 I ono izlazi kao `enik iz lo`nice svoje, kao junak veselo te~e putem.

19:6 Izlazak mu je nakraj neba, i hod mu do kraja njegova; i niko nije sakriven od toplote njegove.

19:7 Zakon je Gospodnji svr{en, krijepi du{u; svjedo~anstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost nevjeto.

19:8 Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovijest je Gospodnja svijetla, prosvjetljuje o~i.

19:9 Strah je Gospodnji ~ist, ostaje do vijeka. Sudovi su njegovi istini, pravedni svikoliki.

19:10 Bolji su od zlata i dragog kamenja, slava i od meda koji teče iz sata.

19:11 I slugu tvojega oni su prosvjetlili; ko ih drži ima veliku platu.

19:12 Ko je znati sve svoje pogreške? Očisti me i od tajnijeh;

19:13 I od voljnijeh savaj slugu svojega, da ne obladaju mnome. Tada budu svršeni i čisti od velikoga prijestupa.

19:14 Da su mu riječi usta mojih ugodne, i pomisao srca mojega pred tobom, Gospode, krjeposti moja i izbavitelju moj!

PSALAM 20

Da te usliši Gospod u dan žalosti, da te zaštitime Boga Jakovljeva.

20:2 Da ti pošlje pomoć iz svetinje, i sa Siona da te potkrijepi.

20:3 Da se opomene svijeh prinosa tvojijeh, i r-tva tvoja paljenica da se nađe preti.

20:4 Da ti da Gospod po srcu tvojemu; što god poželi, da ti izvrši.

20:5 Radovajemo se za spasenje tvoje, i u ime Boga svojega dignujemo zastavu. Da ispuni Gospod sve molbe tvoje.

20:6 Sad vidim da Gospod čuva pomazanika svojega; slušaj ga sa svetoga neba svojega; jaka je desnica njegova, koja spasava.

20:7 Jedni se hvale kolima, drugi konjima, a mi imenom Gospoda svojega.

20:8 Oni posrću i padaju, a mi stojimo i ne kolebamo se.

20:9 Gospode! pomoz caru, i usliši nas kad te zovemo.

PSALAM 21

Gospode! s tvoje se sile veseli car; i kako mu je velika radost što ti pomaže!

21:2 [to mu je srce željelo, dao si mu, i molitve usta njegovijeh nijesi odbio.

21:3 Jer si ga dočeka blagoslovima milosnim, metnuo si mu na glavu vijenac od dragoga kamenja.

21:4 Molio te je za život i dao si mu da mu se produlje dani do vijeka.

21:5 Velika je slava njegova tvojom pomoću; slavu si i krasotu metnuo na nj.

21:6 Dao si mu blagoslove do vijeka, razveselio si ga radošću lica svojega.

21:7 Jer se car uzda u Gospoda i u milost njegovu; i ne koleba se.

21:8 Nađi je ruka tvoja sve neprijatelje tvoje, nađi je desnica tvoja one koji mrze na tebe.

21:9 Učini ih kao pepešak za žetvu, kad se razgnjevi; gnjev je ih Gospodnji progutati, i oganj je ih proždrijeti.

21:10 Rod njihov istrijebi sa zemlje, i seme njihovo izmeću sinova čovječijih;

21:11 Jer podiglo je na tebe zlo, smisli je i ne mogu izvršiti.

21:12 Jer je ih metnuti za biljegu, iz lukova svojijeh pustiti strijele u lice njihovo.

21:13 Podigni se, Gospode, silom svojom; mi ćemo pjevati i slaviti jakost tvoju.

PSALAM 22

Bože, Bože moj! zašto si me ostavio udaljivši se od spasenja mojega, od riječi vike moje?

22:2 Bože moj! vičem danju, a ti me ne slušaj, i noću ali nemam mira.

22:3 Sveti, koji živi u pohvalama Izrailjevim!

22:4 U tebe se uzdaše oci naši, uzdaše se, i ti si ih izbavljao.

22:5 Tebe prizivaše, i spasavaše se; u tebe se uzdaše, i ne ostajahu u sramoti.

22:6 A ja sam crv, a ne čovjek; potsmijeh ljudima i rug narodu.

22:7 Koji me vide, svi mi se rugaju, razvaljuju usta, maću glavom,

22:8 I govore: oslonio se na Gospoda, neka mu pomože, neka ga izbavi, ako ga miluje.

22:9 Ta, ti si me izvadio iz utrobe; ti si me umirio na sisi matere moje.

22:10 Za tobom pristajem od ro|enja, od utrobe matere moje ti si Bog moj.

22:11 Ne udaljuj se od mene; jer je nevolja blizu, a nema pomo}nika.

22:12 Opte~e me mno{tvo telaca; jaki volovi Vasanski opkoli}e me;

22:13 Razvali}e na me usta svoja. Lav je gladan i ri-e.

22:14 Kao voda razlih se; rasu}e se sve kosti moje; srce moje posta kao vosak, rastopilo se u meni.

22:15 Sasu{i se kao crijep krjepost moja, i jezik moj prionu za grlo, i u prah smrtni me}e{ me.

22:16 Opkoli}e me psi mnogi; ~eta zlikovaca ide oko mene, probodo}e ruke moje i noge moje.

22:17 Mogao bih izbrojiti sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene na~ini}e stvar za gledanje.

22:18 Dijelee haljine moje me|u sobom, i za dolamu moju bacaju `drijeb.

22:19 Ali ti, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomo}.

22:20 Izbavi od ma~a du{u moju, od psa jedincu moju.

22:21 Sa~uvaj me od usta lavovijeh, i od rogova bivolovih, ~uv{i, izbavi me.

22:22 Kazujem ime tvoje bra}i; usred skup{tine hvali}u te.

22:23 Koji se bojite Gospoda, hvalite ga. Sve sjeme Jakovljevo! po{tuj ga. Boj ga se, sve sjeme Izrailjevo!

22:24 Jer se ne oglu{i molitve ni{tega niti je odbi; ne odvрати od njega lica svojega, nego ga usli{i kad ga zazva.

22:25 Tebe }u hvaliti na skup{tini velikoj; zavjete svoje svr{i}u pred onima koji se njega boje.

22:26 Neka jedu ubogi i nasite se, i neka hvale Gospoda koji ga tra`e; `ivo da bude srce va}e do vijeka.

22:27 Opomenu}e se i obrati}e se ka Gospodu svi krajevi zemaljski, i pokloni}e se pred njim sva plemena neznabo`a~ka.

22:28 Jer je Gospodnje carstvo; on vlada narodima.

22:29 Je}e i pokloni}e se svi pretili na zemlji; pred njim }e pasti svi koji slaze u prah, koji ne mogu sa~uvati du}e svoje u `ivotu.

22:30 Sjeme }e njihovo slu`iti njemu. Kaziva}e se za Gospoda rodu potonjemu.

22:31 Do}i }e, i kaziva}e pravdu njegovu ljudima njegovijem, koji }e se roditi; jer je on u~inio ovo.

PSALAM 23

Gospod je pastir moj, ni{ta mi ne}e nedostajati.

23:2 Na zelenoj pa{i pase me, vodi me na tihu vodu.

23:3 Du{u moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega.

23:4 Da po|em i dolinom sjena smrtnoga, ne}u se bojati zla; jer si ti sa mnom; {tap tvoj i palica tvoja tje{i me.

23:5 Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu moju, i ~a}a je moja preopuna.

23:6 Da! dobrota i milost tvoja prati}e me u sve dane `ivota mojega, i ja }u nastavati u domu Gospodnjem za dugo.

PSALAM 24

Gospodnja je zemlja i {to je god u njoj, vasiljena i sve {to `ivi na njoj.

24:2 Jer je na morima osnova, i posred rijeka utvrdi je.

24:3 Ko }e iza}i na goru Gospodnju? i ko }e stati na svetom mjestu njegovu?

24:4 U koga su ~iste ruke i srce bezazleno, ko ne izri~e imena njegova uzalud i ne kune se la`no.

24:5 On }e dobiti blagoslov od Gospoda, i milost od Boga spasa svojega.

24:6 Taki je rod onijeh koji ga tra`e, i koji su radi stajati pred licem tvojim, Bo`e Jakovljevi!

24:7 Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vje~na! Ide car slave.

24:8 Ko je taj car slave? Gospod krjepak i silan, Gospod silan u boju.

24:9 Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vje~na! Ide car slave.

24:10 Ko je taj car slave! Gospod nad vojskama; on je car slave.

PSALAM 25

K tebi, Gospode, podi`em du{u svoju.

25:2 Bo`e moj! u tebe se uzdam; ne daj da se osramotim, da mi se ne svete neprijatelji moji.

25:3 I koji se god u te uzdaju, ne}e se osramotiti; osramoti}e se oni koji se odme}u od tebe bespu-tno.

25:4 Poka`i mi, Gospode, putove svoje, nau-i me hoditi stazama tvojim.

25:5 Uputi me istini svojoj, i nau-i me; jer si ti Bog spasenja mojega, tebi se nadam svaki dan.

25:6 Opomeni se milosr|a svojega, Gospode, i milosti svoje; jer su otkako je vijeka.

25:7 Grijehova mladosti moje, i mojih prijestupa ne pominji; po milosti svojoj pomeni mene, radi dobrote svoje, Gospode!

25:8 Dobar je i pravedan Gospod; toga radi pokazuje grje{nicima put.

25:9 Upu}uje krotke istini, u-i krotke hoditi putem njegovijem.

25:10 Svi su putovi Gospodnji milost i istina onima koji dr`e zavjet njegov i otkrivenje njegovo.

25:11 Radi imena svojega, Gospode, oprosti grijeh moj, jer je velik.

25:12 Koji se ~ovjek boji Gospoda? On }e mu pokazati koji put da izabere.

25:13 Du{a }e njegova u dobru po~ivati, i sjeme }e njegovo vladati zemljom.

25:14 Tajna je Gospodnja u onijeh koji ga se boje, i zavjet svoj javlja im.

25:15 O-i su mi svagda upravljene ka Gospodu, jer on izvla-i iz zamke noge moje.

25:16 Pogledaj me i smiluj se na me, jer sam inokosan i nevoljnik.

25:17 Nek se ra{iri stisnuto srce moje, iz tjesko-be moje izvadi me.

25:18 Vidi jade moje i muku moju, i oprosti mi sve grijehove moje.

25:19 Pogledaj neprijatelje moje kako ih je mnogo i kakvom me pakosnom nenavi}u nenavide.

25:20 Sa-uvaj du{u moju i izbavi me; ne daj da se osramotim, jer se u tebe uzdam.

25:21 Bezazlenost i pravda neka me sa-uva, jer se u tebe uzdam.

25:22 Izbavi, Bo`e, Izrailja od svih nevolja njegovijeh.

PSALAM 26

S udi mi, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda se uzdam; ne}u se pokolebati.

26:2 Ispitaj me, Gospode, i isku{aj me; pretopi {to je u meni i srce moje.

26:3 Jer je milost tvoja pred o-ima mojima, i hodim u istini tvojoj.

26:4 Ne sjedim s bezumnicima, i s lukavima se ne mije{am.

26:5 Nenavidim dru{tvo bezakoni~ko, i s bezbo-`nicima ne sjedim.

26:6 Umivam pravdom ruke svoje, i idem oko `rtvenika tvojega, Gospode,

26:7 Da razgla{ujem hvalu tvoju i kazujem sva ~udesa tvoja.

26:8 Gospode! omilio mi je stan doma tvojega, i mjesto naselja slave tvoje.

26:9 Nemoj du{e moje pogubiti, ni `ivota mojega s krvopilcima,

26:10 Kojima je zlo-instvo u rukama, i kojima je desnica puna mita.

26:11 A ja hodim u prostoti svojoj, izbavi me, i smiluj se na me.

26:12 Noga moja stoji na pravom putu; na skup- {tinama }u blagosiljati Gospoda.

PSALAM 27

Gospod je vidjelo moje i spasenje moje; koga da se bojim? Gospod je krjepost `ivota mojeg; koga da se stra{im?

27:2 Ako navale na me zlikovci da pojedu tijelo moje, protivnici i neprijatelji moji, spota{i }e se i pa{e.

27:3 Ako protiv mene vojska u oko stane, ne}e se upla{iti srce moje; ako se na me rat digne, ja se ni onda ne}u bojati.

27:4 Za jedno samo molim Gospoda, samo to i{-tem, da `ivim u domu Gospodnjem sve dane `ivota svojega, da gledam krasotu Gospodnju i ranim u crkvu njegovu.

27:5 Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod krovom {atora svojega; na kamenu goru popeo bi me.

27:6 Tada bih podigao glavu svoju pred neprijateljima koji bi me opkolili; prinio bih u njegovu {atoru `rtvu hvale; zapjevao bih i hvalio Gospoda.

27:7 ^uj, Gospode, glas moj, tebe prizivljem, smiluj se na me i usli{i me.

27:8 Srce moje govori pred tobom {to si rekao: »tra`ite lice moje«; tra`im lice tvoje, Gospode!

27:9 Nemoj odvratiti od mene lica svojega, nemoj u gnjevu ostaviti sluge svojega; budi pomo{-nik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bo`e, spasitelju moj!

27:10 Jer otac moj i mati moja ostavi{e me; ali Gospod neka me prihvati.

27:11 Uputi me, Gospode, na put svoj i vodi me pravom stazom poradi onijeh koji me vrebaju.

27:12 Nemoj me dati na volju neprijateljima mojim; jer usta{e na me la`ni svjedoci; ali zloba govori sama protiv sebe.

27:13 Vjerujem da }u vidjeti dobrotu Gospodnju na zemlji `ivijeh.

27:14 Uzdaj se u Gospoda, budi slobodan; neka bude srce tvoje krjepko, uzdaj se u Gospoda.

PSALAM 28

Ktebi, Gospode, vi-em; grade moj, nemoj mi mu~ati, da ne bih, ako uzmu~i{, bio kao oni koji odlaze u grob.

28:2 ^uj molitveni glas moj, kad vapijem k tebi, kad di`em ruke svoje k svetoj crkvi tvojoj.

28:3 Nemoj me zahvatiti s grje{nicima, i s onima koji ~ine nepravdu, koji s bli`njima svojim mirno govore, a u srcu im je zlo.

28:4 Podaj im, Gospode, po djelima njihovijem, po zlomu postupanju njihovu; po djelima ruku njihovijeh podaj im, podaj im {to su zaslu`ili.

28:5 Jer ne paze na djela Gospodnja, i na djela ruku njegovijeh. Da ih razori i ne sazida.

28:6 Da je blagosloven Gospod, jer usli{i glas moljenja mojeg!

28:7 Gospod je krjepost moja i {tit moj; u njega se pouzda srce moje, i on mi pomo`e. Zato se veseli srce moje, i pjesmom svojom slavim ga.

28:8 Gospod je krjepost naroda svojega, i obrana koja spasava pomazanika njegova.

28:9 Spasi narod svoj, blagoslovi dostojanje svoje; spasi ih i uzdi`i ih dovijeka.

PSALAM 29

Dajte Gospodu, sinovi Bo`ji, dajte Gospodu slavu i ~ast.

29:2 Dajte Gospodu slavu imena njegova. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti.

29:3 Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave grmi, Gospod je nad vodom velikom.

29:4 Glas je Gospodnji silan, glas je Gospodnji slavan.

29:5 Glas Gospodnji lomi kedre, Gospod lomi kedre Livanske.

29:6 Kao tele ska-u od njega; Livan i Sirion kao mlad bivo.

29:7 Glas Gospodnji sipa plamen ognjeni.

29:8 Glas Gospodnji potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades.

29:9 Glas Gospodnji opru{ta ko{ute bremena, i sa {uma skida odijelo; i u crkvi njegovoj sve govori o slavi njegovoj.

29:10 Gospod je sjedio nad potopom, i sjedje}e Gospod kao car uvijek.

29:11 Gospod }e dati silu narodu svojemu, Gospod }e blagosloviti narod svoj mirom.

PSALAM 30

Uzvi{iva}u te, Gospode, jer si me oteo, i nijesi dao neprijateljima mojim da mi se svete.

30:2 Gospode, Bo`e moj! zavikah k tebi, i iscijelio si me.

30:3 Gospode! izveo si iz pakla du{u moju, i o`ivio si me da ne si|em u grob.

30:4 Pojte Gospodu, sveci njegovi, i slavite sveto ime njegovo.

30:5 Gnjev je njegov za trenu}e oka, a do `ivota milost njegova, ve~erom dolazi pla~, a jutrom radost.

30:6 I ja rekoh u dobru svom: ne}u posrnuti do vijeka.

30:7 Ti }a{e, Gospode, te gora moja staja}e tvrdo. Ti odvрати lice svoje, i ja se smetoh.

30:8 Tada tebe, Gospode, zazivah, i Gospoda molih:

30:9 »Kakva je korist od krvi moje, da si|em u grob? ho}e li te prah slaviti ili kazivati istinu tvoju?

30:10 ^uj, Gospode, i smiluj se na me; Gospode! budi mi pomo}nik.«

30:11 I ti promijeni pla~ moj na radost, skide s mene vre}u, opasa me veseljem.

30:12 Zato }e ti pjevati slava slava moja i ne }e umuknuti; Gospode, Bo`e moj! do vijeka }u te hvalliti.

PSALAM 31

Utebe se, Gospode, uzdam; nemoj me ostaviti pod sramotom do vijeka, po pravdi svojoj izbavi me.

31:2 Prigni k meni uho svoje, pohitaj, pomoz mi. Budi mi kameni grad, tvrda ograda, gdje bih se spasao.

31:3 Jer si ti kamena gora moja i ograda moja, imena svojega radi vodi me i upravljaj mnom.

31:4 Izvadi me iz mre`e koju mi tajno zamjesti}e; jer si ti krjepost moja.

31:5 U tvoju ruku predajem duh svoj; izbavljao si me, Gospode, Bo`e istini!

31:6 Nenavidim one koji po{taju propadljive idole; ja se u Gospoda uzdam.

31:7 Radova}u se i veseliti se o milosti tvojoj, kad pogleda{ na moju muku, pozna{ tugu du}e moje,

31:8 Ne da{ me u ruku neprijatelju, postavi{ noge moje na prostranom mjestu.

31:9 Smiluj se na me, Gospode; jer me je tuga, od jada iznemo`e oko moje, du{a moja i srce moje;

31:10 I{~ilje u `alosti `ivot moj, i godine moje u uzdisanju; oslabi od muke krjepost moja, i kosti moje sasahnu}e.

31:11 Od mno`ine neprijatelja svojih postadoh potsmijeh i susjedima svojim, i stra{ilo znancima svojim; koji me vide na ulici, bje`e od mene.

31:12 Zaboravljen sam kao mrtav, nema me u srcima; ja sam kao razbijen sud.

31:13 Jer slu{am grdnju od mnogih, otsvuda strah, kad se dogovaraju na me, misle i{~upati du{u moju.

31:14 A ja se, Gospode, u tebe uzdam i velim: ti si Bog moj.

31:15 U tvojoj su ruci dani moji; otmi me iz ruku neprijatelja mojijeh, i od onijeh, koji me gone.

31:16 Poka`i svijetlo lice svoje sluzi svojemu; spasi me milo}u svojom.

31:17 Gospode! nemoj me ostaviti pod sramotom; jer tebe prizivljem. Nek se posrame bezbo`nici, neka zamuknu i padnu u pakao.

31:18 Neka onijeme usta la`ljiva, koja govore na pravednika obijesno, oholo i s porugom.

31:19 Kako je mnogo u tebe dobra, koje ~uva{ za one koji te se boje, i koje daje{ onima koji se u te uzdaju pred sinovima ~ovje~ijim!

31:20 Sakriva{ ih pod krov lica svojega od buna ljudskih; sklanja{ ih pod sjen od svadljivijeh jezika.

31:21 Da je blagosloven Gospod, {to mi pokaza divnu milost kao da me uvede u tvrd grad!

31:22 Ja rekoh u smetnji svojoj: odba~en sam od o~iju tvojijeh; ali ti ~u molitveni glas moj, kad te prizvah.

31:23 Ljubite Gospoda svi sveti njegovi; Gospod dr` i vjeru; i uvr{eno vra}a onima koji postupaju oholo.

31:24 Budite slobodni, i neka bude jako srce va{e, svi koji se u Gospoda uzdate.

PSALAM 32

Blago onome, kojemu je opro{tena krivica, kojemu je grijeh pokriven.

32:2 Blago ~ovjeku, kojemu Gospod ne prima grijeha i u ~ijem duhu nema lukavstva.

32:3 Kad mu~ah, posahnu{e kosti moje od uzdisanja mojega po vas dan.

32:4 Jer dan i no} ti {ta{e me ruka tvoja; nesta soka u meni kao na ljetnoj pripeci.

32:5 Grijeh svoj kazah tebi, i krivice svoje ne zatajih; rekoh: ispovijedam Gospodu prijestupe svoje; i ti skide s mene krivicu grijeha mojega.

32:6 Zato neka ti se moli svaki svetac, kad se mo`e { na}i; i onda potop velike vode ne}e ga stignuti.

32:7 Ti si zaklon moj, ti me ~uva{ od tjeskobe; okru`ava{ me radostima u izbavljanju.

32:8 Urazumi}u te, i pokaza}u ti put kojim da ide{; svjetova}u te, oko je moje na tebi.

32:9 Nemojte biti kao konj, kao mazga bez razuma, kojima uzdom i `valama valja obuzdati gubicu, kad ne idu k tebi.

32:10 Mnogo muke ima bezbo`nik, a koji se uzda u Gospoda, oko njega je milost.

32:11 Radujte se o Gospodu, i pjevajte, pravednici; veselite se svi koji ste prava srca.

PSALAM 33

Veselite se pravednici pred Gospodom; pravednima dolikuje slaviti.

33:2 Slavite Gospoda guslama, udarajte mu u psaltir od deset `ica.

33:3 Pjevajte mu pjesmu novu, slo`no udarajte podvikuju}i;

33:4 Jer je prava rije~ Gospodnja, i svako djelo njegovo istinito.

33:5 On ljubi pravdu i sud, dobrote je Gospodnje puna zemlja.

33:6 Rije~ju Gospodnjom nebesa se stvori{e, i duhom usta njegovijeh sva vojska njihova.

33:7 Kao u gomilu sabra vodu morsku, i propasti metnu u spreme.

33:8 Nek se boji Gospoda sva zemlja, i neka strepi pred njim sve {to `ivi po vasiljenoj;

33:9 Jer on re~e, i postade; on zapovjedi, i pokazase.

33:10 Gospod razbija namjere neznabo{cima, uni{tava pomisli narodima.

33:11 Namjera je Gospodnja tvrda do vijeka, misli srca njegova od koljena na koljeno.

33:12 Blago narodu, kojemu je Bog Gospod, plemenu, koje je on izabrao sebi za naslije|e.

33:13 S neba gleda Gospod, vidi sve sinove ljudske;

33:14 S prijestola, na kome sjedi, pogleda na sve koji `ive na zemlji.

33:15 On je stvorio sva srca njihova, on i zna sva djela njihova.

33:16 Ne}e pomo}i caru velika sila, ne}e za{titi ti jakoga velika snaga;

33:17 Nije u konju uzdanje da }e pomo}i; ako mu je i velika snaga; ne}e izbaviti.

33:18 Gle, oko je Gospodnje na onima koji ga se boje, i na onima koji ~ekaju milost njegovu.

33:19 On }e du{u njihovu izbaviti od smrti, i prehraniti ih u gladne godine.

33:20 Du{a se na{a uzda u Gospoda; on je pomo} na{a i {tit na{.

33:21 O njemu se veseli srce naše; jer se u sveto ime njegovo uzdamo.

33:22 Da bude milost tvoja, Gospode, na nama, kao što se uzdamo u tebe.

PSALAM 34

Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je njegova svagda u ustima mojima.

34:2 Gospodom se hvali duša moja; neka ~uju koji stradaju, pa neka se raduju.

34:3 Veli~ajte Gospoda sa mnom, uzvi{ujmo ime njegovo zajedno.

34:4 Tra`ih Gospoda, i ~u me, i svih nevolja mojih oprostite me.

34:5 Koji u njega gledaju prosvjetljuju se, i lica se njihova ne}e postidjeti.

34:6 Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga ~u, i oprostite ga svih nevolja njegovijeh.

34:7 An|eli Gospodnji stanom stoje oko onih koji se njega boje, i izbavljaju ih.

34:8 Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago ~ovjeku koji se uzda u nj.

34:9 Bojte se Gospoda, sveti njegovi; jer koji se njega boje, njima nema oskudice.

34:10 Lavovi su ubogi i gladni, a koji tra`e Gospoda, ne premi~e im se nijednoga dobra.

34:11 Hodite, djeco, poslu{ajte me; nau~i}u vas strahu Gospodnjemu.

34:12 Koji ~ovjek `eli `ivota, ljubi dane da bi vidio dobro?

34:13 Ustavlaj jezik svoj oda zla, i usta svoja od prevarne rije~i.

34:14 Kloni se oda zla, i ~ini dobro, tra`i mira i idi za njim.

34:15 O~i su Gospodnje obra}ene na pravednike, i u}i njegove na jauk njihov.

34:16 Ali je stra{no lice Gospodnje za one koji ~ine zlo, da bi istrijebio na zemlji spomen njihov.

34:17 Vi~u pravedni, i Gospod ih ~uje, i izbavlja ih od svih nevolja njihovijeh.

34:18 Gospod je blizu onijeh koji su skru}ena srca, i poma`e onima koji su smjerna duha.

34:19 Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod.

34:20 ^uva Gospod sve kosti njegove, ni jedna se od njih ne}e slomiti.

34:21 Bezbo`nika ubi}e zlo, i koji nenavide pravednika prevari}e se.

34:22 Gospod iskupljuje du{u sluga svojih, i koji se god u njega uzdaju, ne}e se prevariti.

PSALAM 35

Gospode! budi suparnik suparnicima mojim; udri one koji udaraju na me.

35:2 Uzmi oru`je i {tit, i digni se meni u pomo}.

35:3 Potegni koplje, i presijeci put onima koji me gone, reci du{i mojoj: ja sam spasenje tvoje.

35:4 Neka se postide i posrame koji tra`e du{u moju; neka se odbiju natrag i postide koji mi zlo ho}e.

35:5 Neka budu kao prah pred vjetrom, i an|eo Gospodnji neka ih progoni.

35:6 Neka bude put njihov taman i klizav, i an|eo Gospodnji neka ih tjera.

35:7 Jer niza{to zastrije}e mre`om jamu za mene, ni za {to iskopa}e jamu du{i mojoj.

35:8 Neka do|e na njega pogibao nenadna, i mre`a koju je namjestio neka ulovi njega, neka on u nju padne na pogibao.

35:9 A du{a }e se moja radovati o Gospodu, i veseli}e se za pomo} njegovu.

35:10 Sve }e kosti moje re}i: Gospode! ko je kao ti, koji izbavlja{ stradalca od onoga koji mu dosa|uje, i ni{tega i ubogoga od onoga koji ga upropa}uje?

35:11 Usta}e na me la`ni svjedoci; {to ne znam, za ono me pitaju.

35:12 Pla}aju mi zlo za dobro, i sirotovanje du{i mojoj.

35:13 Ja se u bolesti njihovoj obla~ih u vre}u, mu~ih postom du{u svoju, i molitva se moja vra}a}e u prsima mojima.

35:14 Kao prijatelj, kao brat postupah; bijah sjetan i s oborenim glavom kao onaj koji za materom `ali.

35:15 A oni se raduju kad se ja spotaknem, i kupe se, kupe se na me, zadaju rane, ne znam za{to, ~upaju i ne prestaju.

35:16 S nevaljalijem i podrugljivijem besposli~arima {krgu}u na me zubima svojima.

35:17 Gospode! ho}e{ li dugo gledati? Otmid {u moju od napadanja njihova, od ovijeh lavova jedinicu moju.

35:18 Prizna}u te u saboru velikom, usred mnogoga naroda hvali}u te.

35:19 Da mi se ne bi svetili koji mi zlobe nepravedno, i namigivali o~ima koji mrze na me ni za {to.

35:20 Jer oni ne govore o miru, nego na mirne na zemlji izmi{laju la`ne stvari.

35:21 Razvaljuju na me usta svoja, i govore: dobro! dobro! vidi oko na}e.

35:22 Vidi{, Gospode! nemoj mu~ati; Gospode! nemoj otstupiti od mene.

35:23 Probudi se, ustani na sud moj, Bo`e moj i Gospode, i na parnicu moju.

35:24 Sudi mi po pravdi svojoj, Gospode, Bo`e moj, da mi se ne svete.

35:25 Ne daj da govore u srcu svojem: dobro! to smo htjeli! Ne daj da govore: pro`drijesmo ga.

35:26 Nek se postide i posrame svi koji se raduju zlu mojemu, nek se obuku u stid i u sram koji se razme}u nada mnom.

35:27 Neka se raduju i vesele koji mi `ele pravdu, i govore jednako: velik Gospod, koji `eli mira sluzi svojemu!

35:28 I moj }e jezik kazivati pravdu tvoju, i hvalu tebi svaki dan.

PSALAM 36

Bezakoniku je bezbo`na rije~ u srcu; nema straha Bo`ijega pred o~ima njegovijem.

36:2 Ali la`e sebi u o~i, mjesto da prizna svoje bezakonje i omrzne na nj.

36:3 Rije~i su usta njegovijeh nepravda i lukavstvo, ne}e da se opameti da tvori dobro.

36:4 Bezakonje smi{lja na postelji svojoj, stoji na putu r|avom, zlo mu nije mrsko.

36:5 Gospode! do neba je milost tvoja, i istina tvoja do oblaka.

36:6 Pravda je tvoja kao gore Bo`ije, sudovi tvoji bezdana velika; ljude i stoku ti ~uva{, Gospode!

36:7 Kako je dragocjena milost tvoja, Bo`e! sinovi ljudski u sjenu krila tvojih ne boje se.

36:8 Hrane se od izobila doma tvojega, i iz potoka sladosti svojih ti ih napaja{.

36:9 Jer je u tebe izvor `ivotu, tvojom svjetlo}u vidimo svjetlost.

36:10 Ra{iri milost svoju na one koji te znadu, i pravdu svoju na dobra srca.

36:11 Ne daj da stane na mene noga ohola, i ru~ka bezbo`ni~ka da me zaljula.

36:12 Onamo neka padnu koji ~ine bezakonje, neka se stropo{taju i ne mogu ustati.

PSALAM 37

Nemoj se `estiti gledaju}i nevaljale, nemoj zavidjeti onima koji ~ine bezakonje.

37:2 Jer se kao trava brzo kose, i kao zeleno bilje venu.

37:3 Uzday se u Gospoda i tvori dobro; `ivi na zemlji i hrani istinu.

37:4 Tje{i se Gospodom, i u~ini}e ti {to ti srce `eli.

37:5 Predaj Gospodu put svoj, i uzday se u njega, on }e u~initi.

37:6 I izve}e kao vidjelo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne.

37:7 Osloni se na Gospoda, i ~ekaj ga. Nemoj se `estiti gledaju}i koga gdje napreduje na putu svojem, ~ovjeka, koji radi {to namisli.

37:8 Uti{aj gnjev, i ostavi jarost; nemoj se dra`iti da zlo ~ini{.

37:9 Jer }e se istrijebiti koji ~ine zlo, a koji ~ekaju Gospoda naslijedi}e zemlju.

37:10 Jo{ malo, pa ne}e biti bezbo`nika; pogleda}e na mjesto njegovo, a njega nema.

37:11 A smjerni }e naslijediti zemlju, i nasla|iva}e se mno`inom mira.

37:12 Zlo misli bezbo`nik pravedniku, i {krgu}e na nj zubima svojim.

37:13 Ali mu se Gospod smije, jer vidi da se primi-e dan njegov.

37:14 Ma~ pote`u bezbo`nici, zapinju luk svoj, da obore ubogoga i ni{tega i pokolju one koji idu pravim putem.

37:15 Ma~ }e njihov udariti u njihovo srce, i lukovi njihovi polomi}e se.

37:16 Bolje je malo u pravednika nego bogatstvo mnogih bezbo`nika.

37:17 Jer }e se mi{ice bezbo`nicima potrti, a pravednike utvr|uje Gospod.

37:18 Zna Gospod dane bezazlenima, i dio njihov traje dovijeka.

37:19 Ne}e se postidjeti u zlo doba, u dane gladne bi}e siti.

37:20 A bezbo`nici ginu, i neprijatelji Gospodnji kao ljepota {umska prolaze, kao dim prolaze.

37:21 Bezbo`nik uzaima i ne vra}a, a pravednik poklanja i daje.

37:22 Jer koje on blagoslovi, oni naslijede zemlju, a koje on prokune, oni se istrijebe.

37:23 Gospod utvr|uje korake svakoga ~ovjeka i mio mu je put njegov.

37:24 Kad posrne da padne, ne}e pasti, jer ga Gospod dr`i za ruku.

37:25 Bijah mlad i ostarjeh, i ne vidjeh pravednika ostavljena, ni djece njegove da prose hljeba.

37:26 Svaki dan poklanja i daje u zajam, i na natra`ju je njegovu blagoslov.

37:27 Uklanjab se oda zla, i ~ini dobro, i `ivi dovijeka.

37:28 Jer Gospod ljubi pravedni sud, i ne ostavlja svetaca svojijeh; uvijek se oni ~uvaju; a pleme }e se bezbo`ni-ko istrijebiti.

37:29 Pravednici }e naslijediti zemlju, i `ivje}e na njoj dovijeka.

37:30 Usta pravednikova govore mudrost, i jezik njegov kazuje istinu.

37:31 Zakon je Boga njegova njemu u srcu, stopala se njegova ne spoti~u.

37:32 Bezbo`nik vreba pravednika, i tra`i da ga ubije;

37:33 Ali ga Gospod ne}e pustiti u ruke njegove, niti }e dati da ga okrive kad se stanu suditi.

37:34 ^ekaj Gospoda i dr`i se puta njegova, i on }e te postaviti da vlada{ zemljom; vidje}e{ kako }e se istrijebiti bezbo`nici.

37:35 Vidjeh bezbo`nika stra{na koji se ra{iriva}e kao granato drvo;

37:36 Ali pro|e, i evo nema ga; tra`im ga i ne nahodim.

37:37 Hrani ~istotu i pazi pravdu, jer }e u ~ovjeka mirna ostati natra`je.

37:38 A bezakonika }e nestati sasvijem; natra`je }e se bezbo`ni-ko zatrti.

37:39 Od Gospoda je spasenje pravednicima; on je krjepost njihova u nevolji.

37:40 Gospod }e im pomo}i, i izbavi}e ih; izbavi}e ih od bezbo`nika, i sa~uva}e ih, jer se u njega uzdaju.

PSALAM 38

Gospode! nemoj me karati u gnjevu svojem, niti me nakazati u jarošti svojoj.

38:2 Jer strijele tvoje ustrijeli}e me, i ruka me tvoja ti{ti.

38:3 Nema zdrava mjesta na tijelu mojem od gnjeva tvojega; nema mira u kostima mojim od grijeha mojega.

38:4 Jer bezakonja moja iza|o}e vrh glave moje, kao te{ko breme ote`a}e mi.

38:5 Usmrdje}e se i zagnoji}e se rane moje od bezumlja mojega.

38:6 Zgr~io sam se i pogurio veoma, vas dan idem sjetan;

38:7 Jer sam iznutra pun ognja, i nema zdrava mjesta na tijelu mojem.

38:8 Iznemogoh i veoma oslabih, ri-em od trzajna srca svojega.

38:9 Gospode! pred tobom su sve `elje moje, i uzdisanje moje nije od tebe sakriveno.

38:10 Srce moje jako kuca, ostavi me snaga moja, i vid o-iju mojih, ni njega mi nema.

38:11 Drugovi moji i prijatelji moji vide}i rane moje otstupi{e, daleko stoje bli`nji moji.

38:12 Koji tra`e du{u moju namje{taju zamku, i koji su mi zlu radi, govore o pogibli i po vas dan misle o prijevari.

38:13 A ja kao gluh ne ~ujem i kao nijem koji ne otvora usta svojijeh.

38:14 Ja sam kao ~ovjek koji ne ~uje ili nema u ustima svojim pravdanja.

38:15 Jer tebe, Gospode, ~ekam, ti odgovaraj za mene, Gospode, Bo`e moj!

38:16 Jer rekoh: da mi se ne svete, i da se ne razme}u nada mnom, kad se spotakne noga moja.

38:17 Jer sam gotov pasti, i tuga je moja svagda sa mnom.

38:18 Priznajem krivicu svoju, i tu`im radi grijeha svojega.

38:19 Neprijatelji moji `ive, jaki su, i sila ih ima {to me nenavide na pravdi.

38:20 Koji mi vra}aju zlo za dobro, neprijatelji su mi zato {to sam pristao za dobrim.

38:21 Nemoj me ostaviti, Gospode, Bo`e moj! nemoj se udaljiti od mene.

38:22 Pohitaj u pomo} meni, Gospode, spasite-lju moj!

PSALAM 39

Rekoh: ~uva}u se na putovima svojim da ne zgrije{im jezikom svojim; zauzdava}u usta svoja, dok je bezbo`nik preda mnom.

39:2 Bijah nijem i glasa ne pustih; mu~ah i o dobru. Ali se tuga moja podi`e,

39:3 Zapali se srce moje u meni, u mislima mojim razgorje se oganj; progovorih jezikom svojim:

39:4 Ka`i mi, Gospode, kraj moj, i dokle }e trajati dani moji? Da znam kako sam ni{ta.

39:5 Evo s pedi dao si mi dane, i vijek je moj kao ni{ta pred tobom. Ba{ je ni{ta svaki ~ovjek `iv.

39:6 Ba{ hodi ~ovjek kao utvara; ba{ se uzalud kida, sabira, a ne zna kome }e dopasti.

39:7 Pa {ta da ~ekam, Gospode? Nad je moj u tebi.

39:8 Iz svega bezakonja mojega izbavi me, ne daj me bezumnome na potsmijeh.

39:9 Nijem sam, ne}u otvoriti usta svojijeh; jer si me ti udario.

39:10 Olak{aj mi udarac svoj, silna ruka tvoja ubi me.

39:11 Ako }e{ karati ~ovjeka za prijestupe, rasto~i}e se kao od moljaca krasota njegovaa. Ba{ je ni{ta svaki ~ovjek.

39:12 Slu{aj molitvu moju, Gospode, i ~uj jauk moj. Gledaju}i suze moje nemoj mu~ati. Jer sam gost u tebe i do{ljak kao i svi stari moji.

39:13 Nemoj me vi{e gnjevno gledati, pa }u odahnuti prije nego otidem i vi{e me ne bude.

PSALAM 40

Dugo ~ekah Gospoda, i sa`e se k meni, i ~u viku moju.

40:2 Izvadi me iz jame, koja bu~i, i iz gliba, i postavi na kamen noge moje, i utvrdi stope moje.

40:3 I metnu u usta moja pjesmu novu, hvalu Bogu na{emu. Vide mnogi, i po~inju se bojati Gospoda, i uzdati se u njega.

40:4 Blago onome koji na Gospoda stavlja nadanje svoje, i ne obra}a se oholima i onijem koji te`e na la`.

40:5 Mnoga su ~udesaa tvoja, koja si u~inio Gospode, Bo`e moj, i mnoge su misli tvoje s nama. Nema ti ravna. Htio bih javljati i kazivati, ali im broja nema.

40:6 @rtve i darova ne}e{; ti si mi u{i otvorio; `rtve paljenice i koja se za grijeh prinosi ne tra`i{.

40:7 I po tome rekoh: evo idem, kao {to je u knjizi pisano za mene;

40:8 Ho}u ~initi volju tvoju, Bo`e moj, i zakon je tvoj meni u srcu.

40:9 Kazujem pravdu na saboru velikom; evo, usta svojih ne ustavljam; Gospode, ti zna{.

40:10 Pravde tvoje ne sakrivam u srcu svom, kazujem vjernost tvoju i spasenje tvoje; i ne tajim milosti tvoje i istine tvoje od sabora velikog.

40:11 Gospode, nemoj zatvoriti srca svojega od mene; milost tvoja i istina tvoja jednako neka me ~uvaju.

40:12 Jer me opkoli{e zla nebrojena; stigo{e me nepravde moje, da ne mogu gledati; ima ih vi{e nego kose na glavi mojoj, srce me moje ostavi.

40:13 Gospode, voljan budi izbaviti me, Gospode, pohitaj mi u pomo}.

40:14 Nek se postide i posrame svi koji tra`e pogibao du{i mojoj! Nek se vrate natrag i postide koji mi `ele zlo.

40:15 Nek se povrate u smetnji svojoj koji mi govore: ha! ha!

40:16 Neka se tje{e i vesele tobom svi koji tra`e tebe, Gospode, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore: velik Gospod!

40:17 Ja sam nesre}an i ni{t, neka se Gospod postara za me! Ti si pomo} moja i izbavitelj moj, Bo`e moj, ne ~asi.

PSALAM 41

B lago onome koji razumije ni{temu! Gospod }e ga izbaviti u zli dan.

41:2 Gospod }e ga sa~uvati i po`ivi}e ga; bi}e bla`en na zemlji. Ne}e{ ga dati na volju neprijateljima njegovijem.

41:3 Gospod }e ga ukrijepiti bolna na odru. Savijem mijenja{ postelju njegovu u bolesti njegovoj.

41:4 Ja vi~em: Gospode! smiluj se na me, iscijeli du{u moju, sagrije{i ti.

41:5 Neprijatelji moji govore zlobno za mene: »kad }e umrijeti, i ime njegovo poginuti?«

41:6 I ako ko do|e da me vidi, laska; srce njegovo sla`e u sebi nepravdu, i oti{av{i kazuje.

41:7 [ap}u o meni me|u sobom neprijatelji moji, i misle mi zlo:

41:8 »Zla stvar do|e na njega, legao je; ne}e vi{e ustati.«

41:9 I ~ovjek mira mojega, u kojega se uzdah, koji je |a{e hljeb moj, podi`e na me petu.

41:10 Ali ti, Gospode, smiluj se na me, i podigni me; a ja }u im vratiti.

41:11 Po tome }u poznati da sam ti mio, ako se ne uzraduje neprijatelj moj nada mnom.

41:12 A mene cijela sa~uvaj, i daj mi da stojim pred licem tvojim dovijeka.

41:13 Blagosloven Bog Izrailjev od vijeka do vijeka. Amin, amin.

PSALAM 42

K ao {to ko{uta tra`i potoke, tako du{a moja tra`i tebe, Bo`e!

42:2 @edna je du{a moja Boga, Boga `ivoga, kad }u do}i i pokazati se licu Bo`ijemu?

42:3 Suze su mi hljeb dan i no}, kad mi svaki dan govore: gdje je Bog tvoj?

42:4 Du{a se moja proljeva kad se opominjem kako sam hodio sred mnogoga ljudstva; stupao u dom Bo`ji, a ljudstvo praznuju}i pjeva{e i podvikiva{e.

42:5 [to si klonula, du{o moja, i {to si `alosna? Uzdaj se u Boga; jer }u ga jo{ slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

42:6 Klonula je u meni du{a zato {to te pominjem u zemlji Jordanskoj, na Ermonu, na gori maloj.

42:7 Bezdana bezdanu dozivlje glasom slapova tvojih; sve vode tvoje i vali tvoji na mene navali{e.

42:8 Danju je javljao Gospod milost svoju, a no}u mu je pjesma u mene, molitva Bogu `ivota mojega.

42:9 Re}i }u Bogu, gradu svojemu: za{to si me zaboravio? za{to idem sjetan od pakosti neprijateljeve?

42:10 Koji mi pakoste, prebijaju}i kosti moje, rugaju mi se govore}i mi svaki dan: gdje ti je Bog?

42:11 [to si klonula, du{ o moja, i { to si `alosa? Uzdam se u Bogu; jer } u ga jo{ slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

PSALAM 43

Sudi mi, Bo`e, i raspravi parbu moju s narodom r| avim! od ~ovjeka nepravednoga i lukavoga izbavi me.

43:2 Jer si ti Bog krjeposti moje; za{ to si me odbacio? Za{ to idem sjetan od pakosti neprijateljeve?

43:3 Po{lji vidjelo svoje i istinu svoju, neka me vode, i izvedu na svetu goru tvoju i u dvorove tvoje.

43:4 Onda } u pristupiti k `rtveniku Bo`ijemu, k Bogu radosti i veselja svojega, i uz gusle slaviti } u te, Bo`e, Bo`e moj!

43:5 [to si klonula, du{ o moja, i { to si `alosa? Uzdam se u Bogu; jer } u ga jo{ slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

PSALAM 44

Bo`e, svojim u{ima slu{asmo, oci nam na{i pripovijeda{e djelo koje si u~inio u njihovo vrijeme, u staro vrijeme.

44:2 Rukom svojom izгнаo si narode, a njih posadio; iskorijenio si plemena, a njih namno`io.

44:3 Jer ne zadobi{e zemlje svojim ma~em, niti im mi{ica njihova pomo`e, nego tvoja desnica i tvoja mi{ica, i svjetlost lica tvojega, jer ti bijahu omiljeli.

44:4 Bo`e, care moj, ti si onaj isti, po{lji pomo} Jakovu!

44:5 S tobom }emo izbosti neprijatelje svoje, i s imenom tvojim izgazi}emo one koji ustaju na nas.

44:6 Jer se ne uzdam u luk svoj, niti }e mi ma~moj pomo}i.

44:7 Nego }e{ nas ti izbaviti od neprijatelja na{i-jeh, i nenavidnike na{e posrami}e{.

44:8 Bogom }emo se hvaliti svaki dan, i ime tvoje slaviti }emo dovijeka.

44:9 Ali sad si nas povrgao i posramio, i ne ide{ s vojskom na{om.

44:10 Obra}a{ nas te bje`imo ispred neprijatelja, i neprijatelji nas na{i haraju.

44:11 Dao si nas kao ovce da nas jedu, i po narodima rasijao si nas.

44:12 U bescjenje si prodao narod svoj, i nijesi mu podigao cijene.

44:13 Dao si nas na potsmijeh susjedima na{i-jem, da nam se rugaju i sramote nas koji `ive oko nas.

44:14 Na~inio si od nas pri~u u naroda, gledaju}i nas ma{u glavom tu |inci.

44:15 Svaki je dan sramota moja preda mnom, i stid je popao lice moje.

44:16 Od rije~i potsmjeha~evih i ruga~evih, i od pogleda neprijateljevih i osvetljiv~evih.

44:17 Sve ovo sna|e nas; ali ne zaboravimo tebe, niti prestupismo zavjeta tvojega.

44:18 Ne otstupi natrag srce na{e, i stope na{e ne za|o{e s puta tvojega.

44:19 Kad si nas bio u zemlji zmajevskoj, i pokrivaio nas sjenom smrtnijem,

44:20 Onda da bijasmo zaboravili ime Boga svojega i podigli ruke svoje k Bogu tu |emu,

44:21 Ne bi li Bog izna{ao to? Jer on zna tajne u srcu.

44:22 A ubijaju nas za tebe svaki dan; s nama postupaju kao s ovcama klanicama.

44:23 Ustani, { to spava{, Gospode! Probudi se, nemoj odbaciti zasnagda.

44:24 Za{ to krije{ lice svoje? zaboravlja{ nevolju i muku na{u?

44:25 Du{a na{a pade u prah, tijelo je na{e ba~eno na zemlju.

44:26 Ustani, pomo}i na{a, i izbavi nas radi milosti svoje.

PSALAM 45

Te~e iz srca mojega rije~i dobra; rekoh: djelo je moje za cara; jezik je moj trska hitroga pisara.

45:2 Ti si najljep{i izme|u sinova ljudskih, blagodati te-e iz usta tvojih, jer te je blagoslovio Bog do vijeka.

45:3 Pripa{i, juna-e, uz bedru svoju ma~ svoj, ~ast svoju i krasotu svoju.

45:4 I tako oki}en pohitaj, sjedi na kola za istinu i krotku pravdu, i desnica }e tvoja pokazati ~udesa.

45:5 O{tre su strijele tvoje; narodi }e pasti pod vlast tvoju; prostrijeli}e srca neprijatelja carevijen.

45:6 Prijesto je tvoj, Bo`e, vje~an i nepokolebljiv; skiptar je carstva tvoga skiptar pravice.

45:7 Ljubi{ pravdu i mrzi{ na bezakonje; toga radi, pomaza te, Bo`e, Bog tvoj uljem radosti vi{e nego drugove tvoje.

45:8 Sve haljine tvoje miri{u smirnom, aloejem i kasijom. Koji `ive u dvorima od Minijske slonove kosti, one te vesele.

45:9 Carske k}eri dvore te; s desne ti strane stoji carica u Ofirskom zlatu.

45:10 ^uj, k}eri, pogledaj i obrati k meni uho svoje, zaboravi narod svoj i dom oca svojega.

45:11 I caru }e omiljeti ljepota tvoja; jer je on Gospod tvoj, i njemu se pokloni.

45:12 K}i Tirova do}i }e s darovima, najbogatiji u narodu tebe }e moliti.

45:13 Sva je ukra{ena k}i careva iznutra, haljina joj je zlatom iski}ena.

45:14 U vezenoj haljini vode je k caru; za njom vode k tebi djevojke, druge njezine.

45:15 Vode ih veselo i radosno, ulaze u dvor carev.

45:16 Mjesto otaca tvojih bi}e sinovi tvoji, postavi}e{ ih knezovima po svoj zemlji.

45:17 U~ini}u da se ne zaboravlja ime tvoje od koljena na koljeno; potom }e te slaviti narodi vavijek vijeka.

PSALAM 46

Bog nam je uto~i{te i sila, pomo}nik, koji se u nevoljama brzo nalazi.

46:2 Zato se ne}emo bojati, da bi se zemlja pomjestila, i gore se prevalile u srce morima.

46:3 Neka bu~i i kipi voda njihova, nek se planine tresu od vala njihovijen;

46:4 Potoci vesele grad Bo`ji, sveti stan vi{nje-ga.

46:5 Bog je usred njega, ne}e se pomjestiti, Bog mu poma`e od zore.

46:6 Uzbu~a{e narodi, zadrma{e se carstva; ali on pusti glas svoj i zemlja se rastapa{e.

46:7 Gospod nad vojskama s nama je, brani~ je na{ Bog Jakovljevi.

46:8 Hodite i vidite djela Gospoda, koji u~ini ~udesa na zemlji,

46:9 Prekide ratove do kraja zemlje, luk prebi, koplje slomi, i kola sa`e`e ognjem.

46:10 Utolite i poznajte da sam ja Bog; ja sam uzvi{en po narodima, uzvi{en na zemlji.

46:11 Gospod nad vojskama s nama je, brani~ je na{ bog Jakovljevi.

PSALAM 47

Svi narodi, zaplje{tite rukama, pokliknite Bogu glasom radosnijem.

47:2 Jer je vi{nji Gospod stra{an, car veliki nad svom zemljom.

47:3 Pokori nam narode i plemena pod noge na{e.

47:4 Izbra nam dostojanje na{e, krasotu Jakova, koji mu omilje.

47:5 Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni.

47:6 Pojte Bogu, pojte; pojte caru na{emu, pojte;

47:7 Jer je Bog car od sve zemlje, pojte pjesmu.

47:8 Bog caruje nad narodima; Bog sjedi na svom prijestolu svom.

47:9 Knezovi narodni sastavljaju se s narodom Boga Avramova. Jer su {titovi zemaljski Bo`iji. Da je uzvi{en!

PSALAM 48

Velik je Gospod i slavan veoma u gradu Boga na{ega, na svetog gori svojoj.

48:2 Prekrasna je visina, utjeha svoj zemlji gora Sion, na sjevernoj strani njezinoj grad cara velikoga.

48:3 Bog je u dvorima njegovijem zna se da je brani~.

48:4 Jer, gle, carevi se zemaljski sabra{e, ali pro|o{e svi.

48:5 Vidje{e i za~udi{e se, prepado{e se i pobjego{e.

48:6 Trepet obuze ih ondje, mu~i{e se kao porodilja.

48:7 Vjetrom isto~nim razbio si korablje Tarsiske.

48:8 [to slu{amo to i vidimo u gradu Gospoda nad vojskama, u gradu Boga na{ega, Bog ga utvrdi dovijeka.

48:9 Kazujemo, Bo`e, milost tvoju usred crkve tvoje.

48:10 Kao {to je ime tvoje, Bo`e, tako je i hvala tvoja na krajevima zemaljskim; pravde je puna desnica tvoja.

48:11 Nek se veseli gora Sion, nek se raduju k}eri Judejske sudova radi tvojijeh.

48:12 Po|ite oko Siona i obi|ite ga, izbrojte kule njegove;

48:13 Pogledajte bedeme njegove, razmotrite dvorove njegove, da pripovijedate mla|im nara{tajima.

48:14 Jer je ovaj Bog na{ Bog uvijek i dovijeka, on }e biti vo|na{ dovijeka.

PSALAM 49

Slu{ajte ovo svi narodi, pazite svi koji `ivite po vasiljenoj,

49:2 Prostaci i gospodo, bogati i siromasi.

49:3 Usta }e moja kazati premudrost, i srce moje re}i }e razum.

49:4 Prignu}u uho svoje k pri~i, uz gusle }u otvoriti zagonetku svoju.

49:5 ^ega da se bojim u zle dane, kad me zloba mojih neprijatelja opkoli?

49:6 Koji se uzdate u silu svoju, i hvalite se velikijem bogatstvom svojim!

49:7 ^ovjek ne}e nikako brata osloboditi, ne}e dati Bogu otkupa za nj.

49:8 Velik je otkup za du{u, i ne}e biti nigda

49:9 Da ko dovijeka `ivi, i ne vidi groba.

49:10 Svi vide gdje umiru kao i neznalica i bezumnik {to ginu, i ostavljaju drugima imanje svoje.

49:11 Oni misle da }e ku}e njihove trajati dovijeka, i stanovi njihovi od koljena na koljeno; imenima svojim zovu zemlje;

49:12 Ali ~ovjek u ~asti ne}e dugo ostati, izjedna~i}e se sa stokom, koju kolju.

49:13 Ovaj im se put ~ini probita~an, i koji za njima idu, hvale misli njihove;

49:14 Ali }e ih kao ovce zatvoriti u pakao, smrt }e im biti pastir; i ujutru hodi}e po njima pravednici, i oblik njihov zbrisa}e pakao rastaviv{i ih s naseljem.

49:15 Ali }e Bog du{u moju izbaviti iz ruku paklenih; jer me on prima.

49:16 Ne boj se kad se ko bogati; kad raste slava doma njegova.

49:17 Jer kad umre, ne}e ni{ta ponijeti, niti }e po}i za njim slava njegova.

49:18 Jer du{u njegovu blagosiljaju za `ivota njegova, i slave tebe, {to uga|a{ sebi.

49:19 Ali }e on oti}i u stan otaca svojih, gdje svijeta nigda ne vide.

49:20 ^ovjek u ~asti, ako nije razuman, izjedna~i}e se sa stokom, koju kolju.

PSALAM 50

Bog nad bogovima, Gospod, govori i doziva zemlju od istoka sun~anoga do zapada.

50:2 Sa Siona, koji je vrh krasote, javlja se Bog.

50:3 Ide Bog na{, i ne mu~i; pred njim je oganj koji pro`dire, oko njega je bura velika.

50:4 Doziva nebo ozgo i zemlju, da sudi narodu svojemu:

50:5 »Skupite mi svece moje, koji su u-inili sa mnom zavjet na `rtvi.«

50:6 (I nebesa oglosti{e pravdu njegovu, jer je taj sudija Bog.)

50:7 Slu{aj, narode moj, {to }u ti kazati, Izrailju, {to }u ti javiti. Ja sam Bog, Bog tvoj.

50:8 Ne}u te za `rtve tvoje karati; tvoje `rtve paljenice svagda su preda mnom.

50:9 Ne treba mi uzimati teleta iz doma tvogega, ni jari}a iz torova tvojih.

50:10 Jer je moje sve gorsko zvijerje, i stoka po planinama na tisu}e.

50:11 Znam sve ptice po gorama, i krasota poljska preda mnom je.

50:12 Da ogladnim, ne bih tebi rekao, jer je moja vasiljena i sve {to je u njoj.

50:13 Zar ja jedem meso volujsko, ili krv jare}u pijem?

50:14 Prinesi Bogu hvalu na `rtvu, i izvr{uj vi{-njemu zavjete svoje.

50:15 Prizovi me u nevolji svojoj, izbavi}u te, i ti me proslavi.

50:16 A bezbo`niku re-e Bog: za{to kazuje{ uredbe moje i nosi{ zavjet moj u ustima svojim?

50:17 A sam mrzi{ na nauku, i rije-i moje baca{ za le|a.

50:18 Kad vidi{ lupe`a, pristaje{ s njim, i s preljubo-incima ima{ dijel.

50:19 Usta si svoja pustio da govore zlo, i jezik tvoj plete prijevare.

50:20 Sjedi{ i govori{ na brata svojega, sina matere svoje opada{.

50:21 Ti si to ~inio, ja mu~ah, a ti pomisli da sam ja kao ti. Obli-i}u te, metnu }u ti pred o-i grijehe tvoje.

50:22 Razumijte ovo koji zaboravljate Boga! ina-e }u zgrabiti, pa ne}e niko izbaviti.

50:23 Onaj mene po{tuje koji prinosi hvalu na `rtvu i koji je putem na opazu. Ja }u mu pokazati spasenje Bo`ije.

PSALAM 51

Smiluj se na me, Bo`e, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj o~isti bezakonje moje.

51:2 Operi me dobro od bezakonja mojega, i od grijeha mojega o~isti me.

51:3 Jer ja znam prijestupe svoje, i grijeh je moj jednako preda mnom.

51:4 Samome tebi zgrije{ih, i na tvoje o-i zlo u~inih, a ti si pravedan u rije-ima svojim i ~ist u sudu svojem.

51:5 Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom.

51:6 Gle, istinu ljubi{ u srcu, i iznutra javlja{ mi mudrost.

51:7 Pokropi me isopom, i o~isti}u se; umij me, i bi}u bjelji od snijega.

51:8 Daj mi da slu{am radost i veselje, da se prenu kosti koje si potro.

51:9 Odvrati lice svoje od grijeha mojih, i sva bezakonja moja o~isti.

51:10 U~ini mi, Bo`e, ~isto srce, i duh prav ponovi u meni.

51:11 Nemoj me odvrgnuti od lica svojega, i svetoga duha svojega nemoj uzeti od mene.

51:12 Vrati mi radost spasenja svojega, i duh vladala~ki neka me potkrijepi.

51:13 Nau-i}u bezakonike putovima tvojim, i grije{nici k tebi }e se obratiti.

51:14 Izbavi me od krvi, Bo`e, Bo`e, spasitelju moj, i jezik }e moj glasiti pravdu tvoju.

51:15 Gospode! otvori usta moja, i ona }e kazati hvalu tvoju.

51:16 Jer `rtve ne}e{: ja bih je prinio; za `rtve paljenice ne mari{.

51:17 @rtva je Bogu duh skru{en, srca skru{ena i poni{tena ne odbacuje{, Bo`e.

51:18 Po dobroti svojoj, Gospode, ~ini dobro Si-onu, podigni zidove Jerusalmiske.

51:19 Onda }e ti biti mile `rtve pravde, prinosi i `rtve paljenice; onda }e metati na `rtvenik tvoj teoce.

PSALAM 52

[to se hvali{ nevaljalstvom, silni? Milost je Bo`ija svaki dan sa mnom.

52:2 Nepravdu izmi{lja jezik tvoj; on je u tebe kao britva nao{trena, lukavi!

52:3 Voli{ zlo nego dobro, voli{ lagati nego istinu govoriti.

52:4 Ljubi{ svakojake rije~i od pogibli, i jezik lukav.

52:5 Toga radi Bog }e te poraziti sasvijem, izba{e te i i{-upa}e te iz stana, i korijen tvoj iz zemlje `ivijeh.

52:6 Vidje}e pravednici i poboja}e se, i potsmijeva}e mu se:

52:7 Gle ~ovjeka koji ne dr`a{e u Bogu krjeposti svoje, nego se uzda{e u veli~inu bogatstva svojega i utvr|iva{e se zlo}om svojom.

52:8 A ja, kao maslina zelena u domu Gospodnjem, uzdam se u milost Bo`iju bez prestanka i do vijeka.

52:9 Dovijeka }u hvaliti tebe, jer dobro ~ini{, i uzda}u se u ime tvoje; jer si dobar k svecima svojim.

PSALAM 53

Re~e bezumnik u srcu svojem: nema Boga; pronevaljali{e se i zagrdje{e u bezakonju, nema nikoga dobro da tvori.

53:2 Bog s neba pogleda na sinove ~ovje~ije da vidi ima li koji razuman, i tra`i li koji Boga.

53:3 Svi zastrani{e, svi se pokvari{e, nema nikoga dobro da tvori, nema ni jednoga.

53:4 Zar ne}e da se orazume koji god ~ine bezakonje, jedu narod moj kao {to jedu hljeb, i ne prizivaju Boga?

53:5 Drkta}e od straha gdje straha nema. Jer }e Bog rasuti kosti onijeh koji ustaju na tebe. Ti }e{ ih posramiti, jer ih Bog odvr`e.

53:6 Ko }e poslati sa Siona spasenje Izrailju? Kad Bog povrati zarobljeni narod svoj, radova}e se Jakov, veseli}e se Izrailj.

PSALAM 54

Bo`e! imenom svojim pomoz mi, i krjepo{u svojom odbrani me na sudu.

54:2 Bo`e! usli{i molitvu moju, ~uj rije~i usta mojih.

54:3 Jer tu|ini usta{e na me; i silni tra`e du{u moju; nemaju Boga pred sobom.

54:4 Gle, Bog je pomo}nik moj, Gospod daje snagu du{i mojoj.

54:5 Obrati}e zlo na neprijatelje moje, istinom svojom istrijebi}e ih.

54:6 Rado }u prinijeti `rtvu, proslavi}u ime tvoje, Gospode, jer je dobro.

54:7 Jer me izbavlja{ od svake nevolje, i na neprijatelje moje bez straha gleda oko moje.

PSALAM 55

Usli{i, Bo`e, molitvu moju, i nemoj se sakriti od moljenja mojega.

55:2 Pazi, i saslu{aj me; cvilim u jadu svom i uzdi{em

55:3 Od vike neprijateljske i od dosade bezbo`ni~ke; jer di`u na me zlo, i u gnjevu gone me.

55:4 Srce je moje uzdrktalo u meni, i strah smrti popade me;

55:5 Strah i trepet do|e na me, i groza poduze me.

55:6 I rekoh: ko bi mi dao krila golubinja? ja bih odleteo i po~inuo;

55:7 Daleko bih pobjegao, i nastanio se u pustinji.

55:8 Pohitao bih da ute~em od vihora i od bure.

55:9 Porazi, Gospode, i razdijeli jezike njihove, jer vidim nasilje i sva|u u gradu;

55:10 Danju i no}u to hodi po zidovima njegovijem; zlo~instvo je i muka posred njega.

55:11 Usred njega je pogibao, s ulice njegove ne odlazi prijevara i lukavstvo.

55:12 Jer ne ru`i me neprijatelj moj, to bih podnio; ne ustaje na me javni nenavidnik, od njega bih se sakrio.

55:13 Nego ti koji si mi bio to {to ja sam, drug moj i znanac moj.

55:14 S kojim mi bje{e radost dijeliti tajnu, i u dom Bo`iji hodih kroz sabor narodni.

55:15 Neka ih ugrabi smrt, neka `ivi si|u u pakao, jer je zlo~instvo u stanu njihovu i u njima.

55:16 Ja Boga prizivljem, i Gospod }e me spasti.

55:17 Ve~erom i jutrom i u podne tu`im i uzdi{em, i ~u}e glas moj;

55:18 U~ini}e, te }e du{a moja biti mirna od onijeh koji napadaju na me, jer ih mnogo imam.

55:19 Da usli{i, i ukroti ih Bog, koji `ivi od vijeka; jer se ne mijenjaju i ne boje se Boga.

55:20 Di`u ruke svoje na one koji su s njima u miru, i raskidaju svoju dru`bu.

55:21 Usta su im meka kao maslo, a na srcu im je rat. Rije~i su im bla`e od ulja, ali su goli ma~evi.

55:22 Stavi na Gospoda breme svoje, i on }e te potkrijepiti. Ne}e dati dovijeka pravedniku da posrne.

55:23 Ti }e{ ih, Bo`e, svaliti u jamu pogibli; krvopije i lukavi ne}e sastaviti polovine dana svojih. A ja se u tebi uzdam.

PSALAM 56

Smiluj se na me, Bo`e, jer ~ovjek ho}e da me proguta, neprijatelj me svaki dan pritje{njuje.

56:2 Neprijatelji moji svaki dan tra`e da me progutaju; jer mnogi napadaju na me oholo.

56:3 Kad me je strah, jer se u tebe uzdam.

56:4 Bogom se hvalim za rije~ njegovu; u Boga se uzdam, ne bojim se; {ta }e mi u~initi tijelo?

56:5 Svaki dan izvr}u rije~i moje; {to god misle, sve meni o zlu.

56:6 Skupljaju se, prikrivaju se, paze za petama mojima; jer tra`e du{u moju.

56:7 Kod ovake zlo}e izbavi od njih, u gnjevu obori narode, Bo`e.

56:8 U tebe je izbrojeno moje potucanje, suze se moje ~uvaju u sudu kod tebe, one su u knjizi tvojoj.

56:9 Neprijatelji moji ustupaju natrag, kad tebe prizivljem; po tom znam da je Bog sa mnom.

56:10 Bogom se hvalim za rije~ njegovu, Gospodom se hvalim za rije~ njegovu.

56:11 U Boga se uzdam, ne bojim se; {ta }e mi u~initi ~ovjek?

56:12 Tebi sam se, Bo`e, zavjetovao; tebe }u hvaliti;

56:13 Jer si izbavio du{u moju od smrti, noge moje od spoticanja, da bih hodio pred licem Bo`jim, u svjetlosti `ivijeh.

PSALAM 57

Smiluj se na me, Bo`e, smiluj se na me; jer se u tebe uzda du{a moja, i pod sjen krila tvojih sklanjam se dok ne pro|u nevolje.

57:2 Prizivam Boga vi{njega, Boga, koji mi dobro ~ini;

57:3 Da po{lje s neba i sa~uva me, da posrami onoga koji tra`i da me pro`dre; da po{lje Bog milost svoju i istinu svoju.

57:4 Du{a je moja me|u lavovima, le`im me|u onima koji di{u plamenom. Zubi su sinova ljudskih koplja i strijele, i njihov jezik ma~o{tar.

57:5 Uzvisi se vi{e nebesa, Bo`e, po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

57:6 Metnu{e zamku nogama mojima, i stego{e du{u moju, iskopa{e preda mnom jamu, i sami padao{e u nju.

57:7 Utvrdilo se srce moje, Bo`e, utvrdilo se srce moje; pjeva}u te i slavi}u.

57:8 Probudi se, slavo moja, probudi se, psaltire i gusle; usta}u rano.

57:9 Hvali}u Gospoda po narodima, pjeva}u ti po plemenima.

57:10 Jer je velika do nebesa milost tvoja, i istina tvoja do oblaka.

57:11 Uzvisi se vi{e nebesa, Bo`e, po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

PSALAM 58

Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi ~ovje~iji?

58:2 Ta, bezakonja sastavljate u srcu, me}ete na mjerila zlo~instva ruku svojih na zemlji.

58:3 Od samoga ro|enja zastrani{e bezakonici, od utrobe materine tumaraju govore}i la`.

58:4 U njima je jed kao jed zmijinji, kao gluhe aspide, koja zatiskuje uho svoje,

58:5 Koja ne ~uje glasa baja~u, vra~aru, vje{tu u vra~anju.

58:6 Bo`e! polomi im zube u ustima njihovijem; razbij ~eljasti lavovima, Gospode!

58:7 Nek se prolju kao voda, i nestane ih. Kad puste strijele, neka budu kao slomljene.

58:8 Kao pu`, koji se ra{~inja, neka i{~ile; kao dijete, koje `ena pobaci, neka ne vide sunca.

58:9 Prije nego kotlovi va{i osjete toplotu od potpaljena trnja, i sirovo i nagorjelo neka raznese vihor.

58:10 Obradova}e se pravednik kad vidi osvetu, opra}e noge svoje u krvi bezbo`nikovoj.

58:11 I re}i }e ljudi: zaista ima ploda pravedniku! zaista je Bog sudija na zemlji!

PSALAM 59

Izbavi me od neprijatelja mojih, Bo`e moj, i od onijeh, {to ustaju na me, zakloni me.

59:2 Izbavi me od onijeh koji ~ine bezakonje, i od krvopija sa~uvaj me.

59:3 Evo zlo nami{laju du{i mojoj, skupljaju se na me silni, bez krivice moje i bez grijeha mojega, Gospode.

59:4 Bez krivice moje stje~u se i oru`aju se; ustani za mene, i gledaj.

59:5 Ti, Gospode, Bo`e nad vojskama, Bo`e Izrailjev, probudi se, obi|i sve ove narode, nemoj po`aliti odmetnika.

59:6 Nek se vrate uve~e, laju kao psi, i idu oko grada.

59:7 Evo ru`e jezikom svojim, ma~im je u ustima, jer, vele, ko }e ~uti?

59:8 Ali ti }e{ se, Gospode, smijati njima i posramiti sve ove narode.

59:9 Oni su jaki, ali ja na tebe pogledam, jer si ti Bog ~uvar moj.

59:10 Bog, koji me miluje, ide preda mnom, Bog mi daje bez straha da gledam neprijatelje svoje.

59:11 Nemoj ih pobiti, da ne bi zaboravio narod moj; raspi ih silom svojom i obori ih, Gospode, brani~u na{.

59:12 Za grijeh usta njihovijeh; za rije~i jezika njihova; nek se uhvate u oholosti svojoj za kletvu i la` koju su govorili.

59:13 Raspi u gnjevu, raspi, da ih nema; i neka poznadu da Bog vlada nad Jakovom i do krajeva zemaljskih.

59:14 Nek se vrate uve~e, laju kao psi, i idu oko grada.

59:15 Neka tumaraju tra`e{i hrane, i ne nasitiv{i se neka no}i provode.

59:16 A ja }u pjevati silu tvoju, rano ujutru glasiti milost tvoju; jer si mi bio obrana i uto~i{te u dan nevolje moje.

59:17 Silo moja! Tebi }u pjevati, jer si ti Bog ~uvar moj, Bog koji me miluje.

PSALAM 60

Bo`e, rasrdio si se na nas, rasuo si nas, gnjevio si se; povrati nas.

60:2 Zatresao si zemlju, i razvalio si je; stegni rasjeline njezine, jer se njoha.

60:3 Dao si narodu svojem da pozna ljutu nevolju, napojio si nas vina od kojega se zanesosmo.

60:4 Podigni zastavu za one koji te se boje, da uteku od luka,

60:5 Da se izbave mili tvoji. Pomozi desnicom svojom i usli{i me.

60:6 Bog re~e u svetinji svojoj: veseli}u se, razdijeli}u Sihem, i dolinu Sokot razmjeri}u.

60:7 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krjepost glave moje, Juda skiptar moj,

60:8 Moav ~a{a moja, iz koje se umivam, na Edoma pru`i}u obu}u svoju. Pjevaj mi, Filistejska zemljo!

60:9 Ko }e me odvesti u tvrdi grad? Ko }e me otpratiti do Edoma?

60:10 Zar ne}e{ ti, Bo`e, koji si nas odbacio, i ne ide{, Bo`e, s vojskom na{om?

60:11 Daj nam pomo} u tjeskobi. A obrana je ~ovje~ija uzalud.

60:12 Bogom smo jaki: on gazi neprijatelje na{e.

PSALAM 61

^uj, Bo`e, viku moju, slu{aj molitvu moju.

61:2 Od kraja zemlje vi~em k tebi, kad klonu srce moje. Izvedi me na goru, gdje se ne mogu popeti.

61:3 Jer si ti uto~i{te moje, tvrdi zaklon od neprijatelja.

61:4 Da `ivim u stanu tvom dovijeka, i po~inem pod krovom krila tvojih.

61:5 Jer ti, Bo`e, ~uje{ zavjete moje i daje{ mi dostojanje onijeh koji po{tuju ime tvoje.

61:6 Dodaj dane k danima carevijem, i godine njegove produlji od koljena na koljeno.

61:7 Neka caruje dovijeka pred Bogom; zapovjedi milosti i istini neka ga ~uvaju.

61:8 Tako }u pjevati imenu tvojemu svagda, izvr{uju}i zavjete svoje svaki dan.

PSALAM 62

Ta, u Boga je mir du{i mojoj, od njega je spasenje moje!

62:2 Ta, on je grad moj i spasenje moje, uto~i{te moje, ne}u posrnuti nimalo.

62:3 Dokle }ete napadati na ~ovjeka? Svi ho}ete da ga oborite kao zid navaljen, kao ogradu isprovaljivanu.

62:4 Ba{ naumi{e da ga svrgnu s visine, omilje im la`, ustima blagosiljaju a u srcu kunu.

62:5 Da, u Bogu se smiri, du{o moja; jer je u njemu nad moj.

62:6 On je grad moj i spasenje moje, uto~i{te moje, ne}u posrnuti.

62:7 U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i pristani{te meni je u Bogu.

62:8 Narode! uzdaj se u njega u svako doba; izlivajte pred njim srce svoje; Bog je na{e uto~i{te.

62:9 Ta, sinovi su prosta~ki ni{ta, sinovi su gospodski la`, da se metnu na mjerila, bili bi lak{i nego ni{ta.

62:10 Ne uzdajte se u vlast ni u otimanje, nemojte biti ni{tavi; kad raste bogatstvo, ne dajte da vam srce prione za nj.

62:11 Jednom re~e Bog i vi{e puta ~uh, da je krjepost u Boga.

62:12 I u tebe je, Gospode, milost; jer ti pla}a{ svakome po djelima njegovijem.

PSALAM 63

Bo`e! ti si Bog moj, k tebi ranim, `edna je tebe du{a moja, za tobom ~ezne tijelo moje u zemlji suhoj, `ednoj i bezvodnoj.

63:2 Tako bih te ugledao u svetinji, da bih vidio silu tvoju i slavu tvoju.

63:3 Jer je dobrota tvoja bolja od `ivota. Usta bi moja hvalila tebe;

63:4 Tako bih te blagosiljao za `ivota svoga, u ime tvoje podigao bih ruke svoje.

63:5 Kao salom i uljem nasitila bi se du{a moja, i radosnijem glasom hvalila bi te usta moja.

63:6 Kad te se sje}am na postelji, sve no}ne stra`e razmi{ljam o tebi.

63:7 Jer si ti pomo} moja, i u sjenu krila tvojih veselim se.

63:8 Du{a se moja priljepila za tebe, desnica tvoja dr`i me.

63:9 Koji tra`e pogibao du{i mojoj, oni }e oti}i pod zemlju.

63:10 Izginu}e od ma~a, i dopa}e lisicama.

63:11 A car }e se veseliti o Bogu, hvali}e se svaki koji se kune njim, kad se zatisnu usta onima koji govore la`.

PSALAM 64

Λ uj, Bo`e, glas moj u jadu mom; od stra{noga neprijatelja sa~uvaj `ivot moj.

64:2 Sakrij me od gomile bezakonika, od ~ete zlo~inaca,

64:3 Koji nao{tri{e jezik svoj kao ma~, strijelja~ju rije~ima, koje zadaju rane,

64:4 Da bi iz potaje ubili pravoga. Iznenada udaraju na nj i ne boje se;

64:5 Utvr|uju sebe u zlijem namjerama, dogovaraju se kako }e zamke sakriti, vele: ko }e ih vidjeti?

64:6 Izmi{laju zlo~instva i govore: svr{eno je! {ta }e se raditi, smi{ljeno je! A {to je unutra i srce u ~ovjeka duboko je.

64:7 Ali }e ih Bog poraziti; udari}e ih strijela iznenada.

64:8 Obori}e jedan drugoga jezikom svojim. Ko ih god vidi, bje`a}e od njih.

64:9 Svi }e se ljudi bojati i kaziva}e ~udo Bo`ije, i pozna}e u tome djelo njegovo.

64:10 A pravednik }e se veseliti o Gospodu i uzda}e se u njega, i hvali}e se svi koji su prava srca.

PSALAM 65

U tebi je uzdanje, Bo`e, tebi pripada hvala na Sionu, i tebi se izvr{uju zavjeti.

65:2 Ti slu{a{ molitvu; k tebi dolazi svako tijelo.

65:3 Bezakonja me pritiskuju, ti }e{ o~istiti grijehe na{e.

65:4 Blago onome koga izbira{ i prima{, da `ivi u dvoru tvom! Nasiti}emo se dobrom doma tvoje~ga, svetinjom crkve tvoje.

65:5 Divno nam odgovara{ po pravdi svojoj, Bo`e, spasitelju na{, uzdanico svijeh krajeva zemaljskih, i naroda preko mora daleko.

65:6 Koji si postavio gore svojom silom, opasao se ja~inom,

65:7 Koji uti{ava{ huku morsku, huku vala njihovijeh i bunu po narodima!

65:8 Boje se tvojih ~udesa koji `ive na krajevima zemaljskim; sve {to se javlja jutrom i ve~erom ti budi{ da slavi tebe.

65:9 Nadgleda{ zemlju i zaliva{ je, obilno je oboga}ava{; potok je Bo`ji pun vode, sprema{ za njih `ito, jer si tako uredio.

65:10 Brazde njezine napaja{, ravni{ grude njezine, ki{nim kapljama razmek{ava{ je, blagosilja{ je da ra|a.

65:11 Ti vjen~ava{ godinu, kojoj dobro ~ini{; stope su tvoje pune masti.

65:12 Tiju pa{e po pustinjama, i humovi se opasuju rado{u.

65:13 Luke se osipaju stadima, i polja se zaodijevaju p{enicom; vesele se i pjevaju.

PSALAM 66

P oklikni Bogu, sva zemljo!

66:2 Zapjevajte slavu imenu njegovu, dajte mu hvalu i slavu.

66:3 Recite Bogu: kako si stra{an u djelima svojim! radi velike sile tvoje laskaju ti neprijatelji tvoji.

66:4 Sva zemlja nek se pokloni tebi i poje tebi, neka poje imenu tvome.

66:5 Hodite i vidite djela Boga stra{noga u djelima svojim nad sinovima ljudskim.

66:6 On je pretvorio more u suhotu, preko rijeke prije|osmo nogama; ondje smo se veselili o njemu;

66:7 Vlada silom svojom uvijek, o~i njegove gledaju na narode. Buntovnici, da se nijeste podigli!

66:8 Blagosiljajte, narodi, Boga na{ega, i glasite hvalu njemu.

66:9 On je darovao du{i na{oj `ivot, i nije dao da poklizne noga na{a.

66:10 Ti si nas oku{ao, Bo`e, pretopio si nas, kao srebro {to se pretapa.

66:11 Uveo si nas u mre`u, metnuo si breme na le|a na{a.

66:12 Dao si nas u jaram ~ovjeku, u|osmo u oganj i u vodu; ali si nas izveo na odmor.

66:13 U}i }u u dom tvoj sa `rtvama {to se sa`i-`u, izvr{i}u ti zavjete svoje,

66:14 Koje reko{e usta moja, i kaza jezik moj u tjeskobi mojoj.

66:15 @rtve paljenice pretile }u tu prinijeti s dimom od pretiline ovnujske, prinije}u ti teoce s jari}ima.

66:16 Hodite, ~ujte svi koji se bojite Boga, ja }u vam kazati {ta je u~inio du{i}i mojoj.

66:17 K njemu zavikah ustima svojim, i jezikom svojim proslavih ga.

66:18 Da sam vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me usli{i}o Gospod.

66:19 Ali Bog usli{i, primi glas moljenja mojeg.

66:20 Blagosloven Bog, koji ne odvr`e molitve moje i ne ostavi me bez milosti svoje!

PSALAM 67

Bo`e, budi nam milostiv i blagosiljaj nas, obasjavaj nas licem svojim.

67:2 Da bi se znao na zemlji put tvoj, po svima narodima spasenje tvoje.

67:3 Da te slave narodi, Bo`e, da te slave svi narodi!

67:4 Da se vesele i raduju plemena; jer sudi{ narodima pravo, i plemenima na zemlji upravlja{.

67:5 Da te slave narodi, Bo`e, da te slave svi narodi!

67:6 Zemlja dade plod svoj. Da nas blagosilja Bog, Bog na{!

67:7 Da nas blagosilja Bog, i da ga se boje svi krajevi zemaljski!

PSALAM 68

Usta}e Bog, i rasu}e se neprijatelji njegovi, i pobje}i }e od lica njegova koji mrze na nj.

68:2 Ti }e{ ih razagnati kao dim {to se razgoni; kao {to se vosak topi od ognja, tako }e bezbo`nici izginuti od lica Bo`ijega.

68:3 A pravednici }e se veseliti, radova}e se pred Bogom, i slaviti u radosti.

68:4 Pojte Bogu, popijevajte imenu njegovu; ravnite put onome {to ide preko pustinje; Gospod mu je ime, radujte mu se.

68:5 Otac je sirotama i sudija udovicama Bog u svetome stanu svom.

68:6 Bog samcima daje zadrugu, su`nje izvodi na mjesta obilna, a nepokorni `ive gdje je su{a.

68:7 Bo`e! kad si i{ao pred narodom svojim, kad si i{ao preko pustinje,

68:8 Zemlja se tresija}e, i nebo se rastapa}e od lica Bo`ijega, i ovaj Sinaj od lica Boga, Boga Izraeljeva.

68:9 Blagodatni si da`d izlivao, Bo`e, i kad iznemaga{e dostojanje tvoje, ti si ga krijepio.

68:10 Stado tvoje `ivlja}e ondje; po dobroti svojoj, Bo`e, ti si gotovio hranu jadnome.

68:11 Gospod daje rije~; glasnika veliko je mno{tvo.

68:12 Carevi nad vojskama bje`e, bje`e, a koja sjedi doma, dijeli plijen.

68:13 Smiriv{i se u svojim krajevima, vi ste kao golubica, kojoj su krila posrebrena a perje joj se zlatni.

68:14 Kad je svemogu}i rasipao careve na ovoj zemlji, ona se blista}e kao snijeg na Selmonu.

68:15 Gora je Vasanska gora Bo`ija; gora je Vasanska gora humovita.

68:16 Za{to gledate zavidljivo, gore humovite? Evo gora, na kojoj omilje Bogu `ivjeti, i na kojoj }e Gospod `ivjeti dovijeka.

68:17 Kola Bo`ijih ima sila, tisu}e tisu}a. Me|u njima je Gospod, Sinaj u svetinji.

68:18 Ti si iza{ao na visinu, doveo si roblje, primio darove za ljude, a i za one koji se protive da ovdje nastava{, Gospode Bo`e!

68:19 Blagosloven Gospod svaki dan! Ako nas ko pretovara, Bog nam poma`e.

68:20 Ovaj je Bog na{ Bog spasitelj, u vlasti su Gospodu vrata smrtna.

68:21 Gospod satire glavu neprijateljima svojim i vlasato tjeme onoga koji ostaje u bezakonju svojem.

68:22 Re-e Gospod: od Vasana }u dovesti, dove{ }u iz dubine morske,

68:23 Da ti ogrezne noga u krvi neprijateljskoj i jezik pasa tvojih da je li`e.

68:24 Vidje{e kako ide{, Bo`e, kako sveto ide Bog moj, car moj.

68:25 Naprijed i |ahu pjeva~i, za njima svira~i sred djevojaka s bubnjima:

68:26 »Na saboru blagosiljajte Gospoda Boga, koji ste iz izvora Izrailjeva!«

68:27 Ondje mladi Venijamin, starje{ina njihov; knezovi Judini, vladaoci njihovi; knezovi Zavulonovi, knezovi Neftalimovi.

68:28 Bog tvoj darovao ti je silu. Utvrdi, Bo`e, ovo {to si u~inio za nas!

68:29 U crkvi tvojoj, u Jerusalimu, carevi }e pri- nositi dare.

68:30 Ukroti zvijer u ritu, kod volova s teocima naroda, da bi popadali pred tobom sa {ipkama srebra; raspi narode koji `ele bojeve.

68:31 Do}i }e vlastela iz Misira, Etiopija }e pru`iti ruke svoje k Bogu.

68:32 Carstva zemaljska, pojte Bogu, popijevajte Gospodu,

68:33 Koji sjedi na nebesima nebesa iskonskih. Evo grmi glasom jakim.

68:34 Dajte slavu Bogu; veli~anstvo je njegovo nad Izrailjem i sila njegova na oblacima.

68:35 Divan si, Bo`e, u svetinji svojoj! Bog Izrailjev daje silu i krjepost narodu. Blagosloven Bog!

PSALAM 69

P omozi mi, Bo`e, jer do|e voda do du{e.

69:2 Propadam u dubokom glibu, gdje nema dna; tonem vodi u dubine, i vali me zatrpavaju.

69:3 Iznemogoh vi~u}i, promu~e mi grlo, pobijelje{e mi o~i pogledaju}i Boga.

69:4 Onijeh koji mrze na me ni za {to ima vi{e nego kose na glavi mojoj; osili{e koji ho}e da me pogube, la`ljivi neprijatelji moji. [to nijesam oti- mao, valja da vratim.

69:5 Bo`e! ti zna{ je li u meni bezumlje, i krivice moje nijesu sakrivene od tebe.

69:6 Nemoj da se postide u meni koji se uzdaju u tebe, Gospode, Gospode nad vojskama! Nemoj da se posrame u meni koji tra`e tebe, Bo`e Izrailjev!

69:7 Jer tebe radi podnosim rug, i sramota popade lice moje.

69:8 Tu |in postadoh bra}i svojoj, i neznan sinovima matere svoje.

69:9 Jer revnost za ku}u tvoju jede me i ru`enja onijeh koji tebe ru`e padaju na me.

69:10 Pla~em, postim se du{om svojom, i to mi se prima za zlo;

69:11 Mjesto haljine obla~im vre}u, i bivam im pri~a.

69:12 O meni se razgovaraju sjede}i na vratima, piju}i vinu pjevaju me.

69:13 A ja se molim tebi, Gospode; vrijeme je da se smiluje{, Bo`e; po velikoj milosti svojoj usli{ }i me, jer je istinito spasenje tvoje.

69:14 Izvadi me iz gliba, da ne propadnem; da se izbavim od nenavidnika i iz duboke vode;

69:15 Da me ne uzme voda na maticu, da me ne pro`dre pu~ina, i da ne sklopi jama nada mnom `drijela svojega.

69:16 Usli{ }i me, Gospode, jer je blagost tvoja milosrdna, po velikoj dobroti svojoj pogledaj me.

69:17 Nemoj odvratiti lica svojega od sluge svojega; jer me je tuga; pohitaj, usli{ }i me.

69:18 Pribli`i se du{ }i mojoj, izbavi je; nasuprot neprijateljima mojim izbavi me.

69:19 Ti zna{ pod kakvim sam rugom, stidom i sramotom; pred tobom su svi neprijatelji moji.

69:20 Sramota satr srce moje, iznemogoh; ~e-kam ho}e li se kome sa`aliti, ali nema nikoga; ho}e li me ko potje{iti, ali ne nalazim.

69:21 Daju mi `u~ da jedem, i u `e|i mojoj poje me octom.

69:22 Trpeza njihova neka im bude mre`a i zamka, to neka im bude plata.

69:23 Neka im potamne o~i njihove, da ne vide, i njihove bedre raslabi zsvagda.

69:24 Izlij na njih jarost svoju, i plamen gnjeva tvogega neka ih obuzme!

69:25 Stan njihov neka opusti, i u njihovijem {atorima neka ne bude nikoga da `ivi.

69:26 Jer koga si ti porazio, oni gone, i umno`avaju jade onima koje si ti ranio.

69:27 Me}i na njih krivicu za krivicom, da ne do|u do pravde tvoje.

69:28 Neka se izbri{u iz knjige `ivijeh, i s pravednicima nek ne budu zapisani.

69:29 A ja sam ni{t i bolan; pomo} tvoja, Bo`e, nek me zakloni.

69:30 Slavi}u ime Bo`ije u pjesmi, veli~a}u ga u hvali.

69:31 To je Bogu milije od vola, od teleta s rogovima i s papcima.

69:32 Vidje}e ni{ti i radova}e se. Koji tra`ite Boga, o`ivje}e srce va{e.

69:33 Jer Bog ~uje uboge, i su`anja svojih ne oglu{a se.

69:34 Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve {to se u njima mi~e!

69:35 Jer }e Bog spasti Sion, sazida}e gradove Judine; i ljudi }e se ondje naseliti i naslijedi}e ga.

69:36 I natra`je }e se sluga njegovijeh utvrditi u njemu i koji ljube ime njegovo nastava}e na njemu.

PSALAM 70

Bo`e, pohitaj da me izbavi{, Gospode, da mi pomo`e!

70:2 Nek se postide i posrame koji tra`e du{u moju! Nek ustupe natrag, i osramote se koji mi zlo`ele!

70:3 Sa stidom nek se vrate natrag koji mi govore: ha! ha!

70:4 Nek se tje{e i vesele tobom koji tra`e tebe, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore: velik je Bog!

70:5 A ja sam ni{t i ubog, Bo`e, pohitaj k meni! ti si pomo} moja i izbavitelj moj, Gospode, ne ~asi!

PSALAM 71

U tebe se, Gospode, uzdam, nemoj me ostaviti pod sramotom vje~nom.

71:2 Pravdom svojom izbavi me, i oprost me, prigni k meni uho svoje i pomoz mi.

71:3 Budi mi grad gdje bih svagda dolazio da `ivim, uredi spasenje moje; jer si ti grad moj i krjepost moja.

71:4 Bo`e moj! uzmi me iz ruke bezbo`nikove, iz ruke bezakonikove i nasilnikove.

71:5 Jer si ti nadanje moje, Gospod je Gospod pouzdanje moje od mladosti moje.

71:6 Tebe se dr`im od ro|enja, od utrobe matere moje ti si brani~ moj; tobom se hvalim svagda.

71:7 ^udo sam mnogima, a ti si uto~i{te moje jako.

71:8 Usta su moja puna hvale tvoje, slave tvoje svaki dan.

71:9 Nemoj me odbaciti pod starost, kad me izdaje snaga moja, nemoj me ostaviti.

71:10 Jer neprijatelji moji misle o meni, i koji vrebaju du{u moju dogovaraju se,

71:11 Govore}i: Bog ga je ostavio, potjerajte i uhvatite ga, jer ga nema ko izbaviti.

71:12 Bo`e! Ne budi daleko od mene; Bo`e moj! pohitaj mi u pomo}.

71:13 Nek se postide i poginu protivnici du{e moje; neka popadne stid i sramota na one koji mi tra`e zla!

71:14 A ja }u se svagda uzdati, i ponavlja}u hvale tebi.

71:15 Usta }e moja kazivati pravdu tvoju, svaki dan dobro~instva tvoja, jer im ne znam broja.

71:16 U}i }u u sili Gospoda Gospoda, i slavi}u samo tvoju pravdu.

71:17 Bo`e! ti si me u~io od mladosti, i do danas kazujem ~udesu tvoja.

71:18 Ni u starosti i kad osijedjeh nemoj me ostaviti, Bo`e, eda bih kazivao mi}icu tvoju natra`~ju, svoj omladini silu tvoju,

71:19 Pravda je tvoja, Bo`e, do najvi}e visine; u velikim djelima, koja si u~inio, Bo`e, ko je kao ti?

71:20 Koliko si me puta bacao u velike i ljute nevolje, pak si me opet ostavio me|u `ivima i iz bezdana me zemaljskih opet izvadio.

71:21 Mnogo si me puta podizao i ponavljao utjehe.

71:22 I ja te hvalim uz psaltir, tvoju vjernost, Bo`e moj; udaram ti u gusle, sve~e Izrailjev!

71:23 Raduju se usta moja kad pjevam tebi, i du}a moja, koju si izbavio.

71:24 I jezik moj svaki dan kazuje pravdu tvoju; jer su posti|eni i posramljeni oni koji mi tra`e zla.

PSALAM 72

Bo`e, daj caru sud svoj, i pravdu svoju sinu carevu:

72:2 On }e suditi narodu tvojemu po pravdi, i nevoljnicima tvojim po pravici.

72:3 Rodi}e narodu gore mirom, i humovi pravdom.

72:4 On }e suditi nevoljnima u narodu, pomo}i }e sinovima ni}tega, i nasilnika }e oboriti,

72:5 Boja}e se tebe dok je sunca i mjeseca, od koljena do koljena.

72:6 Si}i }e kao da`d na poko}enu livadu, kao kaplje koje pora}aju zemlju.

72:7 Procvjeta}e u dane njegove pravednik i svuda mir dokle te~e mjeseca.

72:8 Vlada}e od mora do mora, i od rijeke do krajeva zemaljskih.

72:9 Pred njim }e popadati divljaci, i neprijatelji njegovi prah }e lizati.

72:10 Carevi Tarsiski i ostrvljani donije}e dare, carevi [avski i Savski da}e danak.

72:11 Klanja}e mu se svi carevi, svi narodi bi}e mu pokorni.

72:12 Jer }e izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema pomo}nika.

72:13 Bi}e milostiv ni}temu i ubogom, i du}e }e jadnima spasti.

72:14 Od prijevare i nasilja iskupi}e du}e njihove, i skupa }e biti krv njihova pred o~ima njegovima.

72:15 Oni }e dobro `ivjeti, i donije}e mu zlato iz [ave; i svagda }e se moliti za njega, i svaki }e ga dan blagosiljati.

72:16 Bi}e p{enice na zemlji izobila; po vrhovima gorskim leluja}e se klasje njezino kao Livanska }uma, i po gradovima cvjeta}e ljudi kao trava na zemlji.

72:17 Ime }e njegovo biti uvijek; dokle te~e sunca, ime }e njegovo rasti. Blagoslovi}e se u njemu, svi }e ga narodi zvati bla`enim.

72:18 Blagosloven Gospod Bog, Bog Izrailjev, koji jedan ~ini ~udesu!

72:19 I blagosloveno slavno ime njegovo uvijek! slave njegove napuni}e se sva zemlja. Aman i amin.

72:20 Svr{i}e se molitve Davida, sina Jesejeva.

PSALAM 73

Ta dobar je Bog Izrailju, onima koji su ~ista srca.

73:2 A noge moje umalo ne za|o}e, umalo ne popuznu}e stopala moja,

73:3 Jer se rasrdih na bezumnike vide}i kako bezbo`nici dobro `ive.

73:4 Jer ne znaju za nevolju do same smrti, i tijelo je njihovo pretilo.

73:5 Na poslovima ~ovje~ijim nema ih, i ne mu~e se s drugim ljudima.

73:6 Toga radi opto~eni su oholo{}u kao ogrlicom, i obu~eni u obijest kao u staja}e ruho.

73:7 Od debljine izbuljeno im je oko, srce puno klape.

73:8 Potsmijevaju se, pakosno govore o nasilju, oholo govore.

73:9 Usta svoja di`u u nebo, i zemlju prolazi jezik njihov.

73:10 I zato se onamo navra}aju neki iz naroda njegova, i piju vodu iz puna izvora.

73:11 I govore: kako }e razabrati Bog? zar vi{nji zna?

73:12 Pa eto, ovi bezbo`nici sre}ni na svijetu umno`avaju bogatstvo.

73:13 Zar dakle uzalud ~istim srce svoje, i umivam bezazleno{}u ruke svoje,

73:14 Dopadam rana svaki dan, i muke svako jutro?

73:15 Kad bih kazao: govori}u kao i oni, iznevjerio bih rod sinova tvojih.

73:16 I tako stadoh razmi{ljeti da bih ovo razumio; ali to bje{e te{ko u o~ima mojima.

73:17 Dok najposlije u|oh u svetinju Bo`iju, i doznah kraj njihov.

73:18 Ta na klizavom mjestu postavio si ih, i baca{ ih u propast!

73:19 Kako za~as propadaju, ginu, nestaje ih od nenadne strahote!

73:20 Kao san, kad se ~ovjek probudi, tako probudiv{i ih, Gospode, u ni{ta obra}a{ utvaru njihovu.

73:21 Kad kiplja{e srce moje i rastrzah se u sebi,

73:22 Tada bijah nezalica i ne razumijevah; kao `ivin~e bijah pred tobom.

73:23 Ali sam svagda kod tebe, ti me dr`i{ za desnu ruku.

73:24 Po svojoj volji vodi{ me, i poslije }e{ me odvesti u slavu.

73:25 Koga imam na nebu? i s tobom ni~ega ne}u na zemlji.

73:26 ^ezne za tobom tijelo moje i srce moje; Bog je grad srca mogega i dio moj dovijeka.

73:27 Jer evo koji odstupi{e od tebe, ginu; ti istrebljava{ svakoga koji ~ini preljubu ostavljaju}i tebe.

73:28 A meni je dobro biti blizu Boga. Na Gospoda pola`em nadanje svoje, i kaziva}u sva ~ude~sa tvoja.

PSALAM 74

Za{to se, Bo`e, srdi{ na nas dugo; dimi se gnjev tvoj na ovce pa{e tvoje?

74:2 Opomeni se sabora svojega, koji si stekao od starine, iskupio sebi u na{ljednu dr`avu, gore Siona, na kojoj si se naselio.

74:3 Podigni stope svoje na stare razvaline: sve je razru{io neprijatelj u svetinji.

74:4 Ri~u neprijatelji tvoji na mjestu sabora tvojih, svoje obi~aje postavljaju mjesto na{ih obi~aja.

74:5 Vidi{, oni su kao onaj koji podi`e sjekiru na spletene grane u drvetu.

74:6 Sve u njemu {to je rezano razbi{e sjekirama i bradvama.

74:7 Ognjem sa`ego{e svetinju tvoju; na zemlju obaliv{i oskvрни{e stan imena tvojega.

74:8 Reko{e u srcu svojem: potrimo ih sasvijem. Popali{e sva mjesta sabora Bo`ijih na zemlji.

74:9 Obi~aja svojih ne vidimo, nema vi{e proroka, i nema u nas ko bi znao dokle }e to trajati.

74:10 Dokle }e se, Bo`e, rugati nasilnik? ho}e li dovijeka protivnik prkositi imenu tvojemu?

74:11 Za{to ustavlja{ ruku svoju i desnicu svoju? Pru`i iz njedara svojih, i istrijebi ih.

74:12 Bo`e, care moj, koji od starine tvori{ spasenje posred zemlje!

74:13 Ti si silom svojom raskinuo more, i satro glave vodenim nakazama.

74:14 Ti si razmrskao glavu krokodilu, dao ga onima koji `ive u pustinji da ga jedu.

74:15 Ti si otvorio izvore i potoke, ti si isu{io rijeke koje ne presi{u.

74:16 Tvoj je dan i tvoja je no}, ti si postavio zvijezde i sunce.

74:17 Ti si utvrdio sve krajeve zemaljske, ljeto i zimu ti si uredio.

74:18 Opomeni se toga, neprijatelj se ruga Gospodu, i narod bezumni ne mari za ime tvoje.

74:19 Ne daj zvijerima du{e grlice svoje, nemoj zaboraviti stada stradalaca svojih zasnagda.

74:20 Pogledaj na zavjet; jer su sve pe}ine zemaljske pune stanova bezakonja.

74:21 Nevoljnik nek se ne vrati sramotan, ni{ti i ubogi neka hvale ime tvoje.

74:22 Ustani, Bo`e, brani stvar svoju, opomeni se kako ti se bezumnik ruga svaki dan!

74:23 Ne zaboravi objesti neprijatelja svojih, vike, koju jednako di`u protivnici tvoji!

PSALAM 75

Hvalimo te, Bo`e, hvalimo; blizu je ime tvoje. Za tebe kazuju ~udesu tvoja.

75:2 »Kad vidim da je vrijeme, sudi}u pravo.

75:3 Njiha se zemlja sa svijema koji `ive na njoj, ja utvr|ujem stupove njezine.«

75:4 Ka`em hvali{ama: ne hvalite se, i bezakonicima: ne di`ite roga.

75:5 Ne di`ite u vis roga svojega, ne govorite tvrdoglavo.

75:6 Jer uzvi{ivanje ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni od pustinje;

75:7 Nego je Bog sudija, jednoga poni`uje a drugoga uzvi{uje.

75:8 Jer je ~a{a u ruci Gospodu, vino vri, nato~io je punu, i razdaje iz nje. I talog }e njezin progutati, ispi}e svi bezbo`nici na zemlji.

75:9 A ja }u kazivati dovijeka, pjeva}u Bogu Jakovljevu.

75:10 »Sve }u rogove bezbo`nicima polomiti, a rogovi pravednikovi uzvisi}e se.«

PSALAM 76

Zna se u Judeji za Boga, u Izrailja je veliko ime njegovo.

76:2 U Salimu je stan njegov i naselje njegovo na Sionu.

76:3 Ondje je polomio krilate strijele luku, {tit i ma~ i rat.

76:4 Ti si svijetao; divniji od gora hajdu~kih.

76:5 Koji su juna~kog srca posta{e plijen, zasnag{e snom svojim, i junaci ne na|o{e ruku svojih.

76:6 Od prijetnje tvoje, Bo`e Jakovljevi, drijemlju kola i konj.

76:7 Ti si stra{an, i ko }e se odr`ati pred licem tvojim kad se razgnjevi{?

76:8 S neba javlja{ sud; zemlja se prepada i mu~i,

76:9 Kad Bog ustaje na sud, da pomo`e svima koji stradaju na zemlji.

76:10 I gnjev ljudski obra}a se u slavu tebi, kad se jednom opa{e{ gnjevom.

76:11 Pola`ite i izvr{ujte zavjete Gospodu Bogu svojemu; svi koji ste oko njega, nosite dare stra{nome.

76:12 On ukro}ava duh knezovima, on je stra{an carevima zemaljskim.

PSALAM 77

Glas moj ide k Bogu, i ja prizivljem njega; glas moj ide k Bogu, i on }e me usli{iti.

77:2 U dan tuge svoje tra`ih Gospoda; no}u je ruka moja podignuta, i ne spu{ta se; du{a moja ne }e da se utje{i.

77:3 Pominjem Boga, i uzdi{em; razmi{ljam, i trne duh moj.

77:4 Dr`im o~i svoje da su budne; klonuo sam, i ne mogu govoriti.

77:5 Prebrajam stare dane i godine od vijekova.

77:6 Opominjem se pjesama svojih no}u; razgovaram se sa srcem svojim, i ispitujem duh svoj:

77:7 »Zar }e se dovijeka gnjeviti na nas Gospod, i ne }e vi{e ljubiti?

77:8 Zar je zasnagda prestala milost njegova, i rije~ se prekinula od koljena na koljeno?

77:9 Zar je zaboravio milostiv biti i u gnjevu zatorio milosr|e svoje?«

77:10 I rekoh: `alosna je za mene ova promjena desnice vi{njega.

77:11 Pamtim djela Gospodnja; pamtim pre|a{nje ~udo tvoje.

77:12 Mislio sam o svijem djelima tvojim, razmi{lja o radnji tvojoj;

77:13 Bo`e! put je tvoj svet; koji je Bog tako velik kao Bog na{?

77:14 Ti si Bog, koji si ~inio ~udesna, pokazivao silu svoju me|u narodima;

77:15 Mi{icom si odbranio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josifove.

77:16 Vidje{e te vode, Bo`e, vidje{e te vode, i ustrepta{e, i bezdane se zadrma{e.

77:17 Iz oblaka lija{e voda, oblaci davahu glas, i strijele tvoje le}ahu.

77:18 Grmljahu gromovi tvoji po nebu; munje tvoje sijevahu po vasiljenoj, zemlja se tresija{e i njija{e.

77:19 Po moru bija{e put tvoj, i staze tvoje po velikoj vodi, i trag tvoj ne poznavae se.

77:20 Vodio si narod svoj kao ovce rukom Mojsijevom i Aronovom.

PSALAM 78

^ ujj, narode moj, nauk moj, prigni uho svoje k rije~ima usta mojih.

78:2 Otvoram za pri~u usta svoja, kaza}u stare pripovijetke.

78:3 [to slu{asmo i doznasmo, i {to nam kaziva{e oci na{i,

78:4 Ne}emo zatajiti od djece njihove, nara{taju poznom javi}emo slavu Gospodnju i silu njegovu i ~udesna koja je u~inio.

78:5 Svjedo~anstvo podi`e u Jakovu, i u Izrailju postavi zakon, koji daje ocima na{im da ga predadu djeci svojoj;

78:6 Da bi znao potonji nara{taj, djeca koja }e se roditi, pa i oni da bi kazivali svojoj djeci

78:7 Da pola`u na Boga nadanje svoje, i ne zaboravljaju djela Bo`ijih, i zapovijesti njegove da dr`e;

78:8 I da ne budu kao oci njihovi, rod nevaljao i uporan, rod koji ne bje{e tvrd srcem svojim, niti vjeran Bogu duhom svojim.

78:9 Sinovi Jefremovi naoru`ani, koji strijeljaju iz luka, vrati{e se natrag, kad bija{e boj.

78:10 Ne sa~uva{e zavjeta Bo`ijega, i po zakonu njegovu ne htje{e hoditi.

78:11 Zaboravi{e djela njegova, i ~udesna, koja im je pokazao,

78:12 Kako pred o~ima njihovijem u~ini ~udesna u zemlji Misirskoj, na polju Soanu;

78:13 Razdvoji more, i provede ih, od vode na~ini zid;

78:14 I vodi ih danju oblakom, i svu no} svijetlijem ognjem;

78:15 Raskida stijene u pustinji, i poji ih kao iz velike bezdane;

78:16 Izvodi potoke iz kamena, i vodi vodu rijekama.

78:17 Ali oni jo{ jednako grije{i{e njemu, i gnjevi{e vi{njega u pustinji.

78:18 I ku{a{e Boga u srcu svom, i{tu}i jela po volji svojoj,

78:19 I vika{e na Boga, i reko{e: »mo`e li Bog zgotoviti trpezu u pustinji?«

78:20 Evo! on udari u kamen, i pote~e voda, i rijeke ustado{e; mo`e li i hljeba dati? ho}e li i mesa postaviti narodu svojemu?

78:21 Gospod ~u i razljuti se, i oganj se razgorje na Jakova, i gnjev se podi`e na Izrailja.

78:22 Jer ne vjerova{e Bogu i ne uzda{e se u pomo} njegovu.

78:23 Tada zapovjedi oblacima odozgo, i otvori vrata nebeska,

78:24 I pusti, te im poda`dje mana za jelo, i hljeb nebeski dade im.

78:25 Hljeba an|elskoga je|a{e ~ovjek; posla im jela do sitosti.

78:26 Pusti nebom ustoku, i navede silom svojom jug;

78:27 I kao prahom zasu ih mesom, i kao pijeskom morskim pticama krilatim;

78:28 Pobaca ih sred okola njihova, oko {atora njihovijeh.

78:29 I najedo{e se i dade im {to su `eljeli.

78:30 Ali ih jo{ i ne pro|e `elja, jo{ bje{e jelo u ustima njihovijem,

78:31 Gnjev se Bo`ji podi`e na njih i pomori najja~e me|u njima, i mladi}e u Izrailju pobi.

78:32 Preko svega toga jo{ grije{i}e, i ne vjero-va{e ~udesima njegovijem.

78:33 I pusti, te dani njihovi prolazi{e uzalud, i godine njihove u strahu.

78:34 Kad ih ubija{e, onda pritjecahu k njemu, i obra}ahu se i iskahu Boga;

78:35 I pominjahu da je Bog obrana njihova, i vi{nji izbavitelj njihov.

78:36 Laskahu mu ustima svojima, i jezikom svojim lagahu mu.

78:37 A srce njihovo ne bje{e njemu vjerno, i ne bijahu tvrdi u zavjetu njegovu.

78:38 Ali on bje{e milostiv, i pokriva{e grijeh, i ne pomori ih, ~esto ustavlja{e gnjev svoj, i ne podiza{e sve jarosti svoje.

78:39 Opominja{e se da su tijelo, vjetar, koji prolazi i ne vra}a se.

78:40 Koliko ga puta rasrdi{e u pustinji, i uvrije-di{e u zemlji gdje se ne `ivi!

78:41 Sve nanovo ku{a{e Boga, i sveca Izrailje-va dra`i{e.

78:42 Ne sje}a{e se ruke njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje,

78:43 U koji u~ini u Misiru znake svoje i ~udesu svoja na polju Soanu;

78:44 I provr`e u krv rijeke njihove i potoke nji-hove, da ne mogo{e piti.

78:45 Posla na njih bubine da ih kolju, i `abe da ih more.

78:46 Ljetinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima.

78:47 Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom.

78:48 Gradu predade stoku njihovu, i stada nji-hova munji.

78:49 Posla na njih ognjeni gnjev svoj, jarost, srdnju i mr`nju, ~etu zlijeh an|ela.

78:50 Ravni stazu gnjevu svojem, ne ~uva du{a njihovijeh od smrti, i `ivot njihov predade pomoru.

78:51 Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po kolibama Hamovijem.

78:52 I povede narod svoj kao ovce, i vodi ih kao stado preko pustinje.

78:53 Vodi ih pouzdano, i oni se ne boja{e, a ne-prijatelje njihove zatrpa more.

78:54 I dovede ih na mjesto svetinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica njegova.

78:55 Odagna ispred lica njihova narode; `drije-bom razdijeli njihovo dostojanje, i po {atorima nji-hovijem naseli koljena Izrailjeva.

78:56 Ali oni ku{a{e i srdi{e Boga vi{njega i uredaba njegovijeh ne sa~uva{e.

78:57 Odusta{e i odvrgo{e se, kao i oci njihovi, slaga{e kao r|av luk.

78:58 Uvrijedi{e ga visinama svojim, i idolima svojim razdra`i{e ga.

78:59 Bog ~u i razgnjevi se i rasrdi se na Izrailja veoma.

78:60 Ostavi naselje svoje u Silomu, {ator, u ko-jem `ivlja{e s ljudima.

78:61 I opravi u ropstvo slavu svoju i krasotu svoju u ruke neprijateljeve.

78:62 I predade ma~u narod svoj, i na dostojanje svoje zaplamtje se.

78:63 Mladi}e njegove jede oganj, i djevojkama njegovijem ne pjeva{e svatovskih pjesama;

78:64 Sve{tenici njegovi pada{e od ma~a, i udo-vice njegove ne plaka{e.

78:65 Najposlije kao iza sna probudi se Gospod, prenu se kao junak kad se napije vina.

78:66 I pobi neprijatelje svoje s le|a, vje~noj sramoti predade ih.

78:67 I ne htje {atora Josifova, i koljena Jefre-mova ne izabra.

78:68 Nego izabra koljeno Judino, goru Sion, koja mu omilje.

78:69 I sagradi svetinju svoju kao gornje svoje stanove, i kao zemlju utvrdi je dovijeka.

78:70 I izabra Davida slugu svojega, i uze ga od torova ov~ijih,

78:71 I od dojljica dovede ga da pase narod njegov, Jakova, i na{ljedstvo njegovo, Izrailja.

78:72 I on ih pase ~istijem srcem, i vodi ih mudrijem rukama.

PSALAM 79

Bo`e! neznabo{ci do|o{e u dostojanje tvoje; oskvrni{e svetu crkvu tvoju, Jerusalem pretvori{e u zidine.

79:2 Truplje sluga tvojih dado{e pticama nebeskijem da ih jedu, tijela svetaca tvojih zvijerima zemaljskim.

79:3 Proli{e krv njihovu kao vodu oko Jerusali- ma, i ne bje{e ko da pogrebe.

79:4 Postadosmo potsmijeh u susjeda svojih, rugaju nam se i sramote nas koji su oko nas.

79:5 Dokle }e{ se, Gospode, jednako gnjeviti, jarost tvoja gorjeti kao oganj?

79:6 Izlij gnjev svoj na narode koji te ne znaju, i na carstva koja ne prizivlju tvojega imena.

79:7 Jer izjedo{e Jakova, i naselje njegovo opusti{e.

79:8 Ne pomini pre|a{njih bezakonja na{ih, ve} pohitaj da nas presrete{ milosr|em svojim, jer smo veoma olo{ali.

79:9 Pomozi nam, Bo`e, spasitelju na{, radi slave imena svojega, izbavi nas i o~isti od grijeha na{ih radi imena svojega.

79:10 Za{to da govore neznabo{ci: gdje je Bog njihov? Neka se poka`e pred o~ima na{im osveta nad neznabo{cima za prolitu krv sluga tvojih!

79:11 Neka iza|u pred lice tvoje uzdasi su`anj- ski, silom mi{ice svoje sa~uvaj namijenjene smrti.

79:12 Sedminom vrati u njedra susjedima na{im ru`enje, kojim te ru`i{e, Gospode!

79:13 A mi narod tvoj i ovce pa{e tvoje dovijeka }emo tebe slaviti i od koljena na koljeno kazivati hvalu tvoju.

PSALAM 80

Pastire Izrailjev, ~uj! koji vodi{ sinove Josifove kao ovce, koji sjedi{ na heruvimima, javi se!

80:2 Pred Jefremom i Venijaminom i Manasijom probudi krjepost svoju, i hodi da nam pomo-`e{.

80:3 Bo`e! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo!

80:4 Gospode, Bo`e nad vojskama! dokle }e{ se gnjeviti kad te moli narod tvoj?

80:5 Hrani{ ih hljebom suznijem, i poji{ ih suzama trostrukom mjerom.

80:6 U~inio si da se oko nas sva|aju susjedi na- {i, i neprijatelji se na{i smiju me|u sobom.

80:7 Bo`e nad vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo!

80:8 Iz Misira si prenio ~okot, izagnao narode, i posadio ga.

80:9 Okr~io si za nj, i on pusti `ile, i zauze svu zemlju.

80:10 Gore se pokri{e njegovijem sjenom, i loze su mu kao kedri Bo`iji.

80:11 Pustio je loze svoje do mora i ogranke svoje do rijeke.

80:12 Za{to si mu razvalio ogradu, da ga kida ko god pro|e?

80:13 Gorski vepar podgriza ga, i poljska zvijer jede ga.

80:14 Bo`e nad vojskama! obrati se, pogledaj s neba i vidi, i obi|i vinograd ovaj,

80:15 Sad onaj, koji je posadila desnica tvoja, i sina kojega si ukrijepio sebi!

80:16 Popaljen je ognjem, isje~en, od stra{noga pogleda tvojega propade.

80:17 Neka bude ruka tvoja nad ~ovjekom desnice tvoje, nad sinom ~ovje~ijim kojega si utvrdio sebi!

80:18 I ne}emo otstupiti od tebe, o`ivi nas, i ime tvoje priziva}emo.

80:19 Gospode, Bo`e nad vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se spasemo!

PSALAM 81

Radujte se Bogu, koji nam daje krjepost; po-
klikujte Bogu Jakovljevu.

81:2 Podignite pjesme, dajte bubanj, slatke gu-
sle sa psaltirom.

81:3 Trubite o mijeni u trubu, o u{tapu radi pra-
znika na{ega.

81:4 Jer je taki zakon u Izrailja, naredba od Bo-
ga Jakovljeva.

81:5 Za svjedo~anstvo postavi Josifu ovo, kad
i|a{e na zemlju Misirsku. Jezik, kojega ne znah,
~uh!

81:6 »Uklonio sam ramena njegova od bremena,
ruke njegove oprosti{e se kotarica.

81:7 U nevolji si me zazvao, i izbavih te, usli{ih
te usred groma, na vodi Merivi isku{ah te.

81:8 Slu{aj, narode moj, i zasvjedo~i}u ti, Izrai-
lju, o kad bi me poslu{ao:

81:9 Da ne bude u tebe tu|ega Boga, i Bogu
stranome nemoj se klanjati.

81:10 Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te
izveo iz zemlje Misirske; otvori usta svoja, i ja }u
ih napuniti.

81:11 Ali ne poslu{a narod moj glasa mojega,
Izrailj ne mari za me.

81:12 I ja ih pustih na volju srca njihova, neka
hode po svojim mislima.

81:13 O kad bi narod moj slu{ao mene, i sinovi
Izrailjevi hodili putovima mojim!

81:14 Brzo bih pokorio neprijatelje njihove, i na
protivnike njihove digao bih ruku svoju;

81:15 Koji mrze na Gospoda, bili bi im pokorni,
i dobri dani njihovi bili bi dovijeka;

81:16 Najboljom bi p{enicom hranio njih, i me-
dom bih iz kamena sitio ih.«

PSALAM 82

Bog stade na saboru Bo`ijem, usred bogova
izre~e sud:

82:2 »Dokle }ete suditi nepravo, i bezbo`nicima
gledati ko je ko?

82:3 Sudite ubogome i siroti, onoga koga gone i
ni{tega pravdajte.

82:4 Izbavljajte ubogoga i ni{tega, iz ruke be-
zbo`ni~ke otimajte.

82:5 Ne pozna{e, niti razumje{e, hode po tami;
zadrma{e se zemlji svi temelji.

82:6 Rekoh: bogovi ste, i sinovi vi{njega svi.

82:7 Ali }ete kao ljudi pomrijeti, i kao svaki
knez pa{ete.«

82:8 Ustani, Bo`e, sudi zemlji; jer su tvoji po-
na{ljedstvu svi narodi.

PSALAM 83

Bo`e! nemoj zamuknuti, nemoj {utjeti, niti po-
~ivaj, Bo`e!

83:2 Jer evo neprijatelji tvoji uzavre{e, i koji te
nenavide, podigo{e glavu.

83:3 Po narod tvoj zlo naumi{e, i dogovaraju se
na izbrane tvoje.

83:4 Reko{e: hodite da ih istrijebimo izme|u na-
roda da se vi{e ne spominje ime Izrailjevo.

83:5 Slo`no prista{e i suprot tebi vjeru uhvati{e:

83:6 Naselja Edomova i Ismailovci, Moav i
Agareni,

83:7 Geval i Amon i Amalik, Filisteji s Tircima;

83:8 I Asur udru`e se s njima; postado{e mi{ica
sinovima Lotovijem.

83:9 U~ini im onako kao Madijamu, kao Sisari,
kao Javinu na potoku Kisonu.

83:10 Koji su istrijebljeni u Aendoru, nagnoji{e
sobom zemlju.

83:11 Uradi s njima, s knezovima njihovijem,
kao s Orivom i Zivom, i sa svima glavarima njiho-
vijem kao sa Zevejem i Salmanom.

83:12 Jer govore: osvojimo naselja Bo`ija.

83:13 Bo`e moj! zapovjedi neka budu kao prah,
kao pijesak pred vjetrom.

83:14 Kao {to oganj sa`i`e {umu, i kao plamen
{to zapaljuje gore,

83:15 Tako ih pognaj burom svojom i vihorom
svojim smeti ih.

83:16 Pokrij lice njihovo sramotom, da bi tra` ili ime tvoje, Gospode!

83:17 Neka se stide i srame do vijeka, neka se smetu i izginu!

83:18 I neka znadu da si ti, kojemu je ime Gospod, jedini najvi{i nad svom zemljom.

PSALAM 84

Kako su mili stanovi tvoji, Gospode nad silama!

84:2 Gine du{a moja `ele}i u dvore Gospodnje; srce moje i tijelo moje otima se k Bogu `ivome.

84:3 I ptica nahodi ku}u, i lastavica gnijezdo se bi gdje le`e pti}e svoje, kod oltara tvojih, Gospode nad silama, care moj i Bo`e moj!

84:4 Blago onima koji `ive u domu tvom! Oni te hvale bez prestanka.

84:5 Blago onima kojima je sila u tebi, i kojima su u srcu putovi tvoji!

84:6 Idu}i dolinom pla-evnom, pretvaraju je u izvore, i da`d je odijeva blagoslovima.

84:7 Idu zbor za zborom, javljaju se pred Bogom na Sionu.

84:8 Gospode, Bo`e nad silama! usli{i molitvu moju, Bo`e Jakovljevo!

84:9 Bo`e, brani-u na{! sagni se i vidi lice pomazanika svojega!

84:10 Jer je bolje jedan dan u dvorima tvojim od hiljade. Volim biti na pragu doma Bo`ijega nego `ivjeti u {atorima bezbo`ni-kim.

84:11 Jer je Gospod Bog sunce i {tit, Gospod daje blagodat i slavu; onima koji hode u bezazle-nosti ne ukra}uje nijednoga dobra.

84:12 Gospode nad silama! blago ~ovjeku, koji se u te uzda!

PSALAM 85

Smilovao si se, Gospode, na zemlju svoju, povratio si roblje Jakovljevo.

85:2 Prostitio si nepravdu narodu svojemu, pokrio si sve grijehje njegove.

85:3 Ustavio si svu jarost svoju, ubla`io `estinu gnjeva svojega.

85:4 Povrati nas, Bo`e spasitelju na{, prekini sr-dnju svoju na nas.

85:5 Zar }e{ se do vijeka gnjeviti na nas, i prote-gnuti gnjev svoj od koljena na koljeno?

85:6 Zar se ne}e{ povratiti i o`iviti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi?

85:7 Poka`i nam, Gospode, milost svoju, i po-mo} svoju daj nam.

85:8 Da poslu{am {to govori Gospod Bog. On izri~e mir narodu svojemu i svecima svojim, i oni-ma koji se obra}aju srcem k njemu.

85:9 Da, blizu je onijeh koji ga se boje pomo} njegova, da bi naselio slavu u zemlji na{oj!

85:10 Milost i istina sre}e se, pravda i mir poljubi}e se.

85:11 Istina }e niknuti iz zemlje i pravda }e s neba priniknuti.

85:12 I Gospod }e dati dobro, i zemlja na{a da}e plod svoj.

85:13 Pravda }e pred njim i}i, i postavi}e na put stope svoje.

PSALAM 86

Prigni, Gospode! uho svoje i usli{i me, jer sam nevoljan i ni{t.

86:2 Sa-uvaj du{u moju, jer sam tvoj poklonik. Spasi slugu svojega, Bo`e moj, koji se u te uzda.

86:3 Smiluj se na me, Gospode, jer k tebi vi-em vas dan.

86:4 Obeseli du{u sluge svojega, jer k tebi, Gospode, podi`em du{u svoju.

86:5 Jer si ti, Gospode, dobar i milosrdan i veoma milostiv svima koji te prizivlju.

86:6 ^uj, Gospode, molitvu moju, i slu{aj glas moljenja mojega.

86:7 U dan tuge svoje prizivljem te, jer }e{ me usli{iti.

86:8 Nema me|u bogovima takoga kakav si ti, Gospode, i nema djela takijeh kakva su tvoja.

86:9 Svi narodi, koje si stvorio, do}i }e i pokloniti se pred tobom, Gospode, i slaviti ime tvoje.

86:10 Jer si ti velik i tvori{ ~udesu; ti si jedan Bog.

86:11 Poka`i mi, Gospode, put svoj, i i}i }u u istini tvojoj; u~ini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvoga.

86:12 Slavi}u te, Gospode Bo`e moj, svijem srcem svojim, i po{tova}u ime tvoje dovijeka.

86:13 Jer je milost tvoja velika nada mnom, i izvadio si du{u moju iz pakla najdublje.

86:14 Bo`e, oholice usta{e na mene, i gomila nasilnika tra`i du{u moju, i nemaju tebe pred sobom.

86:15 Ali ti, Gospode, Bo`e milostivi i blagi, strpljivi i bogati dobrotom i istinom,

86:16 Pogledaj na me i smiluj mi se, daj silu svoju sluzi svojem, i pomozu sinu slu{kinje svoje;

86:17 U~ini sa mnom ~udo dobrote. Neka vide koji me nenavide, i postide se, {to si mi, Gospode, pomogao i utje{io me.

PSALAM 87

[to je sam osnovao na gorama svetijem,
87:2 Vrata Sionska ljubi Gospod vi{e svijeh stanova Jakovljevi{eh,

87:3 Slavno kazuju za tebe, grade Bo`ji!

87:4 »Me|u one, koji me znaju, broji}u Misir i Vavilon. Gle i Filisteji i Tir s Etiopskom ondje su se rodili.«

87:5 O Sionu }e se govoriti: taj se i taj rodio u njemu; sam vi{nji utvr|uje ga.

87:6 Gospod }e u prijepisu naroda zavikati: ovaj se rodio u njemu.

87:7 I koji pjevaju i vesele se, svi su izvori moji u tebi.

PSALAM 88

Gospode Bo`e, spasitelju moj, danju vi~em i no}u pred tobom.

88:2 Nek iza|e preda te molitva moja, prigni uho svoje k jauku mojemu;

88:3 Jer je du{a moja puna jada, i `ivot se moj prima~e paklu.

88:4 Izjedna~ih se s onima koji u grob odlaze, postadoh kao ~ovjek bez sile,

88:5 Kao me|u mrtve ba~en, kao ubijeni, koji le`e u grobu, kojih se vi{e ne sje}a{, i koji su od ruke tvoje daleko.

88:6 Metnuo si me u jamu najdonju, u tamu, u bezdanu.

88:7 Ote`a mi gnjev tvoj, i svima valima svojim udara{ me.

88:8 Udaljio si od mene poznanike moje, njima si me omrazio; zatvoren sam, i ne mogu iza}i.

88:9 Oko moje usahnu od jada, vi~em te, Gospode, vas dan, pru`am k tebi ruke svoje.

88:10 Eda li }e{ na mrtvima ~initi ~udesu? ili }e mrtvi ustati i tebe slaviti?

88:11 Eda li }e se u grobu pripovijedati milost tvoja, i istina tvoja u truhljenju?

88:12 Eda li }e u tami poznati ~udesu tvoja, i pravdu tvoju gdje se sve zaboravlja?

88:13 Ali ja, Gospode, k tebi vi~em, i jutrom molitva moja sreta te.

88:14 Za{to, Gospode, odbacuje{ du{u moju, i odvra}a{ lice svoje od mene?

88:15 Mu~im se i izdi{em od udaraca, podnosim strahote tvoje, bez nadanja sam.

88:16 Gnjev tvoj sti`e me, strahote tvoje razdiru me.

88:17 Optje~u me svaki dan kao voda, ste`u me otvuda.

88:18 Udaljio si od mene druga i prijatelja; poznanici moji sakrili su se u mrak.

PSALAM 89

Milosti }u Gospodnje pjevati uvijek, od koljena na koljeno javlja}u istinu tvoju ustima svojim.

89:2 Jer znam da je zavavijek osnovana milost, i na nebesima da si utvrdio istinu svoju, rekav{i:

89:3 »U~inih zavjet s izbranim svojim, zakleh se Davidu, sluzi svojemu:

89:4 Dovijeka }u utvr|ivati sjeme tvoje i prije-sto tvoj ure|ivati od koljena do koljena.

89:5 Nebo kazuje ~udesu tvoja, Gospode, i istinu tvoju sabor svetijeh.

89:6 Jer ko je nad oblacima ravan Gospodu? ko }e se izjedna~iti s Gospodom me|u sinovima Bo`i-jim?

89:7 Bogu se valja klanjati na saboru svetijeh, stra{niji je od svijeh koji su oko njega.

89:8 Gospode, Bo`e nad vojskama! ko je silan kao ti, Bo`e? I istina je tvoja oko tebe.

89:9 Ti vlada{ nad silom morskom; kad podigne vale svoje, ti ih ukro}ava{.

89:10 Ti si oborio oholi Misir kao ranjenika, krjepkom mi{icom svojom rasijao si neprijatelje svoje.

89:11 Tvoje je nebo i tvoja je zemlja; ti si sa-zdao vasiljenu i {to je god u njoj.

89:12 Sjever i jug ti si stvorio, Tavor i Ermon o tvom se imenu raduje.

89:13 Tvoja je mi{ica krjepka, silna je ruka tvoja, i visoka desnica tvoja.

89:14 Blagost je i pravda podno`je prijestolu tvojemu, milost i istina ide pred licem tvojim.

89:15 Blago narodu koji zna trubnu pokli~! Gospode! u svjetlosti lica tvojega oni hode;

89:16 Imenom se tvojim raduju vas dan, i pravdom tvojom uzvi{uju se.

89:17 Jer si ti krasota sile njihove, i po milosti tvojoj uzvi{uje se rog na{.

89:18 Jer je od Gospoda obrana na{a, i od svetoga Izrailjeva car na{.

89:19 Tada si govorio u utvari vjernima svojim, i rekao: »poslah pomo} junaku, uzvisih izbranoga svojega iz naroda.

89:20 Na|oh Davida slugu svojega, svetim uljem svojim pomazah ga.

89:21 Ruka }e moja biti jednako s njim, i mi{ica moja krijepi}e ga.

89:22 Ne}e ga neprijatelj nadvladati, i sin bezakonja ne}e mu dosaditi.

89:23 Potr}u pred licem njegovijem neprijatelje njegove, i nenavidnike njegove porazi}u.

89:24 Istina je moja i milost moja s njim; i u moje ime uzvisi}e se rog njegov.

89:25 Pru`i}u na more ruku njegovu, i na rijeke desnicu njegovu.

89:26 On }e me zvati: ti si otac moj, Bog moj i grad spasenja mojega.

89:27 I ja }u ga u~initi prvencem, vi{im od careva zemaljskih.

89:28 Dovijeka }u mu hraniti milost svoju, i zavjet je moj s njim vjeran.

89:29 Produlji}u sjeme njegovo dovijeka, i prijesto njegov kao dane nebeske.

89:30 Ako sinovi njegovi ostave zakon moj, i ne uzidu u zapovijestima mojim;

89:31 Ako pogaze uredbe moje, i zapovijesti mojih ne sa~uvaju,

89:32 Onda }u ih pokarati prutom za nepokornost, i ranama za bezakonje njihovo;

89:33 Ali milosti svoje ne}u uzeti od njega, niti }u prevrnuti istinom svojom;

89:34 Ne}u pogaziti zavjeta svojega, i {to je iza-}lo iz usta mojih ne}u pore}i.

89:35 Jednom se zakleh sveto}u svojom; zar da sla`em Davidu?

89:36 Sjeme }e njegovo trajati dovijeka, i prijesto njegov kao sunce preda mnom;

89:37 On }e stajati uvijek kao mjesec i vjerni svjedok u oblacima.«

89:38 A sad si odbacio i zanemario, razgnjevio si se na pomazanika svojega;

89:39 Zanemario si zavjet sa slugom svojim, bacio si na zemlju vijenac njegov.

89:40 Razvalio si sve ograde njegove, gradove njegove obratio si u zidine.

89:41 Plijene ga svi koji prolaze onuda, posta potsmijeh u susjeda svojijeh.

89:42 Uzvisio si desnicu neprijatelja njegovijeh, obradovao si sve protivnike njegove.

89:43 Zavratio si o{trice ma~a njegova, i nijesi ga ukrijepio u boju;

89:44 Uzeo si mu svjetlost, i prijesto njegov oborio si na zemlju;

89:45 Skratio si dane mladosti njegove i obukao ga u sramotu.

89:46 Dokle }e{ se, Gospode, jednako odvra}ati, dokle }e kao oganj plamtjeti gnjev tvoj?

89:47 Opomeni se kakav je vijek moj, kako si ni na {to stvorio sve sinove Adamove?

89:48 Koji je ~ovjek `ivio i nije smrti vidio, i izbavio du{u svoju iz ruku paklenijeh?

89:49 Gdje su pre|a{nje milosti tvoje, Gospode? Kleo si se Davidu istinom svojom.

89:50 Opomeni se, Gospode, prijekora sluga svojih, koji nosim u njedrima svojim od svijeh silnijeh naroda,

89:51 Kojim kore neprijatelji tvoji, Gospode, kojim kore trag pomazanika tvojega.

89:52 Blagosloven Gospod uvijek! Amin, amin.

PSALAM 90

Gospode! ti si nam uto~i{te od koljenja do koljenja.

90:2 Prije nego se gore rodi}e i sazda se zemlja i vasiljena, i od vijeka do vijeka, ti si Bog.

90:3 Ti povra}a{ ~ovjeka u truhle`, i govori{: vratite se sinovi ljudski!

90:4 Jer je tisu}a godina pred o~ima tvojima kao dan ju~era{nji, kad mine, i kao stra`a no}na.

90:5 Ti ih kao povodnjem odnosi{: oni su kao san, kao trava, koja rano vene,

90:6 Ujutru cvjeta i uvene, uve~e se pokosi i sasu{i.

90:7 Jer nas nestaje od gnjeva tvojega, i od jaro sti tvoje u smetnji smo.

90:8 Stavio si bezakonja na{a preda se, i tajne na{e na svjetlost lica svojega.

90:9 Svi se dani na{i prekra}uju od srdnje tvoje, godine na{e prolaze kao glas.

90:10 Dana godina na{ih svega ima do sedamdeset godina, a u ja~ega do osamdeset godina: i sam je cvijet njihov muka i nevolja; jer teku brzo, i mi odlije}emo.

90:11 Ko zna silu gnjeva tvojega i tvoju jarost, da bi te se kao {to treba bojao?

90:12 Nau~i nas tako brojiti dane na{e, da bismo stekli srce mudro.

90:13 Povrati se, Gospode! Dokle }e{? Smiluj se na sluge svoje.

90:14 Ujutru nas nasiti dobrote svoje, i radova}emo se i veseliti u sve dane svoje.

90:15 Obraduj nas prema danima, u koje si nas mu~io, i prema godinama, u koje smo gledali nevolju.

90:16 Neka se poka`e na slugama tvojim djelo tvoje, i slava tvoja na sinovima njihovijem.

90:17 Neka bude dobra volja Gospoda Boga na{ega s nama, i djelo ruku na{ih dovr{i nam, i djelo ruku na{ih dovr{i.

PSALAM 91

Koji `ive u zaklonu vi{njeva, u sjenu svemogu}ega po~iva.

91:2 Govori Gospodu: ti si uto~i{te moje i brani~ moj, Bog moj, u kojega se uzdam.

91:3 On }e te izbaviti iz zamke pti~areve, i od ljutoga pomora;

91:4 Perjem svojim osjeni}e te, i pod krilima njegovijem zakloni}e se; istina je njegova {tit i ograda.

91:5 Ne}e se bojati strahote no}ne, strijele, koja leti danju,

91:6 Pomora, koji ide po mraku, bolesti, koja u podne mori.

91:7 Pa{e pored tebe tisu}a i deset tisu}a s desne strane tebi, a tebe se ne}e dota}i.

91:8 Samo }e{ gledati o~ima svojima, i vidje}e{ platu bezbo`nicima.

91:9 Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje. Vi{njeva si izabrao sebi za uto~i{te.

91:10 Ne}e te zlo zadesiti, i udarac ne}e dosegnuti do kolibe tvoje.

91:11 Jer an|elima svojim zapovijeda za tebe da te ~uvaju po svijem putovima tvojim.

91:12 Na ruke }e te uzeti da gdje ne zapne{ za kamen nogom svojom.

91:13 Na lava i na aspidu nastupa}e{ i gazi}e{ lavi}a i zmaja.

91:14 »Kad me ljubi, izbavi}u ga; zakloni}u ga, kad je poznao ime moje.

91:15 Zazva}e me, i usli{i}u ga; s njim }u biti u nevolji, izbavi}u ga i proslavi}u ga.

91:16 Duga `ivota nasiti}u ga, i pokaza}u mu spasenje svoje.«

PSALAM 92

Lijepo je hvaliti Gospoda, i pjevati imenu tvo-
jemu, vi{nji,

92:2 Javljati jutrom milost tvoju, i istinu tvoju no}u,

92:3 Uz deset `ica i uz psaltir, i uz jasne gusle!

92:4 Jer si me razveselio, Gospode, djelima svo-
jim, s djela ruku tvojih radujem se.

92:5 Kako su velika djela tvoja, Gospode! Veo-
ma su duboke pomisli tvoje.

92:6 Bezumnik ne zna, i nezalica ne razumije
toga.

92:7 Kad bezbo`nici ni~u kao trava i cvjetaju svi
koji ~ine bezakonje, to biva zato da bi se istrijebili
dovijeka.

92:8 A ti si, Gospode, visok uvijek.

92:9 Jer evo neprijatelji tvoji, Gospode, jer evo
neprijatelji tvoji ginu, i rasipaju se svi koji ~ine be-
zakonje;

92:10 A moj rog ti uzvi{uje{ kao rog u jednoroga,
ja sam pomazan novijem uljem.

92:11 I oko moje vidi neprijatelje moje, i o be-
zakonicima, koji ustaju na mene, slu{aju u{i} moje.

92:12 Pravednik se zeleni kao finik, kao kedar
na Livanu uzvi{uje se.

92:13 Koji su zasa|eni u domu Gospodnjem, ze-
lene se u dvorovima Boga na{ega;

92:14 Rodni su i u starosti, jedri i zeleni,

92:15 Javljavu}i da je pravednik Gospod, brani-
moj, i da nema u njemu nepravde.

PSALAM 93

Gospod caruje. Obukao se u veli~anstvo, obu-
kao se Gospod u silu, i opasao se. Zato je va-
siljena tvrda, i ne}e se pomjeriti.

93:2 Prijesto tvoj stoji od iskona; od vijeka ti si.

93:3 Podi`u rijeke, Gospode, podi`u rijeke glas
svoj, podi`u rijeke vale svoje:

93:4 Od hujanja vode mnoge i silne, od vala mo-
rskih silniji je na visini Gospod.

93:5 Svjedo~anstva su tvoja veoma tvrda; domu
tvojemu pripada svetlost, Gospode, na dugo vrije-
me.

PSALAM 94

Bo`e od osvete, Gospode, Bo`e od osvete, po-
ka`i se!

94:2 Podigni se, sudijo zemaljski, podaj zaslugu
oholima.

94:3 Dokle }e se bezbo`nici, Gospode, dokle }e
se bezbo`nici hvaliti?

94:4 Ru`e i oholo govore, veli~aju se svi koji ~i-
ne bezakonje.

94:5 Gaze narod tvoj, Gospode, i dostojanje tvo-
je mu~e.

94:6 Udovicu i do{ljava ubijaju, i sirote more.

94:7 I govore: ne}e vidjeti Gospod, i ne}e do-
znati Bog Jakovljevi.

94:8 Orazumite se, preludi ljudi! budale! kad }e-
te biti pametni?

94:9 Koji je stvorio uho, zar ne ~uje? i koji je
oko na~inio, zar ne vidi?

94:10 Zar ne}e obli~iti koji narode urazumljuje,
koji u~i ~ovjeka da zna?

94:11 Gospod zna misli ljudima kako su ni{tave.

94:12 Blago ~ovjeku koga ti, Gospode, urazu-
mljuje{, i zakonom svojim u~i{;

94:13 Da bi mu dao mir u zle dane, dok se isko-
pa jama bezbo`niku.

94:14 Jer ne}e odbaciti Gospod naroda svojega,
i dostojanja svojega ne}e ostaviti.

94:15 Jer }e se sud vratiti na pravdu, i njega }e na}i svi prava srca.

94:16 Ko }e ustati za mene suprot zlima? ko }e stati za mene suprot onima koji ~ine bezakonje?

94:17 Kad mi Gospod ne bi bio pomo}nik, brzo bi se du{a moja preselila onamo gdje se mu~i.

94:18 Kad re~em: drk}e mi noga, milost tvoja, Gospode, prihvata me.

94:19 Kad se umno`e brige u srcu mom, utjehe tvoje razgovaraju du{u moju.

94:20 Eda li }e se blizu tebe stati prijesto krvni~ki, i onaj koji nami{lja nasilje nasuprot zakonu?

94:21 Spremaju se na du{u pravednikovu, i krv pravu okrivljuju.

94:22 Ali je Gospod moje pristani{te, i Bog je moj tvrdo uto~i{te moje.

94:23 On }e im vratiti za bezakonje njihovo, za njihovu zlo}u istrijebi}e ih, istrijebi}e ih Gospod, Bog na{.

PSALAM 95

Hodite, zapjevajmo Gospodu, pokliknimo Bogu, gradu spasenja svojega!

95:2 Iza|imo pred lice njegovo s hvalom, u pjesmama pokliknimo mu!

95:3 Jer je Gospod velik Bog i velik car nad svijem bogovima.

95:4 U njegovoj su ruci dubine zemaljske, i visine gorske njegove su.

95:5 Njegovo je more i on ga je stvorio, i suhotu ruke su njegove na~inile.

95:6 Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred Gospodom tvorcem svojim.

95:7 Jer je on Bog na{, i mi narod pa}e njegove i ovce ruke njegove. Sad kad biste poslu{ali glas njegov:

95:8 »Nemojte da vam odrveni srce va}e kao Merivi, kao u dan ku{anja u pustinji,

95:9 Gdje me ku{a}e oci va{i, ispita}e i vidje}e djelo moje.

95:10 ^etrdeset godina srdih se na rod onaj, i rekoh: ovi ljudi tumaraju srcem, i ne znaju putova mojih;

95:11 I zato se zakleh u gnjevu svom da ne}e u}i u mir moj.«

PSALAM 96

Pjevajte Gospodu pjesmu novu, pjevaj Gospodu, sva zemljo!

96:2 Pjevajte Gospodu, blagosiljajte ime njegovo, javljajte od dana na dan spasenje njegovo.

96:3 Kazujte po narodima slavu njegovu, po svijem plemenima ~udesu njegova.

96:4 Jer je velik Gospod i valja ga hvaliti: straniji je od svijeh bogova.

96:5 Jer su svi bogovi u naroda ni{ta; a Gospod je nebesa stvorio.

96:6 Slava je i veli~anstvo pred licem njegovijem, sila i krasota u svetinji njegovoj.

96:7 Dajte, Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i ~ast.

96:8 Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu. Nosite dare i idite u dvore njegove.

96:9 Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. Strepi pred njim, sva zemljo!

96:10 Recite narodima: Gospod caruje; zato je vasiljena tvrda i ne}e se pomjestiti; on }e suditi narodima pravo.

96:11 Nek se vesele nebesa, i zemlja se raduje; nek pljeska mora i {to je u njemu;

96:12 Neka ska~e polje i sve {to je na njemu; tada nek se raduju sva drveta {umska

96:13 Pred licem Gospodnjim; jer ide, jer ide da sudi zemlji. Sudi}e vasiljenoj po pravdi, i narodima po istini svojoj.

PSALAM 97

Gospod caruje: nek se raduje zemlja! nek se vesele ostrva mnoga.

97:2 Oblak je i mrak oko njega; blagost i pravda podno` je prijestolu njegovu.

97:3 Oganj pred njim ide, i pali naokolo neprijatelje njegove.

97:4 Munje njegove sijevaju po vasiljenoj; vidi i strepi zemlja.

97:5 Gore kao vosak tope se od lica Gospodnjega, od lica Gospoda svoj zemlji.

97:6 Nebesa kazuju pravdu njegovu, i svi narodi vide slavu njegovu.

97:7 Nek se stide svi koji se klanjaju kipovima, koji se hvale idolima svojim. Poklonite mu se svi bogovi.

97:8 ^uje i raduje se Sion, i k}eri se Judejske vesele radi sudova tvojih, Gospode!

97:9 Jer si ti, Gospode, visok nad svom zemljom i nadvi{uje{ sve bogove.

97:10 Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo. On ~uva du{e svetaca svojih; iz ruku bezbo`ni-kih oti-ma ih.

97:11 Svjetlost se prosipa na pravednika, i vese-lje na one koji su prava srca.

97:12 Radujte se pravedni o Gospodu, i slavite sveto ime njegovo.

PSALAM 98

Pojte Gospodu pjesmu novu, jer u~ini ~udesa. Pomo`e mu desnica njegova i sveta mi{ica njegova.

98:2 Javi Gospod spasenje svoje, pred narodima otkri pravdu svoju.

98:3 Opomenu se milosti svoje i vjernosti svoje k domu Izrailjevu. Vidje{e svi krajevi zemaljski spasenje Boga na{ega.

98:4 Raduj se Gospodu, sva zemljo; pjevajte, poklikujte i popijevajte!

98:5 Udarajte Gospodu u gusle, u gusle i s glasom psalamskim.

98:6 U trube i rogove zatrubite pred carem Gospodom.

98:7 Neka pljeska more i {to je u njemu, vasiljena i koji u njoj `ive;

98:8 Rijeke neka pljeskaju rukama; skupa gore nek se raduju

98:9 Pred licem Gospodnjim; jer ide da sudi zemlji; sudi}e vasiljenoj pravedno, i narodima vjerno.

PSALAM 99

Gospod caruje: neka strepe narodi; sjedi na heruvimima: nek se drma zemlja!

99:2 Gospod je na Sionu velik, i visok nad svima narodima.

99:3 Neka slave veliko i stra{no ime tvoje; da je svet!

99:4 Neka slave silu cara koji ljubi pravdu. Ti si utvrdio pravdu; sud i pravdu ti si uredio u Jakovu.

99:5 Uzvi{ujte Gospoda Boga na{ega, i klanjajte se podno`ju njegovu; da je svet!

99:6 Mojsije i Aron, sve{tenici njegovi, i Samuil jedan od onijeh koji prizivlju ime njegovo, prizivahu Boga, i on ih usli{i.

99:7 U stupu od oblaka govora{e njima; oni ~uva{e zapovijesti njegove i uredbu koju im dade.

99:8 Gospode, Bo`e na{, ti si ih usli{io; ti si im bio Bog blag i pla}ao za djela njihova.

99:9 Uzvi{ujte Gospoda Boga na{ega, i klanjajte se na svetoj gori njegovoj, jer je svet Gospod bog na{.

PSALAM 100

Raduj se Gospodu, sva zemljo!

100:2 Slu`ite Gospodu veselo; idite pred lice njegovo pjevaju}i!

100:3 Poznajte Gospod da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo dostojanje njegovo, narod njegov i ovce pa{e njegove.

100:4 Ulazite na vrata njegova sa slavom, u dvore njegove s hvalom. Slavite ga, i blagosiljajte ime njegovo.

100:5 Jer je dobar Gospod; milost je njegova uvijek, i istina njegova od koljena na koljeno.

PSALAM 101

Milost i pravdu pjevam; tebe, Gospode, slavim.

101:2 Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k meni, hodim u bezazlenosti srca svojega u domu svom.

101:3 Ne stavljam pred oči svoje riječi nepotrebne, mrzim na djela koja su protiv zakona, ne pristajem za njima.

101:4 Srce pokvareno daleko je od mene; zlijeh ne znam.

101:5 Ko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim; ko je ohola oka i naduta srca, toga ne trpim.

101:6 Oči su moje obrađene na vjerne na zemlji, da bi sjedjeli sa mnom. Ko hodi putem pravijem, taj služi meni.

101:7 Ne govori u domu mojem koji radi lukavo; koji govori laž, ne stoji pred očima mojima.

101:8 Jutrom zatirem sve bezbožnike na zemlji, da bih istrijebio iz grada Gospodnjega sve koji čine bezakonje.

PSALAM 102

Gospode! Čuj molitvu moju, i vika moja nek izađe preda te.

102:2 Nemoj odvratiti lica svojega od mene; u dan kad sam u nevolji prigni k meni uho svoje, u dan kad te prizivam, pohitaj, usliši me.

102:3 Jer proliče kao dim dani moji, kosti moje kao topionica ogorječe.

102:4 Pokošen je kao trava i posahlo srce moje, da zaboravih jesti hljeb svoj.

102:5 Od uzdisanja mojega prionu kost moja za meso moje.

102:6 Postadoh kao gem u pustinji; ja sam kao sova na zidinama.

102:7 Ne spavam, i sjedim kao ptica bez druga na krovu.

102:8 Svaki dan ruče me neprijatelji moji, i koji su se pomamili na mene, mnom se uklinju.

102:9 Jedem pepeo kao hljeb, i piše svoje rastvaram suzama.

102:10 Od gnjeva tvojega i srdnje tvoje; jer podigavi me bacio si me.

102:11 Dani su moji kao sjen, koji prolazi, i ja kao trava osuši se.

102:12 A ti, Gospode, ostaješ do vijeka, i spomen tvoj od koljena do koljena.

102:13 Ti ćeš ustati, smilovaće se na Sion, jer je vrijeme smilovati se na nj, jer je došlo vrijeme;

102:14 Jer slugama tvojim omilje i kamenje njegovo, i prah njegov čale.

102:15 Tada će se neznabožci bojati imena Gospodnjega, i svi carevi zemaljski slave njegove;

102:16 Jer će Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj;

102:17 Pogledaće na molitvu onijeh koji nemaju pomoći, i neće se oglašiti molbe njihove.

102:18 Napisaće se ovo potonjemu rodu, i narod nanovo stvoren hvaliće Gospoda.

102:19 [to je prinikao sa svete visine svoje, Gospod pogledao s neba na zemlju.

102:20 Da čuje uzdisanje sužnjevo, i odriješi si nove smrtnice;

102:21 Da bi kazivali na Sionu ime Gospodnje i hvalu njegovu u Jerusolimu,

102:22 Kad se skupe narodi i carstva da slušaju Gospodu.

102:23 Stročio je na putu krjepost moju, skratio dane moje.

102:24 Rekoh: Bože moj! nemoj me uzeti u polovini dana mojih. Tvoje su godine od koljena do koljena.

102:25 Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo ruku tvojih.

102:26 To će proći, a ti ćeš ostati; sve će to kao haljina ovetati, kao haljinu promijeniti će ih i promijeniti se.

102:27 Ali ti si taj isti i godine tvoje neće isteći.

102:28 Sinovi će sluga tvojih živjeti, i sjeme će se njihovo utvrditi pred licem tvojim.

PSALAM 103

Blagosiljaj, du{ o moja, Gospoda, i sve { to je u meni sveto ime njegovo.

103:2 Blagosiljaj, du{ o moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijednoga dobra { to ti je u~inio.

103:3 On ti pra{ta sve grijeh e i iscjeljuje sve bolesti tvoje;

103:4 Izbavlja od groba `ivot tvoj, vjen~ava te dobrotom i milo{u;

103:5 Ispunja dobrim `elje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja.

103:6 Gospod tvori pravdu i sud svima kojima se krivo ~ini.

103:7 Pokaza putove svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim djela svoja.

103:8 Milostiv je i dobar Gospod, spor na gnjev i veoma blag.

103:9 Ne gnjevi se jednako, niti se dovijeka srdi.

103:10 Ne postupa s nama po grijesima na{im, niti nam vra}a po nepravdama na{im.

103:11 Nego koliko je nebo visoko od zemlje, tolika je milost njegova k onima koji ga se boje.

103:12 Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja na{a.

103:13 Kako otac `ali sinove, tako Gospod `ali one koji ga se boje.

103:14 Jer zna gra|u na{u, opominje se da smo prah.

103:15 Dani su ~ovje~iji kao trava; kao cvijet u polju, tako cvjeta.

103:16 Dune vjetar na nj, i nestane ga, niti }e ga vi{e poznati mjesto njegovo.

103:17 Ali milost Gospodnja ostaje od vijeka i do vijeka na onima koji ga se boje, i pravda njegova na sinovima sinova,

103:18 Koji dr`e zavjet njegov, i pamte zapovijesti njegove, da ih izvr{uju.

103:19 Gospod na nebesima postavi prijesto svoj, i carstvo njegovo svijem vlada.

103:20 Blagosiljajte Gospoda an|eli njegovi, koji ste silni krjepo{u izvr{ujete rije~ njegovu slu{aju}i glas rije~i njegove.

103:21 Blagosiljajte Gospoda sve vojske njegove, sluge njegove, koje tvorite volju njegovu.

103:22 Blagosiljajte Gospoda sva djela njegova, po svijem mjestima vlade njegove! Blagosiljaj, du{ o moja Gospoda!

PSALAM 104

Blagosiljaj, du{ o moja, Gospoda! Gospode, Bo`e moj, velik si veoma, obukao si se u veli~anstvo i krasotu.

104:2 Obukao si svjetlost kao haljinu, razapeo nebo kao {ator;

104:3 Vodom si pokrio dvorove svoje, oblake na~inio si da su ti kola, ide{ ne krilima vjetrnijem.

104:4 ^ini{ vjetrove da su ti an|eli, plamen ognjeni da su ti sluge.

104:5 Utvrdio si zemlju na temeljima njezinim, da se ne pomjesti na vijek vijeka.

104:6 Bezdanom kao haljinom odjenuo si je; na gorama stoje vode.

104:7 Od prijetnje tvoje bje`e, od gromovnoga glasa tvojega teku.

104:8 Izlaze na gore i slaze u doline, na mjesto koje si im utvrdio.

104:9 Postavio si me|u, preko koje ne prelaze, i ne vra}aju se da pokriju zemlju.

104:10 Izveo si izvore po dolinama, izme|u gora teku vode.

104:11 Napajaju sve zvijeri poljske; divlji magarci gase `e|u svoju.

104:12 Na njima ptice nebeske `ive; kroz grane razlije`e se glas njihov.

104:13 Napaja{ gore s visina svojih, plodima djela tvojih siti se zemlja.

104:14 Daje{ te raste trava stoci, i zelen na korist ~ovjeku, da bi izvodio hljeb iz zemlje.

104:15 I vino veseli srce ~ovjeku, i lice se svijetli od ulja, i hljeb srce ~ovjeku krijepi.

104:16 Site se drveta Bo`ija, kedri Livanski, koje si posadio.

104:17 Na njima ptice viju gnijezda; stanak je rodin na jelama.

104:18 Gore visoke divokozama, kamen je uto-
~i{te ze~evima.

104:19 Stvorio se mjesec da pokazuje vremena,
sunce poznaje zapad svoj.

104:20 Stere{ tamu, i biva no}, po kojoj izlazi
sve zvijerje {umsko;

104:21 Lavovi ri~u za plijenom, i tra`e od Boga
hrane sebi.

104:22 Sunce grane, i oni se sakrivaju i lije`u u
lo`e svoje.

104:23 Izlazi ~ovjek na posao svoj, i na rad svoj
do ve~era.

104:24 Kako je mnogo djela tvojih, Gospode!
Sve si premudro stvorio; puna je zemlja blaga tvo-
jega.

104:25 Gle, more veliko i {iroko, tu gmi`u bez
broja, `ivotinja mala i velika;

104:26 Tu la|e plove, krokodil, kojega si stvorio
da se igra po njemu.

104:27 Sve tebe ~eka, da im daje{ pi}u na vrije-
me.

104:28 Daje{ im, primaju; otvori{ ruku svoju, si-
te se dobra.

104:29 Odvрати{ lice svoje, `aloste se; uzme{ im
duh, ginu, i u prah svoj povra}aju se.

104:30 Po{lje{ duh svoj, postaju, i ponavlja{ lice
zemlji.

104:31 Slava Gospodu uvijek; nek se veseli Go-
spod za djela svoja!

104:32 On pogleda na zemlju, i ona se trese; do-
takne se gora, i dime se.

104:33 Pjeva}u Gospodu za `ivota svojega; hva-
li}u Boga svojega dok sam god.

104:34 Neka mu bude mila besjeda moja! vese-
li}u se o Gospodu.

104:35 Neka nestane grje{nika sa zemlje, i be-
zbo`nika neka ne bude vi{e! Blagosiljaj, du{o mo-
ja, Gospoda! Aliluja!

PSALAM 105

Hvalite Gospoda; glasite ime njegovo; javljaj-
te po narodima djela njegova.

105:2 Pjevajte mu i slavite ga; kazujte sva ~ude-
sa njegova.

105:3 Hvalite se svetijem imenom njegovijem;
nek se veseli srce onijeh koji tra`e Gospoda.

105:4 Tra`ite Gospoda i silu njegovu, tra`ite lice
njegovo bez prestanka.

105:5 Pamтите ~udesa njegova koja je u~inio,
znake njegove i sudove usta njegovijeh.

105:6 Sjeme Avramovo sluge su njegove, sinovi
Jakovljevi izbrani njegovi.

105:7 On je Gospod Bog na{, po svoj su zemlji
sudovi njegovi.

105:8 Pamti uvijek zavjet svoj, rije~, koju je dao
na tisu}u koljena.

105:9 [to je zavjetovao Avramu, i za {to se kleo
Isaku.

105:10 To je postavio Jakovu za zakon, i Izrailju
za zavjet vje~ni,

105:11 Govore}i: tebi }u dati zemlju Hanansku
u na{ljedni dio.

105:12 Tada ih jo{ bija{e malo na broj, bija{e ih
malo, i bjehu do{ljadi.

105:13 I|ahu od naroda do naroda, iz jednoga
carstva k drugome plemenu.

105:14 Ne dade nikome da im naudi, i kara{e za
njih careve:

105:15 »Ne dirajte u pomazanike moje, i proro-
cima mojim ne ~inite zla.«

105:16 I pusti glad na onu zemlju; i potr sav
hljeb {to je za hranu.

105:17 Posla pred njima ~ovjeka; u roblje pro-
dan bi Josif.

105:18 Okovima stego{e noge njegove, gvo`|e
ti{ta{e du{u njegovu,

105:19 Dok se ste~e rije~ njegova, i rije~ Gospo-
dnja proslavi ga.

105:20 Posla car i odrije{i ga; gospodar nad na-
rodima, i pusti ga.

105:21 Postavi ga gospodarom nad domom svo-
jim, i zapovjednikom nad svijem {to ima{e.

105:22 Da vlada nad knezovima njegovijem po
svojoj volji, i starje{ine njegove urazumljuje.

105:23 Tada do|e Izrailj u Misir, i Jakov se preseli u zemlju Hamovu.

105:24 I namno`i Bog narod svoj i u-ini ga ja-ega od neprijatelja njegovijeh.

105:25 Prevrnu se srce njihovo te omrznu{e na narod njegov, i ~ini{e lukavstvo slugama njegovijem.

105:26 Posla Mojsija, slugu svojega, Arona izbranika svojega.

105:27 Pokaza{e me|u njima ~udotvornu silu njegovu i znake njegove u zemlji Hamovoj.

105:28 Pusti mrak i zamra-i, i ne protivi{e se rije-i njegovoj.

105:29 Pretvori vodu njihovu u krv, i pomori ribu njihovu.

105:30 Provre zemlja njihova `abama, i klijeti careva njihovijeh.

105:31 Re-e, i do|o{e bubine, u{i po svijem krajevima njihovijem.

105:32 Mjesto da`da posla na njih grad, `ivi oganj na zemlju njihovu.

105:33 I pobi ~okote njihove i smokve njihove, i potr drveta u krajevima njihovijem.

105:34 Re-e, i do|o{e skakavci i gusjenice nebrojene;

105:35 I izjedo{e svu travu po zemlji njihovoj, i pojedoe rod u polju njihovu.

105:36 I pobi sve prvence u zemlji njihovoj, prvine svakoga truda njihova.

105:37 Izvede Izrailjce sa srebrom i zlatom, i ne bje{e sustala u plemenima njihovijem.

105:38 Obradova se Misir izlasku njihovu, jer strah njihov bje{e na nj pao.

105:39 Razastrije im oblak za pokriva~, i oganj da svijetli no}u.

105:40 Moli{e, i posla im prepelice, i hljebom ih nebeskim hrani.

105:41 Otvori kamen i prote~e voda, rijeke proteko{e po suhoj pustinji.

105:42 Jer se opominja{e svete rije-i svoje k Avramu, sluzi svojemu.

105:43 I izvede narod svoj u radosti, izbrane svoje u veselju.

105:44 I dade im zemlju naroda i trud tu|inaca u na{ljedstvo.

105:45 Da bi ~uvali zapovijesti njegove, i zakone njegove pazili. Aliluja.

PSALAM 106

Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je do vijeka milost njegova.

106:2 Ko }e iskazati silu Gospodnju? ispri-ati svu slavu njegovu?

106:3 Blago onima koji dr`e istinu i tvore pravo svagda!

106:4 Opomeni me se, Gospode, po svojoj milosti k narodu svojemu; pohodi me pomo}u svojom,

106:5 Da bih vidio u dobru izbrane tvoje, veselio se u veselju naroda tvojega, hvalio se zajedno s na{ljedstvom tvojim.

106:6 Zgrije{ismo s ocima svojim, postasmo krivci, bezakonici.

106:7 Oci na{i u Misiru ne razumje{e ~udesu tvojih, ne opominja{e se velikih milosti tvojih, i vika{e kraj mora, kraj Crvenoga Mora.

106:8 Ali im on pomo`e imena svojega radi, da bi pokazao silu svoju.

106:9 Zaprijeti Crvenom Moru, i presahnu; i prevede ih preko bezdane kao preko pustinje;

106:10 I sa-uva ih od ruke nenavidnikove, i izbavi ih iz ruke neprijateljeve.

106:11 Pokri voda neprijatelje njihove, nijedan od njih ne osta.

106:12 Tada vjerova{e rije~ima njegovijem, i pjeva{e mu hvalu.

106:13 Ali brzo zaboravi{e djela njegova, i ne po-eka{e volje njegove.

106:14 Polakomi{e se u pustinji, i stado{e ku{ati Boga u zemlji gdje se ne `ivi.

106:15 On ispuni molbu njihovu, ali posla pogiba na du}u njihovu.

106:16 Pozavidje{e Mojsiju i Aronu, kojega bje{e Gospod osvetio.

106:17 Rasjede se zemlja, i pro`drije Datana i zatrpaa ~etu Avironovu.

106:18 I spali oganj ~etu njihovu, i plamen sa`e`e bezbo`nike.

106:19 Na~ini{e tele kod Horiva, i klanjahu se kipu.

106:20 Mijenjahu slavu svoju na priliku vola, koji jede travu.

106:21 Zaboravi{e Boga, spasitelja svojega, koji je u~inio velika djela u Misiru,

106:22 Divna u zemlji Hamovoj, stra{na na Crvenom Moru.

106:23 I {}a{e ih istrijebiti, da Mojsije izbranik njegov ne stade kao u rasjelini pred njim, i ne odvrati jarost njegovu da ih ne istrijebi.

106:24 Poslije ne mari{e za zemlju `eljenu, ne vjerova{e rije~i njegovoj.

106:25 Pobuni{e se u {atorima svojim, ne slu{a{e glasa Gospodnjega.

106:26 I on podi`e ruku svoju na njih, da ih pobije u pustinji,

106:27 Da pobije pleme njihovo me|u narodima, i rasije ih po zemljama.

106:28 I prista{e za Velfegorom, i jedo{e prinoseno na `rtvu mrtvima.

106:29 I rasrdi{e Boga djelima svojim, i udari u njih pogibao.

106:30 I ustade Fines, i umilostivi, i prestade pogibao.

106:31 I to mu se primi u pravdu, od koljena do koljena dovijeka.

106:32 I razgnjevi{e Boga na vodi Merivi, i Mojsije postrada njih radi;

106:33 Jer dotu`i{e duhu njegovu, i pogrije{i ustima svojim.

106:34 Ne istrijebi{e naroda, za koje im je Gospod rekao;

106:35 Nego se pomije{a{e s neznabo{cima, i nau~i{e djela njihova.

106:36 Stado{e slu`iti idolima njihovijem, i oni im bi{e zamka.

106:37 Sinove svoje i k}eri svoje prinosi{e na `rtvu |avolima.

106:38 Proliva{e krv pravu; krv sinova svojih i k}eri svojih, koje prino{ahu na `rtvu idolima Hnanskim, i oskvrni se zemlja krvnijem djelima.

106:39 Oskvrni{e sebe djelima svojim, i ~ini{e preljubu postupanjem svojim.

106:40 I planu gnjev Gospodnji na narod njegov, i omrznu mu dio njegov.

106:41 I predade ih u ruke neznabo`a~ke, i ne navidnici njihovi stado{e gospodariti nad njima.

106:42 Dosa|iva{e im neprijatelji njihovi, i oni bi{e pokoreni pod vlast njihovu.

106:43 Mnogo ih je puta izbavljao, ali ga oni sr-di{e namjerama svojim, i bi{e poni{teni za bezakone svoje.

106:44 Ali on pogleda na nevolju njihovu, ~uv{i tu`njavu njihovu,

106:45 I opomenu se zavjeta svojega s njima, i pokaja se po velikoj milosti svojoj;

106:46 I u~ini, te ih stado{e `aliti svi koji ih behu zarobili.

106:47 Spasi nas, Gospode Bo`e na{, i pokupi nas iz neznabo`aca, da slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom!

106:48 Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do vijeka! I sav narod neka ka`e: amin! Ali-luja!

PSALAM 107

Hvalite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka milost njegova.

107:2 Tako neka reku koje je izbavio Gospod, koje je izbavio iz ruke neprijateljeve,

107:3 Skupio ih iz zemalja, od istoka i zapada, od sjevera i mora.

107:4 Luta{e po pustinji gdje se ne `ivi, puta gradu naseljenome ne nahodi{e;

107:5 Bjehu gladni i `edni, i du{a njihova iznemaga{e u njima;

107:6 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj; i izbavi ih iz nevolje njihove.

107:7 I izvede ih na prav put, koji ide u grad naseljeni.

107:8 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za ~udesu njegovu radi sinova ljudskih!

107:9 Jer siti du{u ta{tu, i du{u gladnu puni dobra.

107:10 Sjedje{e u tami i u sjenu smrtnom, okovani u tugu i u gvo`e;

107:11 Jer ne slu{a{e rije~i Bo`ijih, i ne mari{e za volju vi{njega.

107:12 On poni{ti srce njihovo stradanjem; spotako{e se, i ne bje{e ko da pomo`e.

107:13 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove;

107:14 Izvede ih iz tame i sjena smrtnoga, i raskide okove njihove.

107:15 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za ~udesu njegovu radi sinova ljudskih!

107:16 Jer razbi vrata mjedena, i prijevornice gvozdene slomi.

107:17 Bezumnici strada{e za nevaljale putove svoje, i za nepravde svoje.

107:18 Svako se jelo gadilo du{i njihovoj, i do|o{e do vrata smrtnijeh.

107:19 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove.

107:20 Posla rije~ svoju i iscijeli ih, i izbavi ih iz groba njihova.

107:21 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za ~udesu njegovu radi sinova ljudskih!

107:22 I neka prinesu `rtvu za hvalu, i kazuju djela njegova u pjesmama!

107:23 Koji plove po moru na korabljima, i rade na velikim vodama,

107:24 Oni su vidjeli djela Gospodnja, i ~udesu njegovu u dubini.

107:25 Ka`e, i di`e se silan vjetar, i ustaju vali na njemu,

107:26 Di`u se do nebesa i spu{taju do bezdana: du{a se njihova u nevolji razliva;

107:27 Posr}u i ljuljaju se kao pijani; sve mudrosti njihove nestaje.

107:28 Ali zavika{e ka Gospodu u tuzi svojoj, i izvede ih iz nevolje njihove.

107:29 On obra}a vjetar u ti{inu, i vali njihovi umuknu.

107:30 Vesele se kad se sti{aju, i vodi ih u pristani{te koje `ele.

107:31 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za ~udesu njegovu radi sinova ljudskih!

107:32 Neka ga uzvi{uju na saboru narodnom, na skup{tini starje{inskoj slave ga!

107:33 On pretvara rijeke u pustinju, i izvore vodene u suhotu,

107:34 Rodnu zemlju u slanu pustaru za nevaljalstvo onijeh koji `ive na njoj.

107:35 On pretvara pustinju u jezera, i suhu zemlju u izvore vodene,

107:36 I naseljava onamo gladne. Oni zidaju gradove za `ivljenje;

107:37 Siju polja, sade vinograde i sabiraju ljetinu.

107:38 Blagosilja ih i mno`e se jako, i stoke im ne umaljuje.

107:39 Prije ih bija{e malo, padahu od zla i nevolje, {to ih stiza{e.

107:40 On sipa sramotu na knezove, i ostavlja ih da lutaju po pustinji gdje nema putova.

107:41 On izvla~i ubogoga iz nevolje, i plemena mno`i kao stado.

107:42 Dobri vide i raduju se, a svako nevaljalstvo zatiskuje usta svoja.

107:43 Ko je mudar, neka zapamti ovo, i neka poznadu milosti Gospodnje.

PSALAM 108

Gotovo je srce moje, Bo`e; pjeva}u i hvali}u zajedno sa slavom svojom.

108:2 Preni se psaltire i gusle, usta}u rano.

108:3 Slavi}u tebe, Gospode, po narodima, poja}u tebi po plemenima.

108:4 Jer je svrh nebesa milost tvoja i do oblaka istina tvoja.

108:5 Uzvisi se vi{e nebesa, Bo`e, i po svojoj zemlji neka bude slava tvoja!

108:6 Da bi se izbavili mili tvoji, pomozmi desnicom svojom, i usli{ me.

108:7 Bog re~e u svetinji svojoj: »veseli}u se, razdijeli}u Sihem, i dolinu Sokot razmjeri}u.

108:8 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krjepost glave moje, Juda skiptar moj.

108:9 Moav je ~a{a iz koje se umivam, Edomu }u pru`iti obu}u svoju; nad zemljom Filistejskom popijeva}u.«

108:10 Ko }e me odvesti u tvrdi grad? ko }e me otpratiti do Edoma?

108:11 Zar ne}e{ ti, Bo`e, koji si nas odbacio, i ne ide{, Bo`e, s vojskama na{im?

108:12 Daj nam pomo} u tjeskobi, obrana je ~o-vje~ija uzalud.

108:13 Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje na{e.

PSALAM 109

Bo`e, slavo moja, nemoj mu~ati,
109:2 Jer se usta bezbo`nika i usta lukava na me otvori{e; govore sa mnom jezikom la`ljivijem.

109:3 Rije~ima zlobnijem sa svijeh strana gone me, i oru`aju se na me ni za {to.

109:4 Za ljubav moju ustaju na mene, a ja se molim.

109:5 Vra}aju mi zlo za dobro, i mr`nju za ljubav moju.

109:6 Postavi nad njim starje{inu bezbo`nika, i protivnik neka mu stane s desne strane.

109:7 Kad se stane suditi, neka iza|e kriv, i molitva njegova neka bude grijeh.

109:8 Neka budu dani njegovi kratki, i vlast njegovu neka dobije drugi.

109:9 Djeca njegova nek budu sirote, i `ena njegova udovica.

109:10 Djeca njegova nek se potucaju i prose, i neka tra`e hljeba izvan svojih pustolina.

109:11 Neka mu uzme du`nik sve {to ima, i neka razgrabe tu|ini muku njegovu.

109:12 Nek se ne na|e niko ko bi ga ljubio, ni ko bi se smilovao na sirote njegove.

109:13 Natra`je njegovo nek se zatre, u drugom koljenu neka pogine ime njihovo.

109:14 Bezakonje starijeh njegovijeh nek se spomene u Gospoda, i grijeh matere njegove nek se ne izbri{e.

109:15 Neka budu svagda pred Gospodom, i on neka istrijebi spomen njihov na zemlji;

109:16 Zato {to se nije sje}ao ~initi milost, nego je gonio ~ovjeka ni{tega i ubogoga, i tu`nome u srcu tra`io smrt.

109:17 Ljubio je kletvu, neka ga i stigne; nije mario za blagoslov, neka i otide od njega.

109:18 Nek se obu~e u kletvu kao u haljinu, i ona nek u|e u njega kao voda, i kao ulje u kosti njegove.

109:19 Nek mu ona bude kao haljina, u koju se obla~i, i kao pojas, kojim se svagda pa{e.

109:20 Taka plata nek bude od Gospoda onima koji me nenavide, i koji govore zlo na du}u moju.

109:21 A meni, Gospode, Gospode, u~ini {to prili~i imenu tvojemu. Ti si dobar, milo}u svojom izbavi me.

109:22 Jer sam nevoljan i ni{t, i srce je moje ranjeno u meni.

109:23 Nestaje me kao sjena, kad se odmi~e; tjeraju me kao skakavce.

109:24 Koljena moja iznemogo{e od posta, i tijelo moje omr{a.

109:25 Postadoh potsmijeh njima; vide}i me ma}u glavom svojom.

109:26 Pomozmi mi, Gospode, Bo`e moj, spasi me po milosti svojoj.

109:27 Neka poznadu da je ovo tvoja ruka, i ti, Gospode, da si ovo u~inio.

109:28 Oni kunu, a ti blagoslovi; ustaju, ali nek se postide, i sluga se tvoj obraduje.

109:29 Nek se protivnici moji obuku u sramotu, i kao haljinom nek se pokriju stidom svojim.

109:30 Hvali}u Gospoda veoma ustima svojima, i usred mnogih slavi}u ga,

109:31 Jer stoji s desne strane ubogome, da bi ga spasao od onijeh koji osu|uju du{u njegovu.

PSALAM 110

Re-e Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok polo`im neprijatelje tvoje za podno`je nogama tvojima.

110:2 Skiptar sile daje ti Gospod sa Siona: vladaj sred neprijatelja svojih.

110:3 U dan rata tvogega narod je tvoj gotov u svetoj krasoti. Kao rosa zori iz utrobe, taka je u tebe mladost tvoja.

110:4 Gospod se zakleo, i ne}e se pokajati: ti si sve{tenik dovijeka po redu Melhisedekovu.

110:5 Gospod je tebi s desne strane. Pobi}e u dan gnjeva svojega careve;

110:6 Sudi}e narodima, napuni}e zemlju trupova; satr}e glavu na zemlji {irokoj.

110:7 Iz potoka }e na putu piti, i zato }e podignuti glavu.

PSALAM 111

Hvalim te, Gospode, od svega srca na vije}u pravedni~kom i na saboru.

111:2 Velika su djela Gospodnja, draga svima koji ih ljube.

111:3 Djelo je njegovo slava i krasota, i pravda njegova traje dovijeka.

111:4 ^udesu je svoja u~inio da se ne zaborave; dobar je i milostiv Gospod.

111:5 Hranu daje onima koji ga se boje, pamti uvijek zavjet svoj.

111:6 Silu djela svojih javio je narodu svojemu dav{i im na{ljedstvo naroda.

111:7 Djela su ruku njegovijeh istina i pravda; vjerne su sve zapovijesti njegove;

111:8 Tvrde su za vavijek vijeka, osnovane na istini i pravdi.

111:9 Izbavljenje posla narodu svojemu; postavi zavavijek zavjet svoj. Ime je njegovo sveto, i valja mu se klanjati.

111:10 Po~etak je mudrosti strah Gospodnji; dobra su razuma svi koji ih tvore. Hvala njegova traje dovijeka.

PSALAM 112

Blago ~ovjeku koji se boji Gospoda, kome su veoma omiljele zapovijesti njegove.

112:2 Silno }e biti na zemlji sjeme njegovo, rod pravedni~ki bi}e blagosloven.

112:3 Obilje je i bogatstvo u domu njegovu, i pravda njegova traje dovijeka.

112:4 U tami sjaje vidjelo pravednicima od dobroga, milostivoga i pravednoga.

112:5 Blago onome koji je milostiv i daje u zajam! On }e dati tvr|u rije~ima svojim na sudu.

112:6 Jer ne}e posrnuti dovijeka, pravednik }e se spominjati uvijek.

112:7 Ne boji se zla glasa; srce je njegovo stalno, uzda se u Gospoda.

112:8 Utvr|eno je srce njegovo, ne}e se pobožati, i vidje}e kako padaju neprijatelji njegovi.

112:9 Prosipa, daje ubogima; pravda njegova traje dovijeka, rog se njegov uzvi{uje u slavi.

112:10 Bezbo`nik vidi, i jedi se, {krgu}e zubima svojim, i sahne. @elja }e bezbo`nicima propasti.

PSALAM 113

Hvalite, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje,

113:2 Da bude ime Gospodnje blagosloveno otasad i dovijeka.

113:3 Od istoka sun~anoga do zapada da se slavi ime Gospodnje.

113:4 Uzvi{en je nad svima narodima Gospod; svrh nebesa je slava njegova.

113:5 Ko je kao Gospod, Bog na{, koji sjedi na visini;

113:6 Koji se sagiba da vidi {to je na nebesima i na zemlji;

113:7 Koji iz praha podi`e ubogoga, i iz kala uzvi{uje ni{tega;

113:8 I posa|uje ga s knezovima, s knezovima u narodu njegovu;

113:9 Od nerotkinje naseljava ku}u, u~niv{i je radosnom majkom sinovima. Aliluja!

PSALAM 114

Kad iza|e Izrailj iz Misira, dom Jakovljevi iz naroda tu|ega,

114:2 Judeja postade svetinja Bo`ija, Izrailj oblast njegova.

114:3 More vidje i pobje`e; Jordan se obrati natrag.

114:4 Gore skaka{e kao ovnovi, brda{ca kao jaganjci.

114:5 [to ti bi, more, te pobje`e i tebi, Jordane, te se obrati natrag?

114:6 Gore, {to ska~ete kao ovnovi, i brda{ca, kao jaganjci?

114:7 Pred licem Gospodnjim drk}i, zemljo, pred licem Boga Jakovljeva.

114:8 Koji pretvara kamen u jezero vodeno, granit u izvor vodeni.

PSALAM 115

Ne nama, Gospode, ne nama, nego imenu svomemu daj slavu, po milosti svojoj, po istini svojoj.

115:2 Za{to da govore narodi: gdje li je Bog njihov?

115:3 Bog je na{ na nebesima, tvori sve {to ho}e.

115:4 Idoli su njihovi srebro i zlato, djelo ruku ~ovje~ijih.

115:5 Usta imaju, a ne govore; o~i imaju, a ne vide;

115:6 U{i imaju, a ne ~uju; nozdrve imaju, a ne miri{u;

115:7 Ruke imaju, a ne hvataju; noge imaju, a ne hode, i ne pu{taju glasa iz grla svojega.

115:8 Taki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

115:9 Dome Izrailjev, uzdaj se u Gospoda; on im je pomo} i {tit.

115:10 Dome Aronov, uzdaj se u Gospoda; on im je pomo} i {tit.

115:11 Koji se bojite Gospoda, uzdajte se u Gospoda; on im je pomo} i {tit.

115:12 Gospod nas se opominje, blagosilja nas, blagosilja dom Izrailjev, blagosilja dom Aronov;

115:13 Blagosilja one koji se boje Gospoda, male i velike.

115:14 Da vam Gospod umno`i blagoslove, vama i sinovima va{im!

115:15 Gospod da vas blagoslovi, tvorac neba i zemlje!

115:16 Nebo je nebo Gospodnje, a zemlju je dao sinovima ~ovje~ijim.

115:17 Ne}e te mrtvi hvaliti, Gospode, niti oni koji si|u onamo gdje se mu~i.

115:18 Nego }emo mi blagosiljati Gospoda ot sad i do vijeka. Aliluja!

PSALAM 116

Milo mi je {to Gospod usli{i molitveni glas moj;

116:2 [to prignu k meni uho svoje; i zato }u ga u sve dane svoje prizivati.

116:3 Opkoli{e me bolesti smrtna, i jadi pakleni zadesi{e me, nai|oh na tugu i muku;

116:4 Ali prizvah ime Gospodnje: Gospode! izbavi du{u moju!

116:5 Dobar je Gospod i pravedan, i Bog je na{ milostiv;

116:6 ^uva proste Gospod; bijah u nevolji, i pomo`e mi.

116:7 Vрати se du{o moja, u mir svoj! jer je Gospod dobrotvor tvoj!

116:8 Ti si izbavio du{u moju od smrti, oko moje od suza, nogu moju od spoticanja.

116:9 Hodi}u pred licem Gospodnjim po zemlji `ivijeh.

116:10 Vjerovah kad govorih: u ljutoj sam nevolji.

116:11 Rekoh u smetnji svojoj: svaki je ~ovjek la`a.

116:12 [ta }u vratiti Gospodu za sva dobra {to mi je u~inio?

116:13 Uze}u ~a{u spasenja, i prizva}u ime Gospodnje.

116:14 Izvr{i}u obe}anja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem.

116:15 Skupa je pred Gospodom smrt svetaca njegovijeh.

116:16 O Gospode! ja sam sluga tvoj, ja sam sluga tvoj, sin slu{kinje tvoje; raskovao si s mene okove moje.

116:17 @rtvu za hvalu prinije}u tebi, i ime Gospodnje prizva}u.

116:18 Izvr{i}u obe}anja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem,

116:19 U dvoru doma Gospodnjega, usred tebe, Jerusalime. Aliluja!

PSALAM 117

Hvalite Gospoda svi narodi, slavite ga sva plemena;

117:2 Jer je velika milost njegova k nama, i istina Gospodnja traje dovijeka. Aliluja!

PSALAM 118

Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost njegova.

118:2 Neka re~e Izrailj da je dovijeka milost njegova;

118:3 Neka re~e dom Aronov da je dovijeka milost njegova;

118:4 Neka reku svi koji se boje Gospoda da je dovijeka milost njegova.

118:5 Iz tjeskobe povikah ka Gospodu i usli{i me, izvede me na prostrano mjesto Gospod.

118:6 Gospod je sa mnom, ne bojim se; {ta }e mi u~initi ~ovjek?

118:7 Gospod mi je pomo}nik: slobodno }u gledati u neprijatelje svoje.

118:8 Bolje je uzdati se u Gospoda nego li se oslanjati na ~ovjeka;

118:9 Bolje je uzdati se u Gospoda negoli se oslanjati na knezove.

118:10 Svi me narodi opkoli{e; ali ih u ime Gospodnje razbih.

118:11 Opteko{e, opkoli{e me; ali ih u ime Gospodnje razbih.

118:12 Opkoli{e me kao p~ele sat, i ulasi{e se kao oganj u trnju: u ime ih Gospodnje razbih.

118:13 Otisnuo si me da padnem, ali me Gospod prihvati.

118:14 Gospod je hvala moja i pjesma; on mi postade spasitelj.

118:15 Glas radosti i spasenja ~uje se u kolibama pravedni~kim: »desnica Gospodnja daje silu;

118:16 Desnica Gospodnja uzvi{uje, desnica Gospodnja daje silu.«

118:17 Ne}u umrijeti, nego }u `iv biti, i kazivati djela Gospodnja.

118:18 Karaju}i pokara me Gospod; ali me smrti ne dade.

118:19 Otvorite mi vrata od pravde, u}i }u na njih, slavi}u Gospoda.

118:20 »Evo vrata Gospodnja, na koja ulaze pravednici!«

118:21 Hvalim te, {to si me usli{io, i postao mi spasitelj.

118:22 Kamen koji odbaci{e zidari, posta glava od ugla.

118:23 To bi od Gospoda i divno je u na{im o~ima.

118:24 Evo dan, koji stvori Gospod! Radujmo se i veselimo se u nj!

118:25 O Gospode, pomoz! o Gospode, daj da bude u napredak!

118:26 Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjega.

118:27 Gospod je Bog krjepak, i on nas obasja; `rtvu prazni~nu, vezanu vrcama, vodite k rogovima `rtveniku.

118:28 Ti si Bog moj, tebe hvalim, Bo`e moj, tebe uzvi{ujem.

118:29 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je milost njegova dovijeka.

PSALAM 119

Blago onima kojima je put ~ist, koji hode u zakonu Gospodnjem.

119:2 Blago onima koji ~uvaju otkrivenja njegova, svijem srcem tra`e ga;

119:3 Koji ne ~ine bezakonja, hode putovima njegovijem!

119:4 Ti si dao zapovijesti svoje, da se ~uvaju dobro.

119:5 Kad bi putovi moji bili upravljani da ~uvam naredbe tvoje!

119:6 Onda se ne bih postidio, paze}i na zapovijesti tvoje;

119:7 Hvalio bih te s pravijem srcem, u~e}i se pravednijem zakonima tvojim.

119:8 ^uva}u naredbe tvoje, nemoj me ostaviti sasvijem.

119:9 Kako }e mladi} o~istiti put svoj? Vladaju}i se po tvojim rije~ima.

119:10 Svijem srcem svojim tra`im tebe, ne daj mi da za|em od zapovijesti tvojih.

119:11 U srce svoje zatvorio sam rije~ tvoju, da ti ne grije{im.

119:12 Blagosloven si, Gospode! nau-i me naredbama svojim.

119:13 Ustima svojim javljam sve sudove usta tvojih.

119:14 Na putu otkrivenja tvojih radujem se kao za veliko bogatstvo.

119:15 O zapovijestima tvojim razmi{ljam, i pazim na putove tvoje.

119:16 Naredbama tvojim tje{im se, ne zaboravljam rije~i tvoje.

119:17 U~ini milost sluzi svojemu, da bih `ivio i ~uvao rije~ tvoju.

119:18 Otvori o~i moje, da bih vidio ~udesu zakona tvojega;

119:19 Gost sam na zemlji, nemoj sakriti od mene zapovijesti svojih.

119:20 Iznemo`e du{a moja `ele}i bez prestanka poznati sudove tvoje.

119:21 Ti si stra{an prokletim oholicama, koje zastranjuju od zapovijesti tvojih.

119:22 Odvrati od mene rug i sramotu, jer ~uvam otkrivenja tvoja.

119:23 Sjede knezovi i dogovaraju se na mene; a sluga tvoj razmi{lja o naredbama tvojim.

119:24 Otkrivenja su tvoja utjeha moja, savjetnici moji.

119:25 Du{a moja le`i u prahu; o`ivi me po rije~i svojoj.

119:26 Kazujem putove svoje, i ~uje{ me; nau-i me naredbama svojim.

119:27 Urazumi me o putu zapovijesti svojih, i razmi{lja}u o ~udesima tvojim.

119:28 Suze proliva du{a moja od tuge, otkrijepi me po rije~i svojoj.

119:29 Put la`ni ukloni od mene i zakon svoj daruj mi.

119:30 Put istini izbrah, zakone tvoje tra`im.

119:31 Prionuh za otkrivenja tvoja, Gospode; nemoj me osramotiti.

119:32 Putem zapovijesti tvojih tr~im, jer si ra{irio srce moje.

119:33 Poka`i mi, Gospode, put naredaba svojih, da ga se dr`im do kraja.

119:34 Urazumi me, i dr`a}u se zakona tvojega, i ~uvati ga svijem srcem.

119:35 Postavi me na stazu zapovijesti svojih, jer mi je ona omiljela.

119:36 Previj srce moje k otkrivenjima svojim, a ne k lakomstvu.

119:37 Odvrati o~i moje da ne gledaju ni{tavila, putem svojim o`ivi me.

119:38 Ispuni sluzi svojemu rije~ svoju da te se boji.

119:39 Ukloni rug moj, kojega se pla{im; jer su sudovi tvoji blagi.

119:40 Mile su mi zapovijesti tvoje, pravdom svojom o`ivi me.

119:41 Neka do|e na me milost tvoja, Gospode, pomo} tvoja po rije~i tvojoj.

119:42 I ja }u odgovoriti onome koji me ru`i; jer se uzdam u rije~ tvoju.

119:43 Nemoj uzeti nigda od usta mojih rije~i istine, jer ~ekam sudove tvoje.

119:44 I ~uva}u zakon tvoj svagda, do vijeka i bez prestanka.

119:45 Hodi}u slobodno, jer tra`im zapovijesti tvoje.

119:46 Govori}u o otkrivenjima tvojim pred carevima, i ne}u se stidjeti.

119:47 Tje{i}u se zapovijestima tvojim, koje ljubim.

119:48 Ruke svoje pru`am k zapovijestima tvojim, koje ljubim, i razmi{ljam o naredbama tvojim.

119:49 Opomeni se rije~i svoje k sluzi svojemu, na koju si mi zapovjedio da se oslanjam.

119:50 U nevolji mojoj tje{i me {to me rije~ tvoja o`ivljava.

119:51 Oholi mi se rugaju veoma; ali ja ne otstupam od zakona tvojega.

119:52 Pamtim sudove tvoje od iskona, Gospode, i tje{im se.

119:53 Gnjev me obuzima na bezbo`nike, koji ostavljaju zakon tvoj.

119:54 Naredbe su tvoje pjesma moja u putni~kom stanu mojem.

119:55 No}u pominjem ime tvoje, Gospode, i ~uvam zakon tvoj.

119:56 To je moje, da ~uvam zapovijesti tvoje.

119:57 Dio moj ti si, Gospode; naumio sam ~uvati rije~i tvoje.

119:58 Molim ti se iz svega srca, smiluj se na me po rije~i svojoj.

119:59 Razmatram putove svoje, i obra}am noge svoje k otkrivenjima tvojim.

119:60 Hitim, i ne zate`em se ~uvati zapovijesti tvoje.

119:61 Mre`e bezbo`ni-ke opkoli{e me, ali zakona tvojega ne zaboravljam.

119:62 U po no}i ustajem da te slavim za pravedne sudove tvoje.

119:63 U zajednici sam sa svima koji se tebe boje i koji ~uvaju zapovijesti tvoje.

119:64 Dobrote je tvoje, Gospode, puna sva zemlja; naredbama svojim nau~i me.

119:65 U~inio si dobro sluzi svojemu, Gospode, po rije~i svojoj.

119:66 Dobroj misli i znanju nau~i me, jer zapovijestima tvojim vjerujem.

119:67 Prije stradanja svojega lutah, a sad ~uvam rije~ tvoju.

119:68 Ti si dobar, i dobro ~ini{; nau~i me naredbama svojim.

119:69 Oholi pletu na mene la`, ali se ja svijem srcem dr`im zapovijesti tvojih.

119:70 Zadriglo je srce njihovo kao salo, a ja se tje{im zakonom tvojim.

119:71 Dobro mi je {to stradam, da se nau~im naredbama tvojim.

119:72 Miliji mi je zakon usta tvojih nego tisu}e zlata i srebra.

119:73 Ruke tvoje stvorile su me i na~inile me; urazumi me, i nau~i}u se zapovijestima tvojim.

119:74 Koji se tebe boje, vidje}e me, i radova}e se {to se uzdam u tvoju rije~.

119:75 Znam da su sudovi tvoji, Gospode, pravedni, i po pravdi me kara{.

119:76 Neka bude dobrotva tvoja utjeha moja, kao {to si rekao sluzi svojemu.

119:77 Neka do|e k meni milosr|e tvoje, i o`ivim; jer je zakon tvoj utjeha moja.

119:78 Nek se postide oholi; jer me bez krivice obori{e. Ja razmi{ljam o zapovijestima tvojim.

119:79 Nek se obrate k meni koji se tebe boje, i koji znadu otkrivenja tvoja.

119:80 Srce moje neka bude savr{eno u naredbama tvojim, da se ne postidim.

119:81 ^ezne du{a moja za spasenjem tvojim, rije~ tvoju ~ekam.

119:82 ^eznu o~i moje za rije~ju tvojom; govorim: kad }e{ me utje{iti?

119:83 Postadoh kao mijeh u dimu, ali tvojih naredaba ne zaboravim.

119:84 Koliko }e biti dana sluge tvojega? Kad }e{ suditi onima koji me gone?

119:85 Oholi iskopa{e mi jamu nasuprot zakonu tvojemu.

119:86 Sve su zapovijesti tvoje istina; bez krivice me gone, pomoz mi.

119:87 Umalo me ne ubi{e na zemlji, ali ja ne ostavljam zapovijesti tvojih.

119:88 Po milosti svojoj o`ivi me, i ~uva}u otkrivenja usta tvojih.

119:89 Dovijeka je, Gospode, rije~ tvoja utvr|ena na nebesima,

119:90 Od koljena do koljena istina tvoja; ti si postavio zemlju, i stoji.

119:91 Po tvojoj naredbi sve stoji sad; jer sve slu`i tebi.

119:92 Da nije zakon tvoj bio utjeha moja, poginuo bih u nevolji svojoj.

119:93 Zapovijesti tvojih ne}u zaboraviti do vijeka, jer me njima o`ivljava{.

119:94 Ja sam tvoj, pomoz mi, jer tra`im zapovijesti tvoje.

119:95 Bezbo`nici gledaju da me ubiju; a ja razmi{ljam o tvojim otkrivenjima.

119:96 Svemu savr{enome vidjeh kraj; ali je zapovijest tvoja veoma {iroka.

119:97 Kako ljubim zakon tvoj! Vas dan mislim o njemu.

119:98 Zapovijest tvoja ~ini me mudrijega od neprijatelja mojih; jer je sa mnom uvijek.

119:99 Razumniji postah od svih u~itelja svojih; jer razmi{ljam o tvojim otkrivenjima.

119:100 Mudriji sam od staraca; jer zapovijesti tvoje ~uvam.

119:101 Od svakoga zloga puta zaustavljam noge svoje, da bih ~uvao rije~ tvoju.

119:102 Od naredaba tvojih ne odstupam; jer si me ti nau~io.

119:103 Kako su slatke jeziku mojemu rije~i tvoje, sla|e od meda ustima mojima!

119:104 Od zapovijesti tvojih postadoh razuman; toga radi mrzim na svaki put la`ni.

119:105 Rije~ je tvoja `i`ak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj.

119:106 Zakleh se da }u ~uvati naredbe pravde tvoje, i izvr{i}u.

119:107 Poni{ten sam veoma, Gospode, o`ivi me po rije~i svojoj.

119:108 Neka ti bude ugodna, Gospode, dobrovoljna `rtva usta mojih, i sudovima svojim nau~i me.

119:109 Du{a je moja u ruci mojoj neprestano u nevolji; ali zakona tvojega ne zaboravljam.

119:110 Bezbo`nici su mi metnuli zamku; ali od zapovijesti tvojih ne zastranih.

119:111 Prisvojih otkrivenja tvoja zavavijek; jer su radost srcu mojemu.

119:112 Privolio sam srce svoje da tvori naredbe tvoje navijek, do kraja.

119:113 Koji prestupaju zakon, ja na njih mrzim, a zakon tvoj ljubim.

119:114 Ti si zaklon moj i {tit moj; rije~ tvoju ~ekam.

119:115 Idite od mene, bezakonici! I ~uva}u zapovijesti Boga svojega.

119:116 Ukrijepi me po rije~i svojoj i bi}u `iv, i nemoj me osramotiti u nadanju mom.

119:117 Utvrdi me, i spa}u se, i razmi{lja}u o naredbama tvojim bez prestanka.

119:118 Obara{ sve koji odstupaju od naredaba tvojih; jer su pomisli njihove la`.

119:119 Kao gar baca{ sve bezbo`nike na zemlji; toga radi omilje{e mi otkrivenja tvoja.

119:120 Drk}e od straha tvojega tijelo moje, i sudova tvojih bojim se.

119:121 ^inim sud i pravdu, ne daj me onima koji me gone.

119:122 Odrani slugu svojega na dobro njegovo, da mi ne ~ine sile oholi.

119:123 O~i moje ~eznu za spasenjem tvojim i za rije~ju pravde tvoje.

119:124 U~ini sluzi svojemu po milosti svojoj, i naredbama svojim nau~i me.

119:125 Ja sam sluga tvoj; urazumi me, i pozna}u otkrivenja tvoja.

119:126 Vrijeme je da Gospod radi; obori{e zakon tvoj.

119:127 Toga radi ljubim zapovijesti tvoje ve}ma nego zlato i drago kamenje.

119:128 Toga radi zapovijesti tvoje dr`im da su vjerne, na svaki put la`ni mrzim.

119:129 Divna su otkrivenja tvoja; zato ih ~uva du{a moja.

119:130 Rije-i tvoje kad se jave, prosvjetljuju i urazumljuju proste.

119:131 Otvoram usta svoja da odahnem, jer sam `edan zapovijesti tvojih.

119:132 Pogledaj na me i smiluj se na me, kao {to radi{ s onima koji ljube ime tvoje.

119:133 Tvrđi stope moje u rije-i svojoj, i ne daj nikakome bezakonju da oblada mnom.

119:134 Izbavi me od nasilja ljudskoga, i ~uva}u zapovijesti tvoje.

119:135 Svjetlo{u lica svojega obasjaj slugu svojega, i nau-i me naredbama svojim.

119:136 O-i moje liju potoke, zato {to ne ~uvaju zakona tvojega.

119:137 Pravedan si, Gospode, i pravi su sudovi tvoji.

119:138 Javio si pravdu u otkrivenjima svojim, i istinu cijelu.

119:139 Revnost moja jede me, zato {to moji neprijatelji zaboravi{e rije-i tvoje.

119:140 Rije~ je tvoja veoma ~ista, i sluga je tvoj veoma ljubi.

119:141 Ja sam malen i poni{ten, ali zapovijesti tvojih ne zaboravljam.

119:142 Pravda je tvoja pravda vje~na, i zakon tvoj istina.

119:143 Tuga i nevolja na|e me, zapovijesti su tvoje utjeha moja.

119:144 Vje~na je pravda u otkrivenjima tvojim; urazumi me, i bi}u `iv.

119:145 Vi~em iz svega srca: usli{i me, Gospode; sa~uva}u naredbe tvoje.

119:146 Prizivam te, pomoz mi; dr`a}u se otkrivenja tvojih.

119:147 Pretje~em svanu}e, i vi~em; rije~ tvoju ~ekam.

119:148 Pretje~u o-i moje jutrenju stra`u, da bih razmi{lja o rije-i tvojoj.

119:149 ^uj glas moj po milosti svojoj, Gospode; po sudu svojemu o`ivi me.

119:150 Priku~uju se koji ljube bezakonje; udaljili su se od zakona tvojega.

119:151 Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovijesti tvoje istina.

119:152 Odavna znam za otkrivenja tvoja, da si ih postavio zavavijek.

119:153 Pogledaj nevolju moju, i izbavi me, jer ne zaboravljam zakona tvojega.

119:154 Primi se stvari moje, i odbrani me; po rije-i svojoj o`ivi me.

119:155 Daleko je od bezbo`nika spasenje, jer se ne dr`e naredaba tvojih.

119:156 Milosr|e je tvoje, Gospode, veliko; po pravome sudu svom o`ivi me.

119:157 Mnogo je protivnika mojih i neprijatelja mojih; ali ja ne otstupam od otkrivenja tvojih.

119:158 Vidim odmetnike, i mrsko mi je; jer ne ~uvaju rije-i tvoje.

119:159 Gledaj, kako ljubim zapovijesti tvoje, Gospode, po milosti svojoj o`ivi me.

119:160 Osnova je rije-i tvoje istina, i vje~an je svaki sud pravde tvoje.

119:161 Knezovi me gone ni za {to, ali se srce moje boji rije-i tvoje.

119:162 Radujem se rije-i tvojoj kao onaj koji zadobije velik plijen.

119:163 Mrzim na la` i gadim se na nju, ljubim zakon tvoj.

119:164 Sedam puta na dan hvalim te za sudove pravde tvoje.

119:165 Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih nema spoticanja.

119:166 ^ekam spasenje tvoje, Gospode, i zapovijesti tvoje izvr{ujem.

119:167 Du{a moja ~uva otkrivenja tvoja, i ja ih ljubim veoma.

119:168 ^uvam zapovijesti tvoje i otkrivenja; jer su svi putovi moji pred tobom.

119:169 Neka iza|e tu`njava moja preda te, Gospode! Po rije~i svojoj urazumi me.

119:170 Neka do|e moljenje moje preda te! Po rije~i svojoj izbavi me.

119:171 Usta }e moja pjevati hvalu, kad me nau~i{ naredbama svojim.

119:172 Jezik }e moj kazivati rije~ tvoju, jer su sve zapovijesti tvoje pravedne.

119:173 Neka mi bude ruka tvoja u pomo}i; jer mi omilje{e zapovijesti tvoje;

119:174 @edan sam spasenja tvojega, Gospode, i zakon je tvoj utjeha moja.

119:175 Neka `ivi du{a moja i tebe hvali, i sudovi tvoji neka mi pomogu.

119:176 Za|oh kao ovca izgubljena: tra`i slugu svojega; jer zapovijesti tvojih ne zaboravih.

PSALAM 120

Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usli{i me.

120:2 Gospode! izbavi du{u moju od usta la`ljivijeh i od jezika lukavoga.

120:3 [ta }e ti dati i {ta }e ti prinijeti jezik lukavi?

120:4 On je kao o{tre strijele u jakoga, kao ugljevlje smrekovo.

120:5 Te{ko meni kad sam tu|in kod Meseha, `ivim kod {atora Kidarskih.

120:6 Dugo je `ivjela du{a moja s onima koji mrze na mir.

120:7 Ja sam miran; ali kad stanem govoriti u njih je rat.

PSALAM 121

Podi`em o~i svoje ka gorama, odakle mi dolazi pomo}?

121:2 Pomo} je meni od Gospoda, koji je stvorio nebo i zemlju.

121:3 Ne}e dati da popuzne noga tvoja; ne drijemlje ~uvar tvoj.

121:4 Gle, ne drijemlje i ne spava ~uvar Izraeljev.

121:5 Gospod je ~uvar tvoj, Gospod je sjen tvoj, on ti je s desne strane.

121:6 Danju te ne}e sunce ubiti ni mjesec no}u.

121:7 Gospod }e te sa~uvati od svakoga zla, sa~uva}e du{u tvoju Gospod.

121:8 Gospod }e ~uvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, otsad i dovijeka.

PSALAM 122

Obradovah se kad mi reko{e: hajdemo u dom Gospodnji!

122:2 Evo, stoje noge na{e na vratima tvojim, Jerusalime!

122:3 Jerusalim je izidan, kao grad sliven u jednu zgradu.

122:4 Onamo idu plemena, plemena Gospodnja, po naredbi Izrailjevoj da slave ime Gospodnje.

122:5 Ondje stoje prijestoli sudski, prijestoli doma Davidova.

122:6 I{tite mira Jerusalimu; neka bude dobro onima koji ljube tebe!

122:7 Neka bude mir oko zidova tvojih, i ~estitost u dvorima tvojim!

122:8 Radi bra}e svoje, i prijatelja svojih govorim: mir ti!

122:9 Radi doma Gospoda Boga na{ega `elim ti dobro.

PSALAM 123

Ktebi podi`em o~i svoje, koji `ivi{ na nebesima!

123:2 Kao {to su o~i slugama uprte u ruku gospodara njihovijeh, kao o~i slu{kinjine u ruku gospo|e njezine, tako su o~i na{e u Gospoda Boga na{ega, dok se smiluje na nas.

123:3 Smiluj se na nas, Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno napitali sramote;

123:4 Dovoljno se napitala du{a na{a ruga od ponositijeh, i sramote od oholijeh.

PSALAM 124

Da nije bio Gospod s nama, neka re-e Izrailj,
 124:2 Da nije bio Gospod s nama, kad lju-
 di usta{e na nas,

124:3 @ive bi nas pro`drli, kad se raspali gnjev
 njihov na nas;

124:4 Potopila bi nas voda, rijeka bi pokrila du-
 {u na{u;

124:5 Pokrila bi du{u na{u silna voda.

124:6 Blagosloven Gospod, koji nas ne daje zu-
 bima njihovijem da nas rastr`u!

124:7 Du{a se na{a izbavi kao ptica iz zamke lo-
 va-ke; zamka se raskide, i mi se izbavimo.

124:8 Pomo} je na{a u imenu Gospodnjem, koji
 je stvorio nebo i zemlju.

PSALAM 125

Ko se uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, ne
 pomje{a se, ostaje dovijeka.

125:2 Oko Jerusalima su gore, i Gospod je oko
 naroda svojega otsad i dovijeka.

125:3 Jer ne}e ostati skiptar bezbo`ni-ki nad di-
 jelom pravedni~kim, da ne bi pravednici pru`ili
 svoje na bezakonje.

125:4 U~ini, Gospode, dobro dobrima i onima
 koji su prava srca.

125:5 A koji svr}u na krive pute, otjera}e Go-
 spod s onima koji ~ine bezakonje. Mir Izrailju!

PSALAM 126

Kad vra}a{e Gospod roblje Sionsko, bijasmo
 kao u snu.

126:2 Tada usta na{a bijahu puna radosti, i jezik
 na{ pjevanja. Tada govorahu po narodima: veliko
 djelo ~ini Gospod na njima.

126:3 Veliko djelo ~ini Gospod na nama; razve-
 selismo se.

126:4 Vra}aj, gospode, roblje na{e, kao potoke
 na sasueni zemlju.

126:5 Koji su sa suzama sijali, neka `anju s pje-
 vanjem.

126:6 Ide i pla~e koji nosi sjeme da sije; po}i }e
 s pjesmom nose}i snopove svoje.

PSALAM 127

Ako Gospod ne}e graditi doma, uzalud se mu-
 ~e koji ga grade; ako ne}e Gospod ~uvati
 grada, uzalud ne spava stra`ar.

127:2 Uzalud ranite, dockan lije`ete, jedete
 hljeb umorni; milome svojemu on daje san.

127:3 Evo na{ljedstva od Gospoda: djeca, porod
 je dar od njega.

127:4 [to su strijele u ruci jakome, to su sinovi
 mladi.

127:5 Blago ~ovjeku koji je njima napunio tul
 svoj! Ne}e se osramotiti kad se stanu razgovarati s
 neprijateljima na vratima.

PSALAM 128

Blago svakome, koji se boji Gospoda, koji ho-
 di putovima njegovijem!

128:2 Jer }e jesti od trudova ruku svojih. Blago
 tebi, i dobro ti je.

128:3 @ena je tvoja kao rodna loza usred doma
 tvojega; sinovi tvoji kao grane maslinove oko stola
 tvojega.

128:4 Gle, tako }e biti blagosloven ~ovjek koji
 se boji Gospoda.

128:5 Blagoslovi}e te Gospod sa Siona, i gleda-
 }e{ dobro Jerusalimsko u sve dane `ivota svojega;

128:6 Vidje}e{ sinove u sinova svojih. Mir Izra-
 ilju!

PSALAM 129

Mnogo mi dosa|iva{e od mladosti moje neka
 re-e Izrailj,

129:2 Mnogo mi dosa|iva{e od mladosti moje,
 ali me ne svlada{e.

129:3 Na le|ima mojim ora{e ora~i, i vodi{e du-ge brazde svoje.

129:4 Gospod je pravedan; isije~e konopce bezbo`ni-ke.

129:5 Postidje}e se, odbi}e se svi koji nenavide Sion.

129:6 Bi}e kao trava na krovovima, koja se sa-su{uje prije nego se po~upa,

129:7 Od koje ne}e `etelac napuniti ruke svoje, niti naru~ja svoja vezilac;

129:8 I koji prolaze ne}e re}i: »Blagoslov Gospodnji na vama! blagosiljamo vas imenom Gospodnjim.«

PSALAM 130

Iz dubine vi-em k tebi, Gospode!

130:2 Gospode! ~uj glas moj. Neka paze u{i tvoje na glas moljenja mojega.

130:3 Ako }e{ na bezakonje gledati, Gospode: Gospode, ko }e ostati?

130:4 Ali je u tebe pra{tanje, da bi te se bojali.

130:5 ^ekam Gospoda; ~eka du{a moja; uzdam se u rije~ njegovu.

130:6 Du{a moja ~eka Gospoda ve}ma nego stra`e jutarnje, koje stra`e jutrom.

130:7 Neka ~eka Izrailj Gospoda; jer je u Gospoda milost, i velik je u njega otkup.

130:8 I on }e otkupiti Izrailja od svih bezakona njegovijeh.

PSALAM 131

Gospode! ne nadima se srce moje, niti se uznose o~i moje; niti idem na veliko, ni na ono {to je vi{e od mene.

131:2 Smjieran sam i krotak du{om svojom, kao dijete kraj matere; kao dijete du{a je moja u meni.

131:3 Nek se uzda Izrailj u Gospoda otsad i do vijeka.

PSALAM 132

Opomeni se, Gospode, Davida i sve smjernosti njegove,

132:2 Kako se kunija{e Gospodu, i zavjetova{e Bogu Jakovljevu:

132:3 »Ne}u u}i u {ator doma svojega, niti }u le}i na postelju odra svojega;

132:4 Ne}u dati sna o~ima svojim, ni vje|ama svojim drijema;

132:5 Dok ne na|em mjesta Gospodu, stana Bogu Jakovljevu.«

132:6 Evo, ~usmo da je u Jefremovoj zemlji, na|osmo ga na poljima Kirijat-Jarimskim.

132:7 U|imo u stan njegov, poklonimo se podno`ju nogu njegovijeh.

132:8 Stani, Gospode, na po~ivali{tu svojem, ti i kov~eg sile tvoje.

132:9 Sve{tenici tvoji nek se obuku u pravdu, i sveci tvoji nek se raduju.

132:10 Radi Davida sluge svojega nemoj odvratiti lica od pomazanika svojega.

132:11 Zakle se Gospod Davidu u istini, od koje ne}e odstupati; od poroda tvojega posadi}u na prijestolu tvojemu.

132:12 Ako sinovi tvoji u{~uvaju zavjet moj i otkrivenja moja kojima }u ih nau~iti, onda }e i sinovi njihovi do vijeka sjedjeti na prijestolu svom.

132:13 Jer je izabrao Gospod Sion, i omilje mu `ivjeti na njemu.

132:14 Ovo je po~ivali{te moje uvijek, ovdje }u se naseliti; jer mi je omiljelo.

132:15 Hranu }u njegovu blagosloviti, ni{te njegove nasiti}u hljeba.

132:16 Sve{tenike }u njegove obu}i u spasenje, i sveti }e se njegovi radovati.

132:17 Tu }u u~initi da uzraste rog Davidu, postavi}u vidjelo pomazaniku svojemu.

132:18 Neprijatelje }u njegove obu}i u sramotu; a na njemu }e cvjetati vijenac njegov.

PSALAM 133

Kako je lijepo i krasno kad sva bra}a `ive zajedno!

133:2 Kao dobro ulje na glavi, koje se sta-e na bradu, bradu Aronovu, koje se sta-e na skut od haljine njegove;

133:3 Kao rosa na Ermonu, koja slazi na gore Sionske. jer je ondje utvrdio Gospod blagoslov i `ivot dovijeka.

PSALAM 134

Sad blagosiljajte Gospoda, sve sluge Gospodnje, koje stojite u domu Gospodnjem no}u.

134:2 Podignite ruke svoje k svetinji, i blagosiljajte Gospoda.

134:3 Blagoslovi}e te sa Siona Gospod, koji je stvorio nebo i zemlju.

PSALAM 135

Hvalite ime Gospodnje, hvalite, sluge Gospodnje,

135:2 Koji stojite u domu Gospodnjem; u dvorima doma Boga na{ega.

135:3 Hvalite Gospoda, jer je dobar Gospod; pojte imenu njegovu, jer je slatko.

135:4 Jer Jakova izabra sebi Gospod, Izrailja za dostojanje svoje.

135:5 Jer poznah da je velik Gospod, i Gospod na{ svrh svijeh bogova.

135:6 [to god ho}e, sve Gospod ~ini, na nebesima i na zemlji, u morima i u svima bezdanima.

135:7 Izvodi oblake od kraja zemlje, munje ~ini usred da`da, izvodi vjetar iz staja njegovijeh.

135:8 On pobi prvence u Misiru od ~ovjeka do `ivin~eta.

135:9 Pokaza znake i ~udesu usred tebe, Misire, na Faraonu i na svijem slugama njegovijem.

135:10 Pobi narode velike, i izgubi careve jake:

135:11 Siona, cara Amorejskoga i Oga, cara Vavilonskoga, i sva carstva Hananska;

135:12 I dade zemlju njihovu u dostojanje, u dostojanje Izrailju, narodu svojemu.

135:13 Gospode! ime je tvoje vje~no; Gospode! spomen je tvoj od koljena do koljena.

135:14 Jer }e suditi Gospod narodu svojemu, i na sluge svoje smilova}e se.

135:15 Idoli su neznabo`a~ki srebro i zlato, djelovali ruku ~ovje~ijih;

135:16 Usta imaju, a ne govore; o~i imaju, a ne vide;

135:17 U{ }i imaju, a ne ~uju; niti ima dihanja u ustima njihovijem.

135:18 Kakvi su oni onaki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

135:19 Dome Izrailjev, blagosiljaj Gospoda; dome Aronov, blagosiljaj Gospoda;

135:20 Dome Levijev, blagosiljaj Gospoda; koji se bojite Gospoda, blagosiljajte Gospoda.

135:21 Blagosloven Gospod na Sionu, koji `ivi u Jerusalimu! Aliluja!

PSALAM 136

Slavite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka milost njegova;

136:2 Slavite Boga nad bogovima; jer je dovijeka milost njegova.

136:3 Slavite gospodara nad gospodarima; jer je dovijeka milost njegova;

136:4 Onoga, koji jedan tvori ~udesu velika; jer je dovijeka milost njegova;

136:5 Koji je stvorio nebesa premudro; jer je dovijeka milost njegova;

136:6 Utvrdio zemlju na vodi; jer je dovijeka milost njegova;

136:7 Stvorio velika vidjela; jer je dovijeka milost njegova;

136:8 Sunce, da upravlja danom; jer je dovijeka milost njegova;

136:9 Mjesec i zvijezde, da upravljaju no}u; jer je dovijeka milost njegova;

136:10 Koji pobi Misir u prvincima njegovijem; jer je dovijeka milost njegova;

136:11 Izvede iz njega Izrailja; jer je dovijeka milost njegova;

136:12 Rukom krjepkom i mišicom podignutom; jer je dovijeka milost njegova;

136:13 Koji razdvoji Crveno More; jer je dovijeka milost njegova;

136:14 I provede Izrailja kroz sred njega; jer je dovijeka milost njegova;

136:15 A Faraona i vojsku njegovu vrèe u More Crveno; jer je dovijeka milost njegova;

136:16 Prevede narod svoj preko pustinje; jer je dovijeka milost njegova;

136:17 Pobi careve velike; jer je dovijeka milost njegova;

136:18 I izgubi careve znatne; jer je dovijeka milost njegova;

136:19 Siona cara Amorejskoga; jer je dovijeka milost njegova;

136:20 I Oga cara Vasanskoga; jer je dovijeka milost njegova;

136:21 I dade zemlju njihovu u dostojanje; jer je dovijeka milost njegova;

136:22 U dostojanje Izrailju, služi svojemu; jer je dovijeka milost njegova;

136:23 Koji nas se opomenu u poniženju našem; jer je dovijeka milost njegova;

136:24 I izbavi nas od neprijatelja naših; jer je dovijeka milost njegova;

136:25 Koji daje hranu svakomu tijelu; jer je dovijeka milost njegova;

136:26 Slavite Boga nebeskoga; jer je dovijeka milost njegova.

PSALAM 137

Na vodama Vavilonskim sje|asmo i plakasmo opominju}i se Siona.

137:2 O vrbama sred njega vje{asmo harfe svoje.

137:3 Ondje iskahu koji nas zarobi}e da pjevamo, i koji nas obori}e da se veselimo: »pjevajte nam pjesmu Sionsku.«

137:4 Kako }emo pjevati pjesmu Gospodnju u zemlji tu|oj?

137:5 Ako zaboravim tebe, Jerusalime, neka me zaboravi desnica moja.

137:6 Neka prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako ne uzdr`im Jerusalima svrh veselja svojega.

137:7 Napomeni, Gospode, sinovima Edomovijem dan Jerusalimski, kad govori}e: raskopajte, raskopajte ga do temelja.

137:8 K}eri Vavilonska, krvnico, blago onome ko ti plati za djelo koje si nama u~inila!

137:9 Blago onome koji uzme i razbije djecu tvoju o kamen.

PSALAM 138

Slavim te, Gospode, od svega srca svojega, pred bogovima pjevam tebi.

138:2 Poklanjam se pred svetom crkvom tvojom, i slavim ime tvoje, za dobrotu tvoju i za istinu tvoju; jer si po svakom imenu svom podigao rije~svoju.

138:3 U dan, u koji zazvah, ti si me usli}io, duno slobodu u du{u moju.

138:4 Slavi}e te, Gospode, svi carevi zemaljski, kad ~uju rije~i usta tvojih;

138:5 I pjeva}e putove Gospodnje, jer je velika slava Gospodnja.

138:6 Jer je visok Gospod, i vidi niskoga, i visokoga izdaleka poznaje.

138:7 Ako po|em u tuzi, ti }e{ me o`iviti; na zlo}u neprijatelja mojih pru`i}e{ ruku svoju i zakloni}e me desnica tvoja.

138:8 Gospod }e svr}iti za mene. Gospode! milost je tvoja dovijeka; djela ruku svojih ne ostavlja.

PSALAM 139

Gospode! ti me ku{a} i zna{.

139:2 Ti zna{ kad sjedem i kad ustanem; ti zna{ pomisli moje izdaleka;

139:3 Kad hodim i kad se odmaram, ti si oko mene, i sve putove moje vidi{.

139:4 Jo{ nema rije~i na jeziku mom, a ti, Gospode, gle, ve} sve zna{.

139:5 Sastrag i sprijed ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju.

139:6 ^udno je za me znanje tvoje, visoko, ne mogu da ga doku~im.

139:7 Kuda bih oti{ao od duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao?

139:8 Da iza|em na nebo, ti si ondje. Da si|em u pakao, ondje si.

139:9 Da se dignem na krilima od zore, i prese-lim se na kraj mora:

139:10 I ondje }e me ruka tvoja voditi, i dr`ati me desnica tvoja.

139:11 Da re~em: da ako me mrak sakrije; ali je i no} kao vidjelo oko mene.

139:12 Ni mrak ne}e zamra-iti od tebe, i no} je svijetla kao dan: mrak je kao vidjelo.

139:13 Jer si ti stvorio {to je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje.

139:14 Hvalim te, {to sam divno sazdan. Divna su djela tvoja, i du{a moja to zna dobro.

139:15 Nijedna se kost moja nije sakrila od tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemalj-skoj..

139:16 Zametak moj vidje{e o~i tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i dani zabilje`eni, kad ih jo{ nije bilo nijednoga.

139:17 Kako su mi nedoku~ljive pomisli tvoje, Bo`e! Kako im je velik broj!

139:18 Da ih brojim, vi{e ih je nego pijeska. Kad se probudim, jo{ sam s tobom.

139:19 Da ho}e{, Bo`e, ubiti bezbo`nika! Krvo-pije, idite od mene.

139:20 Oni govore ru`no na tebe; uzimaju ime tvoje uzalud neprijatelji tvoji.

139:21 Zar da ne mrzim na one, koji na te mrze, Gospode, i da se ne gadim na one koji ustaju na te-be?

139:22 Punom mrzo}u mrzim na njih; neprija-telji su mi.

139:23 Oku{aj me, Bo`e, i poznaj srce moje, ispita{ me, i poznaj pomisli moje.

139:24 I vidi jesam li na zlu putu, i vodi me na put vje~ni.

PSALAM 140

Izbavi me, Gospode, od ~ovjeka zloga, sa~uvaj me od nasilnika,

140:2 Koji pomi{laju zlo u srcu i svaki dan po-di`u rat;

140:3 O{tre jezik svoj kao zmija, jed je aspidin u ustima njihovijem.

140:4 Sa~uvaj me, Bo`e, od ruku bezbo`ni~kih, od nasilnika sahrani me, koji misle da potkinu no-ge moje.

140:5 Oholi mi namjesti{e zamke i prugla, met-nu{e mi mre`u na put, pre|u razape{e mi.

140:6 Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, usli{i, Go-spode, glas moljenja mojega.

140:7 Gospode, Gospode, krjepki spasitelju moj, zakloni glavu moju u dan ratni!

140:8 Ne daj, Gospode, bezbo`niku {to `eli, ne daj mu da doku~i {to je naumio, da se ne uznose.

140:9 Otro{v onijeh {to su oko mene, pogibao usta njihovijeh neka se obrati na njih.

140:10 Neka padne na njih `ivo ugljevlje; neka ih on baci u oganj, u propasti, da ne ustanu.

140:11 ^ovjek jezi~an ne}e se utvrditi na zemlji, nepravednoga }e zlo}a uvaliti u pogibao.

140:12 Znam da }e Gospod pokazati pravdu ne-voljnome i pravicu ubogima.

140:13 Da! pravedni }e slaviti ime tvoje, pravi }e ostati pred licem tvojim.

PSALAM 141

Gospode, vi~em k tebi, pohiti k meni, ~uj glas moljenja mojega, kad vi~em k tebi.

141:2 Nek iza|e molitva moja kao kad pred lice tvoje, dizanje ruku mojih kao prinos, ve~ernji.

141:3 Postavi, Gospode, stra`u kod jezika moje-ga, ~uvaj vrata usta mojih.

141:4 Ne daj srcu mojemu da zastrani na zle pomisli, da ~ini djela bezbo`na s ljudima koji postupaju nepravedno; i da ne okusim sladosti njihovih.

141:5 Neka me bije pravednik, to je milost; neka me kara, to je ulje za glavu moju; glava moja ne}e odbaciti, ako }e i vi{e; nego je molitva moja protiv zlo}e njihove.

141:6 Rasu{e se po kamenijem vrletima sudije njihove, i ~u{e rije~i moje kako su blage.

141:7 Kao kad ko sije~e i te{e, tako se razletje{e kosti na{e do ~eljusti paklenijeh.

141:8 Ali su k tebi, Gospode, Gospode, upravljene o~i moje, u tebe se uzdam, nemoj odbaciti du{e moje.

141:9 Sa~uvaj me od zamke, koju mi metnu{e, od lukavstva onijeh, koji ~ine bezakonje.

141:10 Pa{e u mre`e svoje bezbo`nici, a ja }u jedan pro}i.

PSALAM 142

Glasom svojim ka Gospodu vi~em, glasom svojim Gospodu se molim.

142:2 Izlivam pred njim moljenje svoje, tugu svoju pred njim kazujem,

142:3 Kad iznemogne u meni duh moj. Ti zna{ stazu moju. Na putu, kojim hodim, sakri{e mi zamku.

142:4 Pogledam nadesno, i vidim da me niko ne zna; nestade mi uto~i{ta, niko ne mari za du{u moju.

142:5 Vi~em k tebi, Gospode; velim: ti si uto~i{te moje, dio moj na zemlji `ivijeh.

142:6 ^uj tu`njavu moju; jer se mu~im veoma. Izbavi me od onijeh koji me gone, jer su ja~i od mene.

142:7 Izvedi iz tamnice du{u moju, da slavim ime tvoje. Oko mene }e se skupiti pravednici, kad mi u~ini{ dobro.

PSALAM 143

Gospode, usli{i molitvu moju, primi moljenje moje po istini svojoj, usli{i me po pravdi svojoj.

143:2 I ne idi na sud sa slugom svojim, jer se ne}e opravdati pred tobom niko `iv.

143:3 Neprijatelj goni du{u moju, gazi u prah `ivot moj, posa|uje me u mrak, kao davno pomrle.

143:4 Trne u meni duh moj, nestaje u meni srca mojega.

143:5 Pominjem dane stare, prebrajam sve poslove tvoje, razmi{ljam o djelima ruku tvojih.

143:6 Pru`am k tebi ruke svoje; du{a je moja kao suha zemlja pred tobom.

143:7 Pohitaj, usli{i me; Gospode, nestaje duha mojega, nemoj odvratiti lica svojega od mene; jer }u biti kao oni koji odlaze u grob.

143:8 Rano mi javi milost svoju, jer se u tebe uzdam. Poka`i mi put, kojim da idem, jer k tebi podi`em du{u svoju.

143:9 Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospode, k tebi pritje~em.

143:10 Nau~i me tvoriti volju tvoju, jer si ti Bog moj; duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj.

143:11 Imena radi svojega, Gospode, o`ivi me, po pravdi svojoj izvedi iz muke du{u moju.

143:12 I po milosti svojoj istrijebi neprijatelje moje, i pogubi sve koji mu~e du{u moju, jer sam tvoj sluga.

PSALAM 144

Blagosloven Gospod, grad moj, koji u~i ruke moje boju, prste moje ratu,

144:2 Dobrotvor moj i ograda moja, uto~i{te moje i izbavitelj moj, {tit moj, onaj, u koga se uzdam, koji mi pokorava narod moj.

144:3 Gospode! [ta je ~ovjek, te zna{ za nj, i sin smrtnoga, te ga pazi{?

144:4 ^ovjek je kao ni{ta; dani su njegovi kao sjen, koji prolazi.

144:5 Gospode! Savij nebesa svoja, i si|i; dotakni se gora, i zadimi}e se.

144:6 Sijevni munjom, i razagnaj ih; pusti strijele svoje, i raspi ih.

144:7 Pru`i ruku svoju s visine, izbavi me i izvadi me iz vode velike, iz ruku tu|inaca,

144:8 Kojih usta govore ni{tave stvari, i kojih je desnica desnica la`na.

144:9 Bo`e! pjesmu novu pjeva}u ti, u psaltir od deset `ica udara}u tebi,

144:10 Koji daje{ spasenje carevima, i Davida slugu svojega izbavlja{ od ljutoga ma~a.

144:11 Izbavi me i otmi me iz ruke tu|inaca, kojih usta govore ni{tave stvari, i kojih je desnica desnica la`na.

144:12 Sinovi na{i neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti; k}eri na{e kao stupovi prekrasno izra|eni u dvoru;

144:13 @itnice na{e pune, obilne svakim `itom; ovce na{e nek se mno`e na tisu}e i na sto tisu}a po stanovima na{im.

144:14 Volovi na{i neka budu tovni; neka ne budu napadanja, ni bje`anja, ni tu`njave po ulicama na{im.

144:15 Blago narodu, u kojega je sve ovako! Blago narodu, u kojega je Gospod Bog!

PSALAM 145

Uzvi{iva}u te, Bo`e moj, care moj, blagosilja}u ime tvoje od vijeka do vijeka.

145:2 Svaki }u te dan blagosiljati, i hvali}u ime tvoje dovijeka i bez prestanka.

145:3 Velik je Gospod, i valja ga slaviti, i veli~anstvo njegovo ne mo`e se dosegnuti.

145:4 Od koljena do koljena hvali}e djela tvoja, i silu tvoju kazivati.

145:5 O visokoj slavi tvojega veli~anstva, i o divnim djelima tvojim razmi{ljam.

145:6 Pripovijeda}e silu ~udesu tvojih, i ja }u veli~anstvo tvoje kazivati.

145:7 Hvali}e veliku dobrotu tvoju i pravdu tvoju pjeva}e.

145:8 Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je milosti.

145:9 Dobar je Gospod prema svima, i `alostiv na sva djela svoja.

145:10 Neka te slave, Gospode, sva djela tvoja, i sveci tvoji neka te blagosiljaju.

145:11 Neka kazuju slavu carstva tvojega, i silu tvoju pripovijedaju.

145:12 Da bi javili sinovima ljudskim silu tvoju, i visoku slavu carstva tvojega.

145:13 Carstvo je tvoje carstvo svijeh vijekova, i vlada tvoja na sva koljena.

145:14 Gospod prihvata sve koji padaju, i ispravlja sve pognute.

145:15 O~i su svijeh k tebi upravljene, i ti im daje{ hranu na vrijeme;

145:16 Otvora{ ruku svoju, i siti{ sva{ta `ivo po`elji.

145:17 Pravedan je Gospod u svijem putovima svojim, i svet u svijem djelima svojim.

145:18 Gospod je blizu svijeh koji ga prizivaju, svijeh, koji ga prizivaju u istini.

145:19 @elju ispunja onima koji ga se boje, tu`njavu njihovu ~uje, i poma`e im.

145:20 ^uva Gospod sve koji ga ljube, a bezbo`nike sve }e istrijebiti.

145:21 Hvalu Gospodu neka govore usta moja, i neka blagosilja svako tijelo sveto ime njegovo uvijek i bez prestanka.

PSALAM 146

Hvali, du{o moja, Gospoda.

146:2 Hvali}u Gospoda za `ivota svojega, pjeva}u Bogu svojemu dok me je god.

146:3 Ne uzdajte se u knezove, u sina ~ovje~jega, u kojega nema pomo}i.

146:4 Izi|e iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove.

146:5 Blago onome, kojemu je pomo}nik Bog Jakovljevi, kojemu je nadanje u Gospodu, Bogu njegovu,

146:6 Koji je stvorio nebo i zemlju, more i sve
{to je u njima; koji dr`i vjeru uvijek,

146:7 ^ini sud onima kojima se ~ini krivo; daje
hranu gladnima. Gospod drije{i svezane,

146:8 Gospod otvora o~i slijepcima, podi`e obo-
rene, Gospod ljubi pravednike.

146:9 Gospod ~uva do{ljake, poma`e siroti i
udovici; a put bezbo`ni~ki prevra}a.

146:10 Gospod je car dovijeka, Bog tvoj, Sione,
od koljena do koljena. Aliluja.

PSALAM 147

Hvalite Gospoda, jer je slatko pjevati Boga na-
{ega, jer blagome prilikuje hvala.

147:2 Gospod zida Jerusalem, sabira rasijane si-
nove Izrailjeve;

147:3 Iscjeljuje one koji su skru{ena srca, i lije~i
tuge njihove;

147:4 Izbraja mno{tvo zvijezda, i sve ih zove
imenom.

147:5 Velik je Gospod na{ i velika je krjepost
njegova, i razumu njegovu nema mjere.

147:6 Prihvata smjerne Gospod, a bezbo`ne po-
ni`ava do zemlje.

147:7 Redom pjevajte Gospodu hvalu, udarajte
Bogu na{emu u gusle.

147:8 On zastire nebo oblacima, sprema zemlji
da`d, ~ini te raste na gorama trava;

147:9 Daje stoci pi}u njezinu, i vrani}ima, koji
vi~u k njemu.

147:10 Ne mari za silu konjsku, niti su mu mili
kraci ~ovje~iji.

147:11 Mili su Gospodu oni koji ga se boje, koji
se uzdaju u milost njegovu.

147:12 Slavi, Jeruslime, Gospoda; hvali Boga
svojega, Sione!

147:13 Jer on utvr|uje prijevornice vrata tvojih,
blagosilja sinove tvoje u tebi.

147:14 Ogra|uje me|e tvoje mirom, nasi}ava te
jedre p{enice.

147:15 [alje govor svoj na zemlju, brzo te~e ri-
je~ njegova.

147:16 Daje snijeg kao vunu, sipa inje kao pe-
peo.

147:17 Baca grad svoj kao zalogaje, pred mra-
zom njegovijem ko }e ostati?

147:18 Po{lje rije~ svoju, i sve se raskravi; dune
duhom svojim, i poteku vode.

147:19 On je javio rije~ svoju Jakovu, naredbe i
sudove svoje Izrailju.

147:20 Ovo nije u~inio nijednome drugom naro-
du, i sudova njegovijeh oni ne znaju. Aliluja!

PSALAM 148

Hvalite Gospoda na nebesima, hvalite ga na
visini.

148:2 Hvalite ga, svi an|eli njegovi, hvalite ga,
sve vojske njegove!

148:3 Hvalite ga, sunce i mjese~e, hvalite ga,
sve zvijezde sjajne!

148:4 Hvalite ga, nebesa nad nebesima i vodo
nad nebesima!

148:5 Neka hvale ime Gospodnje, jer on zapo-
vjedi i stvori{e se.

148:6 Postavi ih zasnagda i zavavijek, dade na-
redbu, koja ne}e pro}i.

148:7 Hvalite Gospoda na zemlji, velike ribe i
sve bezdane;

148:8 Oganj i grad, snijeg i magla, vjetar silni,
koji izvr{uje rije~ njegovu.

148:9 Gore i svi humovi, rodna drveta i svi ke-
dri,

148:10 Zvijeri i sva stoka, bubine i ptice krilate,

148:11 Carevi zemaljski i svi narodi, knezovi i
sve sudije zemaljske,

148:12 Momci i djevojke, starci i djeca,

148:13 Neka hvale ime Gospodnje; jer je samo
njegovo ime uzvi{eno, slava njegova na zemlji i na
nebu.

148:14 On je uzvisio rog naroda svojega, slavu
svijeh svetaca svojih, sinova Izrailjevih, naroda ko-
ji je blizu njega.

PSALAM 149

Pojte Gospodu pjesmu novu; hvala da mu je na saboru svetijeh.

149:2 Neka se veseli Izrailj o stvoritelju svom, sinovi Sionski nek se raduju o caru svom.

149:3 Neka hvale ime njegovo poklikuju}i, u bubanj i gusle neka mu udaraju.

149:4 Jer je mio Gospodu narod njegov, ukra{a-va smjerne spasavaju}i ih.

149:5 Nek se vesele sveci u slavi, i nek se raduju na posteljama svojim.

149:6 Slava je Bo`ija u ustima njihovijem, i mas obje strane o{tar u ruci njihovoj,

149:7 Da se osvete narodima, i pokaraju plemena;

149:8 Da sve`u careve njihove u lance, i vlastelu njihovu u okove gvozdene,

149:9 I izvr{e na njima napisani sud. Ova je ~ast svima svecima njegovijem. Aliluja!

PSALAM 150

Hvalite Boga u svetinji njegovoj, hvalite ga na tvr|i slave njegove.

150:2 Hvalite ga prema sili njegovoj, hvalite ga prema visokome veli~anstvu njegovu.

150:3 Hvalite ga uz glas trubni, hvalite ga uz psaltir i gusle.

150:4 Hvalite ga s bubnjem i veseljem, hvalite ga uz `ice i organ.

150:5 Hvalite ga uz jasne kimvale, hvalite ga uz kimvale gromovne.

150:6 Sve {to di{e neka hvali Gospoda! Aliluja!